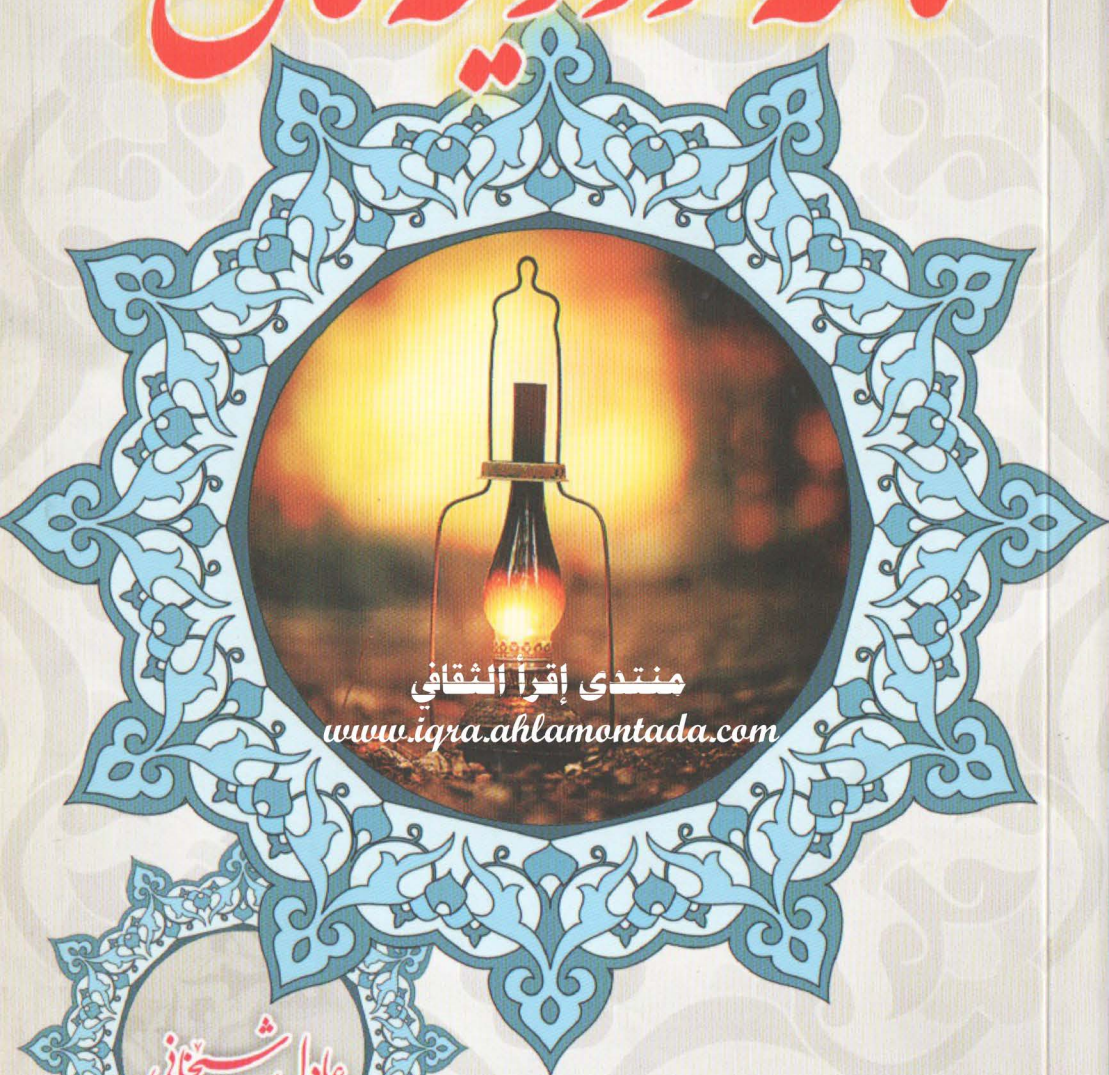

نامہ نوورینہ کان

منتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

عادل شیخانی

www.iqra.ahlamontada.com

ئەم كۆنپە

لە ئامادەکردن پىگە

(مىنى ئىقرا ئىقرا)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پىگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پىگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

پروژه‌ی خویندنه‌وه بۆ ههموان
زنجیره کتێبه‌کانی بریار «١٥»

بریار

نامە نوورینه‌کان

عادل شیخانی

ناوی کتیب: نامه نوورینه کان

نووسینی: عادل محمد شیخانی

دیزاین: گوڤاری بریار

تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

نۆبه ی چاپ: یه کهم

سائی چاپ: ۲۰۱۵

له بهرپۆمه بهرایهتی گشتی کتبخانه گشتیه کان، ژماره ی سپاردنی

(۱۲۵۳) ی سائی ۲۰۱۵ ی پچ دراوه

مافی له چاپدانی پارێزراوه

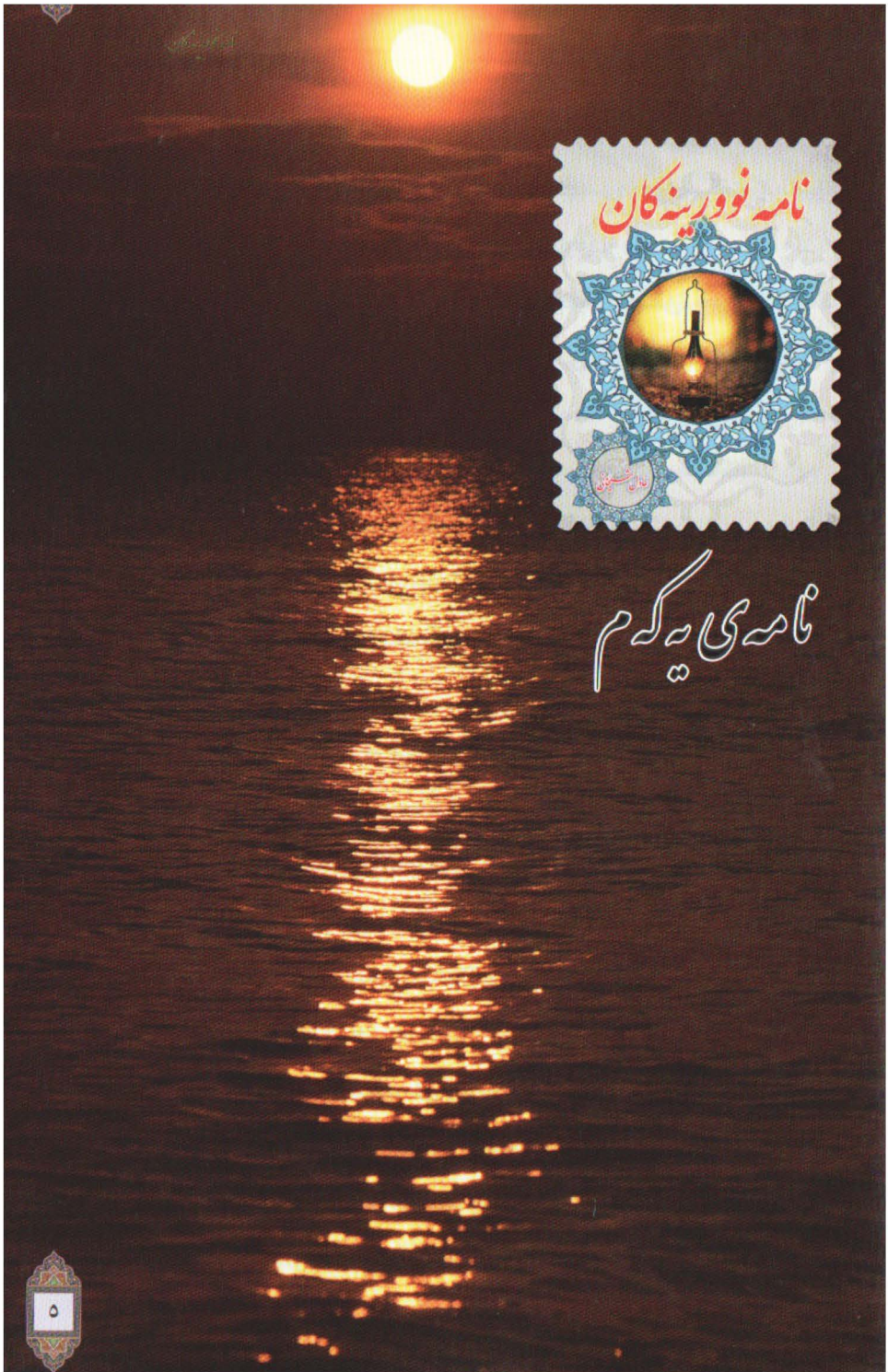

نامہ نوورسہ کان

نامہ نوورسہ کان .. ملوانکے یہ کن لہ زیو، مانگانہ
پہیامیکن بۆ نازیزترین کەس، چرپە یەکن بۆ پۆحە پاکەکان!
نیگایەکن بۆ رووخسارە نورینەکان!
شەونمیکن لہ مونا جاتی سەحەر، ئەسرینیکن بۆ
گولای و پڕژیینی دڵ!
لەگەڵیدا دەچینە نۆ دەریای سەکینە ی ئیلاهی و پرۆشە ی
بارانی میهری خودایی!
ئاویتەبوونە بە ئەوینی پائو لەزەتی عبودیەت.
پشوو یەکە بۆ پۆح، ھەواریکە بۆ ھەسانەو لہ
شەکەتی و مەینەتی، ئەم پۆژگارە!
ژیانە لەگەڵ پەرۆمردە ی پەرۆمردگارو باومر بە مەعبودی
گەورەو شەیدابوونە بە ئەسمائی ھوسناو سیفاتی عوئیای زاتی
ئیلاهی!
نامہ نوورسہ کان وتە ی دڵە بۆ دڵو چرپە ی پۆحە بۆ پۆح،
ساتەکانی ژیان لەگەڵیدا، خۆشترین و بەھادارتین، ساتەکانی
تەمەنتانن..
بە ھیوای نزای خیری ئیومین..

دەزانم بەرەنگار بونەھەش شادمان و ئارەزوۋەكان كارىكى زەحمەتە
بۇ كەسكە كەنەيتۈنەيى جەلەۋگىرى نەفسى خۇى بكات و لەپىناو
خۇشەۋىستى خودادا ھەموو جۇرە قوربانىيەك بدات!

ئازىزەكەم، پۇچۈن لە بەھەشتى خۇشەۋىستى خودادا وادەكات
مروڧ لە ملەلانى لەگەل ھەزۇنارەزوۋەكانى دونىادا ھەست بەتام و
چىزىك بكات، كە ھەرگىز لە گوپرايەلى نەفسى ئەممارەو گەشتن
بەباق و بىرقى سەراب ئاساى ھەزۇنارەزوۋەكاندا بەدىناكات!

ئەمن، تا لە خۇشەۋىستى خودا تىنەگەشتە نەمدەزانى ھەقىقەتى
خۇشەۋىستى ھەرچىيە! ھەرچەندەم خۇندەۋەو ھەرچەندى
گەپام لەدوايىدا زانىم خەللى خەرىكى چىن و چۇن دەپوانە
خۇشەۋىستى و ھەقىقەتى ئەو ناۋەبەرزەش لە كویدا بەدى
دەكرىت! ئەو كات زانىم ئەۋەى خوداى خۇشەۋىت، باۋەپناكەم
ھەرگىز بتۈنەيت بەتەۋاۋى مانا، كەسى خۇشەۋىت!

ھەمىشە ئەو چىرۆكەم لەيادە كە مامۇستاكەم بۇ پىناسەى
(خۇشەۋىستى سادەو بى مانا) بۇى گىپرايەۋە.

مامۇستا دەيگوت: جارىك قوتابىيەك لە مامۇستاكەى دەپرسىت:
مامۇستا خۇشەۋىستى چىيە!؟

ئەۋىش دەئىت: بچۇ لە گوئزارى قوتابخانەكەدا جوانترىن گوئم
بۇ بىنە، ئەۋىش پۇشت و پاش ماۋەيەك بەدەستى بەتال گەپرايەۋە!
مامۇستا لى پىرسى بۇچى بەدەستى خالى گەپرايەۋە؟

گوتى: مامۇستا سەرەتا گوئلىكى زۇر جوانم بەدىكرە، گوتەم بابچەم

بزانم گولئىكى جوانترم دەستناكەوئىت، تا من بەنيو گولزارەكەدا
گوزەرمكردو گەرامەوہ بولاي گولئى يەكەم، تەماشادەكەم نەمابوو!!
كەواتە زۆربەى مرؤفەكان بەئومئىدى جوانترو قەشەنگتر
هەئبەت لە ڕووكەشدا، بەدووى خۆشەويستى نویدا دەگەرپن، كاتىك
خۆشەويستى راستەقىنەيان دەدۆزنەوہو دەگەرپنەوہ بولاي دەبينن، كە
ئەو مائئاوايى لئىكردون!!

وہلئى مرؤفە ژيرەكان ويئل و سەرگەردانى سىماو ڕوكەشنين و
دەزانن چييان خۆشەدەويئو كئيان خۆشەدەويئ، لە دنياشدا خوداوەند
ڕووخسارى بئى ويئەى خوى لە خۆشەويستان شاردۆتەوہ، تا بەچاوى
دل تەماشاي بکەن و بەتاسەو شەوقىكەوہ شەيدايبن، كە تا ڕۆژى ديدار
ئەو تاسەيە نەشكىت!!

بۆيە كاتىك دەچينە نيو كۆرى يادى خداو سەريك دەدەين لە
ژووانى خۆشەويستى خواويستان و ڕېبوارانى ڕيگاي بەهەشت، ئەوسا
سەداى گريان و خورەى فرميسك و نالەى نەى ئاسا لە دالانى
موحىبەتدا دەنگدەداتەوہ!

گەرتۆ ڤازى بى و دونيام ئەشكەنجە
خويئەم خەنەبئى، بۆ دەست و پەنجە
مال و سەروەت و سەروسامانم
پاكى بەفەيداي، ڕووى تۆ دەزانم
هەرتۆ بە بەندەى خۆتەم بزانى
ئاوڤ نادەموۆ، بۆ دونيائى فانى

شەوانە كاتى، دەستلەملانى خەو
 دېمە ژووانى، بىدارانى شەو
 لەنىو مىحرابى رازى ئىلاھى
 لەسەربەرمالى ژووانى خودايى
 بەسەر پوومەتى زەردى خەمنشین
 ورد دینەخوارى، فرمىسكى رەنگین
 چرپەیه، رازە، دوعا و نزاىە
 ھاواری بەندەى پوو لە خودایە
 شەوھن، تارىكەن مال بى ئەغیارەن
 عالم خەفتگەن، دۆست خەوھردارەن*
 چ بەھەشتىكە، ئەم جى ژووانە
 كۆرى گریانى، ئەھلى ئیمانە
 گەر بۆ یادی تۆ، دل نہیاتەجۆش
 دیارە نەماو، ئەقل و قام و ھۆش
 من تۆ بناسم، كەسم بۆ چىيە؟
 باكم بە نازو نیگای كەس چىيە؟
 لەدواى سىماى تۆ برپوانمە بەشەر؟
 خۆمخەمە داوى، رېگای پر خەتەر؟
 من جگە لە تۆ، دل نادەمە كەس
 بۆ پووى تۆ نہبى، پوو نادەم وەكەس!
 پەروەردگارا، غەرقى عیصیانم

كۈشتەي گوناھو ھەلەو تاوانم
 بىمبەخشە ئەوا ھاتوومە دەرگات
 مەشكىنە دالى، بەندەي پىر ئاوات
 خۇزگە، دەتزانى خۇشەويستى خوا
 وەختى نەمامى، لەدلىدا پووا
 ژيان دەبىيەتە، چ گولستانى
 دامماو ئەھەدى كەوا نايىزانى
 ئەو پۇجەي بە خوا ئاشنا نەبووبى
 ھەزارە، ئەگەر دىيەي ھەبووبى
 بى خۇشەويستى و نوورى خودايى
 دىيا تارىكەو دىدەش كويىرايى
 خىراگە، چىرا ھەلەكە درەنگە
 درپە بەتارى، ئەو شەھەزەنگە
 ئاودامان جلى سىپىت بپۇشە
 ئاي كۆرى زىكر، چەند پىر خرۇشە!
 بالە كونجىكى مىحرابى ئەوين
 بۇ ساتەو وەختى تىۋىزى بىسەرەوين
 دوور لە شەپەتان و نەفس و ئەم دىيا
 با ئاۋىتەبىن، بەيادى خودا
 ئىتر ژىنى مىن ناچى بىھودا*
 بوين بەپىبوارى پىبازى ھودا!!

کاتیک گہیشتمہ کۆتایی نامہکھی، خۆر خەریک بوو ئاوا دەبوو،
 ئاسۆ سور ھەلگەپرابوو، وەکو چاوەکانی من ببوونە گۆمی خوین!
 جارن، گریان بۆ من، تەنھا خەم بوو، ئیستا ئۆخزنی دڵمەو
 خۆشترین ساتەکانی ژیانم ئەو ساتەییە کە فرمێسکی پەشیمانی
 ھەلەدوهرێنم، ئیستا دەزانم کە ژیان بێ خۆشەویستی و فرمێسک و
 تاسەو چاوەروانی و سۆزو میهری خودایی، چ بیابانیکی وشک و بێ
 ئاوە؟! ئاوە!

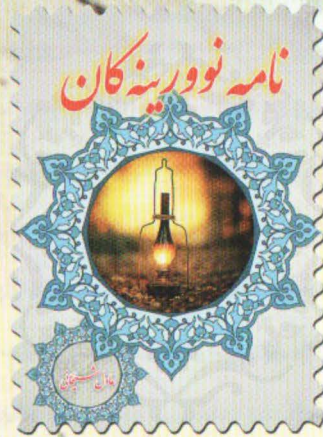
ئێستا، کە ئەو کۆچی کردوووە مالاوایی لەم دنیاوە کردوووە، بەلام
 سیمای پرنووورو وشە جوانەکانی ھەمیشە لەبەر دیدی خەیاڵی منن،
 بە ئومێدی دیدار لە بەھەشتی کردگارا درێژە بەژینی کورتی ئەم
 دنیاوە دەدەم!

خودایە بەرپێواری رێگای بەھەشتمان قبوڵ بکەیت و بەسۆزو
 میهری خۆت دەستی لاوازمان بگریت و لە نووری خۆت مەحروممەن
 نەکەیت!!

* ئیلاھامە لە شیعریکی مەولەویبەو.

* بێھودە: واتە بێسوود لەبەر کێشی شیعردکە بوو بە بێھودا.

نامہ می دووہم

له مندا ئيمه وه چهزم له بهرباران دهکرد، ئهو کاته ی له
قوتابخانه دهگه پرامه وه و باران پروشه ی دهکرد، ورد، ورد، ملی
رېگه م دهگرت، تا دهگه يشتمه وه مائی، باران ته واو ئاو پرژيینی
دهکردم!

له بهرباراندا ههستم به هيمنی و ئاراميه کی بئ سنوور دهکرد،
زورجار ئاره زووم دهکرد، منيش وهکو ئاسمان بگريم، خو ئه گهر
گریان نه با، من ئیستا ده ميک بوو، مالاواييم له ژيان کردبوو،
کاتيک خه م گه مارؤم ده دات، هه ناسه له گه رومدا ده تاسی، خهنده
له لیوم ده توری، فرمی سک له چاومدا قه تیس ده بیئت، ئه گهر
نه گريم سینگم شهق ده باو دلم ده بیئت به قه قنهس، هه ربویه
شهریف ده لیئت:

دلم ته نگه په ری شانم ده ميک
خه یالم هه رده من لانه ی خه ميک
ئه وه نده دل پر م، پيم خو شه بگريم
که فرمی سک و هه ناسه ش مه ره مه ميک

ئه مپروش تا گه يشتمه وه مائی، ته او ی جله کانم ته رپوو، قزم
هينده ته رپبوو، که باراناو له نیوه راستی سه رمه وه به سه ر
پوومدا ده ها ته خوار، تا ده گه يشته سه ربه روکم.

له پۆلی دووه می سه ره تایي بووم، له پوژيکی ساردی زستاندا،
رهبه با چه تره که ی شکاندم، ئیتر له و پوژهی را چه تر م به
دهسته وه نه گرتو خو م له باران نه شارده وه!

هەر كە گەيشتمەو دە مائى، جەلە تەرەكانم بە دىوارەكەدا
 ھەلخست، ھىندە تەرەبوون، ئاويان لىدەچۆرا، بەخىرايى خۆم
 گۆرۈ چوومە لاي سۆپاكەو دانىشتمو بە دەسمائىك دەستم بە
 وشكردنەو دە قزم كەرد، بۆنى بارانم لەگەل خۆمدا ھىنا بوو،
 ھەموو ژوورەكەم بۆنى بارانى گرتبوو، ئاي كە بۆنى باران چەند
 خۆشە!

باران چ رەمزيكى پاكى و بىگەردىيە، لەگەل خورەى باراندا
 ھەست دەكەيت، بوونەوەر ھەموو خۆى لە گوناھەكان پاك
 دەشواتو سەرلە نوئ پاك دەبىتەو!

يەكسەر تۆم بە خەيالدا ھات، زۆرم بىردەكردى، ھەزم دەكرد
 تۆش ئىستا دواى ئەو دە بۆنى باران كەيل و مەستى دەكردى،
 لە بەرامبەرم دانىشى و گويت بۆ رازو نيازى دواى بارانى سۆزو
 مېھربانى خوداوەند رادەگرت!

تۆ وا دەزانى من ھىچ پىويستم بە تۆ نىيەو بوونى تۆ بۆ
 من مانايەكى نىيە، ئازىزم من لە دەرياي مېھرى تۆدا، بەسۆزو
 ئەوينىكى بى وىنە، ئاشنا بووم، تۆ بۆ من وەكو باران ھىواو
 ھىمنى و ئاراميت، وەكو گرى ئاگرەكە دەستى نەرمى سۆزو
 خۆشەويستى بوويت، ھەرچەندە ئىستا زۆر لىم دووريت، وەلى
 ھاودەمى ھەموو ساتەكانى ژيانمى، وىنەت لە ھەموو گزنگىكى
 نوئ و سامالى رۆژىكى خوشو دلۆپە بارانىكى، بەخورو دىرى
 ھەموو كتيبەكانى نىو كتيبخانەكەمدايە.

لەگەل ھەموو نزاكانمدا، كاتىك دەستى لەرزۆكى بەندايەتى و
 ملكەچى بۇ پەرودەدگار بۆلەدەكەم، بە چاوى پر فرمىسكەو
 دوعات بۇ دەكەم، لە پەرودەدگار لىخۆشبوون و سەرفرازىت، بۇ بە
 ئاوات دەخوام.

شەوانە لە مىجرابى ئەوينى خودايىدا، كاتىك پەراوى ژىنى
 بابردووم ھەلەدەدەمەو، سەرى شەرمەزارى دادەخەم بۇ پۆزانىك
 فرمىسك دەپىژم، كە دوور لە نوورى خودا و ھىدايەت و چراى
 ئيمان، لە تارىكى بى ئاگايىدا بەسەرم بردن، بۇ شەوانىك دەگرىم
 كە دەبو لە ژىر بالى رەشى شەودا بۇ ئەوينىكى حەقىقى
 فرمىسك رشتبا!

بەلام نوقمى دەرياي رەشى بىئاگايى بووم لە سۆزو مىھرى
 خودايى مەحروروم بووم!

بۇ پۆزانىك فرمىسك دەپىژم كە خۆشم لاى خۆم نامۆبووم
 لە گىزاوى نەفامىدا سەرم لىشىوايو!

تۆ چاوەكانت كەردمەو، پىشتر نەمدەزانى جوانى چىيە، ئەو
 شتانەى كە بەجوانم دەزانى ئىستا دەزانم چەندە ناشىرىنە!

من بەدوى سەراب كەوتبووم، تەنھا رووكەشى شتەكانم دەبينى و
 زۆر لە حەقىقەتەكان بىئاگابووم!

من ھەمىشە بەدوى ئەو بەختەوھىيەدا وىلبووم، كە تەنھا بە
 وھەم و خەيالەم دەزانى!

من تەنھا كاتەكانى ژيانى خۆم بەفیرۆ دەداو لە ھەموو شتەكان

هەلەدەهاتم، تەنانەت لە خودی خوڤم!

ههوا لە فەرەهەنگمدا نەبوو، بروام بەو نەبوو، کەسێک بەراستی
منی خوڤبوو، یا باشتەر بلێم، خوڤه‌و‌یستیم بە ئەفسانە
دەزانێ! چونکە دەمبەینی چۆن ئەو وشە بەرزە، وەکو داوێک
دەنریتەو وەو مەرۆفە سادەو ساکارەکانیش پێوەی دەبوون!

بە چاوی خوڤم دەمبەینی چۆن لای زۆربەیی کەسانی دەورووبەرم پارەو
سامان تاکە پێوەری پەيوەندی خوڤه‌و‌یستی بوو! هەرگیز نەمەدەزانی
خوڤه‌و‌یستی رۆح و ئاویتەبوونی رۆحەکان مانای چیه!! چونکە من
تەنها لە جیهانی مادەدا دەژیام!

بە مەرۆفە دەروون پاکە دڵسپییه‌کان ئاشنا نەبووم، بە رێگایه‌کی
تاریکدا بێ نووری چرایه‌ک رێگەم دەکوێ! نەمەدەزانی چیدەکەم، بۆ کۆی دەچم؟

لە پێناوی چیدا دەژییم، لە نێو قەفەزێکی گەورەدا دەژیام.
ئەو پەرۆردگارەم نەدەناسی کە خوڤی دەویم، هەمیشە دەرگای
میهرەبانی و سۆزی خوڤی بۆ والا کردووم، چاودێریم دەکات، بانگم
دەکات، تا بەرەو لوتکەیی بەرزێ مەرۆفایه‌تی و پاکو بێگەردی
هەنگاو بنێم!

تۆ بۆ من ئەو قوتابخانەیه‌ بوو، کە جوانترین وانەیی تێدا
فێربووم!

لەو رۆژەو بە رۆحت ئاشنا بووم، هێندە هۆگرت بووم، کە بۆ
ساتێک ناتوانم لە یادت بکەم!

با پھیامہ نوورینہ کانت بہر دہوام بیت، با وتہ شیرینہ کانت، کہ
 ھے لقولای دلیکی پر سۆزو ئه وینن، بگاتہ گوچکەم، با دوور لہ
 دنیای پر جہنجالی و ژاودژاوی مرؤفہ کان ساتیک رۆحم ئاسوودہ
 بیت، ھەرچەندہ ئیستا ھۆگری خۆشەویستی خوداو وتہ شیرینہ کانی
 پھیامبەری ئازیزم، وەلی ھەندیجار ھەست بە غوربەت دہکەم، ئەو
 مرؤفانہی کہ ئیستا پێیان ئاشنا بووم، زۆر کەمن!

کەمن ئەوانہی وەکو من بیردەکەنەوہ!

کەواتە ھیشتا من تەنیام، ھەر تۆ تەنیانیت، ھەمیشە چاودەرائی
 نامە نوورینەکانی تۆم!

ئیستا خامەکەم دادەنیم، زۆر بە تاسەوہم بۆ دوو پکات نوێژو
 موناجاتی پەرودگارم.....

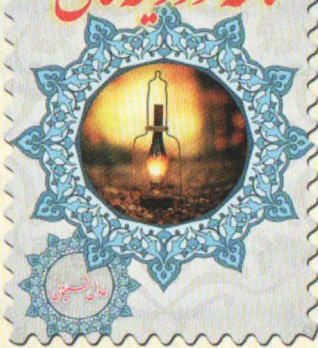
لەویدا ئارامی بال بەسەر دەروونمدا دەکیشیو ھەموو
 خەمەکانم بیردەچیتەوہ، بە چەند دۆپە فرمیسکیک دلم ئۆخژن
 دەگریو دہچمە نیو دەریایەکی پر لہ نوور....

دنیاشبە ھەمیشە لہ نزاکانما، لہ پەرودرگار بۆ بەختەوہری
 سەربەرزو سەرفرازی تۆ دەپاریمەوہ!

نامہ نورینہ کان

نامہ نورینہ کان

نامہ می سیم

سەفەر بۇ كەسك زىانى نامۇيى و دوورە ولاتى دىتېت زۆر سەخت و
دژوارە، بۇيە ھەمىشە بە بىستنى ناوگەى ناخم دەھەژى و تەزوو بە
رۇحمدا دىت.

كاتىك مەرۇ ماللاوىى لە دۇستو ئازيزان و خۇشەويستانى خۇى
دەكات، ھىندە گريان لە گەروويدا دەتاسى و فرمىسك بە چاوانيدا دىنە
خوارى، ئەسرین و ھەنسكى دۇستانىش دەرزى ئازنى دلى دەكەن، نالى
ئاسا پەيمان دەدات كە ئىتر بى ئەوان سەفەر نەكات.

نەمردم من ئەگەر ئەمجارە بى تۇ
نەچم شەرتەن ھەتا ئەوخوارە بى تۇ
چونكە دەترسى كاتىك دەگەرپتەو (خاك و خۇل) مەحبوبەكەى
نەمابى، ئەوسا دەبىت ھەر بلى:

ھەموو رۇژى لە تاو ھىجرانى ئەمسال
تەمەنناى مردنى پىرارە بى تۇ
ھەندىجار لەگەل ئەو كەسانەدا دىدار ئاخىرەت دەبىن كە دەستى
دوعاخوازيمان بۇ بلىد دەكەن و ماللاوييمان لىدەكەن، چەند ئەستەمە
مرۇ وەختىك بگەرپتەو كە كەسانىك بۇ ھەمىشە ماللاوييان كروو و
ئىتر لەم دنيادا بە دىداريان شاد نابىت!

ياخود مەرۇ بگەرپتەو دواى سەفەرىكى دوورو درىژ، جگە لە
ھەوارى خالى جى دى بەدى نەكات!

بەجىھىشتنى زىدو نىشتان و ئەو شوينەى مەرۇ تيايدا چاوى بە
دنيا ھەلەيناو و بە ئاووھەواكەى ئاشنايە زۆر لەسەر دلان گرانە.

ئەو ساتەى مرۇف رۇخى بەو مرۇفانە ئاشنا دەبىت كە لە ناخەوہ
بەراستى خۇشيان دەوېتو ھۇگرى بوون، ئىتر ھەزناكات بۇ چركەيەك
بەجىيان بەيلىت!

بەلام ئىمە لەم ژيانەدا ھەموو شتېك بە دەستى خۇمان نىيە،
رەوداوەكان جۇراو جۇرن، وپراى رەوداوە ناخۇش و جەرگەرەكان، رەوداوى
خۇشىشى تېدا ھەن، خۇمرۇ ھەمىشە ھەر لە ناخۇشى و نارەحەتيدا
ناژى، بەختەوہرى و شادمانى لە كەلەبەرېكى ژياندا، كونجېكى بۇ خۇى
دروستكرەوہ، وەلى ساتو وەختى خۇشى و ئاسوودەيى زۇركورتەن،
خانۇچكەى بەختيارى زوو زوو دەتەپى، سەرلەنۇى بنیاتنانى ئەو
خانۇچكەيە وەختى دەوى!

ئەسرەين بۇ خۇى وشك ناكات، لىوى ھەلقراچا بە ئاسانى بىزەى
بۇ ناگەرېتەوہ، مرۇ كە ماوہيەكى زۇر دەستەو ئەژنۇ دانىشت، ھەروا
بە زوويى ناتوانى چوارمشقى دانىشى و دەستى لە مىلى ئەژنۇى دارنى!
وەلى ئەوہشت لە ياد نەچېت، ئەم ژيانەى ئىمە سەرەراى ديمەنە
تراژىدييەكانى، گەلىك ديمەنى خەندەبەخش و شادىيەنى تېداھەن،
ئاسوودەيى بە ھەموو كونچو كەلەبەرېكى ناخى مرۇف دەبەخشن،
كەواتە ئىمە ھەرگىز رەقان لە ژينى خۇمان نابىتەوہ!

بەلام دەبىت وريابىنو بزەين، كە ژيان گەمەى مندالان نىيەو
گرنگە ئاگامان لە ھەموو چركەيەكى ھەبىت، چونكە ئىمە سەفەرېكى
گەورەمان لەبەرەمدايە.

ئەم گەشتو سەفەرەنەى لە ژينى دونياماندا ئەنجامى دەدەين،

كاتەكانى خۆمان ديارى دەكەين و پېشتىر خۆمانى بۇ سازو ئامادە دەكەين!

جانتاۋ بوخچەكانمان دەپچىنەۋە، پىداۋىستىيەكانمان ئامادەن،
پولۋ پارە، جلۋبەرگ، پاسپۇرت، كاتى رۇيشتىن و ھاتنەۋەمان ديارىكراۋە!
بە كەيفى خۆمان ساتو ۋەختى سەفەرەكەمان ھەلدەبژىرىن و بە
ئارەزوۋى خۆمان مالاۋايى لە دۇستانمان دەكەين، بەئىنى ديارى و شتى
جوانيان پىدەدەين، بە ئومىدى دىدار بەجىيان دەھىلەين!
ۋەلى سەفەرى يەكجارى زۇر جىاۋازە!

ئىمە كاتەكەى نازانين، كەسشىش پىمان نالەيت، خۆشمان بۇ ئامادە
نەكرەۋە! كەشكۆلمان خالى و دەستمان بەتالە، ناتوانين مالاۋايى لە
دۇستانمان بىكەين!

ئەو سەفەرە دوورودرېژە، ھىندە نرىكە، دەكرىت لە ھەر ساتىكدا
پىمان بلىت: ئامادەبە، ھەرنىستا!

بەداخەۋە ئەمە ئەو ھەقىقەتەيە كە ھەموومان لىي بىئاگىن!!
ئەۋەيە سەفەرى غوربەتو نامۆيى، ئەۋەيە دووركەۋتەۋە ھىجرانى
دۇستو خۆشەۋىستان!

خۆشەۋىستىرەن كەسمان تا گۇرستان لەگەلمان دىن و دۋاى ئەۋەى بە
خۇل لە ژىرخاكدا دەمانشارنەۋە، بە تەنيا جىماندىلن!

لە جىھانىكى سەيرا، لە غوربەتەيكى تالدا، لە گۇرپكى تارا، لە
دووتۋى بەرگىكى سىپىدا، بەبى ھىج يارو ھاۋدەمىك فەرامۇشمان
دەكەن!

كەسانىڭ بۆمان دەگرىن، بەلام لە ھالى ئىمە بىئاگان!

كەواتە پىويستە تويىشوى ئەو سەفەرە لە ناكاوە ئامادەكەين،
بىئاگانە درىژە بەم ژىنەمان نەدەين، ھەولەين سۆزو خۆشەويستى
ئەو خودايە وەدەستىبىن كە ئەگەر ھىندەى گەردىلەيەك لەو
ئەوينەمان لە دلدا بىت، ئەوا بۆ مالآوايى ئەو سەفەرەمان فرىشتەكانى
خودا بەرپىمان دەكەن، ھەر ئەو فرىشتە سىو جوانو بىگەردانەش بۆ
پىشوازي ئاسمان بە ئاسمان دەستەونەزەر بەرپىزەو رادەوەستن!

با سەفەرەكانى دونيا، سەفەرى قىامەتمان بىنئىتەو يادو ھەمىشە
ئەو رۆژەمان لە ياد بىت، كە بۆ دواجار مالآوايى لەم دنيايە دەكەين
كە ئىستا ئالوودەى خۆشىو باقو برىقى ئەوين!

خۆنامادەكردن بۆ ئەو سەفەرەش، بەو نابىت لە كونجىكى ژياندا
گۆشەگىرىينو چاودەرۋانى مردن بكەين!

نا، بەلكو ئەو مرۆڧەى خۆى بۆ ئەو سەفەرە ئامادە دەكات، لە ھەموو
كەس زياتر سوود لەم ژيانەى وەردەگرىت، چونكە دنيا كىلگەيەكە بۆ
قىامەت!

سوود لە كاتەكانى وەردەگرىت، پەيامى خۆشەويستىو مېھرو بەزەيى
لە نىو مرۆڧەكاندا بلاودەكاتەو، ھەمىشە بەرەو لوتكە بەرزەكان
ھەنگاو دەنئىت! دەزانئىت كە ئەو لە خۆرا نەھاتۆتە دنياو خداوەند
بەبى مەبەست ئەوى نەخولقاندوود!

لە ھەموو ھەنگاويكدا خوداى لە بىرە، لىرەوەر نەخشە بۆ
بەھەشتى نەبراوە دادەنئىت، ھاوپىيانى سەفەرى دەدۆزىتەو، چونكە

ئەوانن دەستى دەگرن بەرەو ئەوئ! ئەو ھاوړپپانەى كە دەستو دلو
دەرۋوونيان لە بەهەشتيان دەچیت، جگە لە ئاكارى بەرزو دلسۆزى و
وهادارى و خوشەويستى و مېھرو بەزەيى، هېچ ئاكارىكى تريان لى
بەدى ناكړيت!

پەتى ھەموو خوشەويستىيەك بە مردن دەپچړيت، بەلام
خوشەويستى لەبەر خدا تا نيو بەهەشت بەردەوامە!
دەبیت وريابين، كەسانىك نەكەين بە خوشەويستى خومان كە
بەرەو دۆزەخ دەستمان دەگرنو، لەوړپرا دەزانين كە ئەوان دوزمنى
ئيمە بوون، نەك دۆست، بەلام ئيمە نەماندەزانى.

ھەموو خوشەويستان رۆژنىك دەبیت لە يەكتر دابړينو ئەم دنيايە
بەجيبھيلن، بەلام خوشى و سەرفرازى بۆ ئەو خوشەويستانەى، لە
سېبەرى باخچەكانى بەهەشتدا بە دیدارى يەكتر شاد دەبنەو!

شەو درەنگەو دنيا كپو بیدەنگە، خەمى دوورى تۆ ھەموو ھەستو
نەستى وەكو تاريكايى شەو داگیرکردووم، ناچارم خامەكەم دابنيم!

ھاودەمى خەمى دواى شەم ھەر شەو

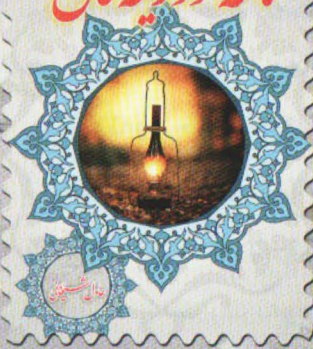
ژووانى تەنبايىم ژېربالى ئەو

بە ئومېدى دیدارىكى نزيك!

نامہ نوورینہ کان

نامہ نوورینہ کان

نامہ می حواریہ

ياقوبى باوكى يوسف، سلاوى خودايان له سهر بىت، كاتىك يوسفى لى
دوور خرايه وه، هينده گرياو فرمىسكى رشت سؤماى چاوى خاموش
بوو، له خهمى يوسفى كوپى ههر دوو چاوهكانى له دهستانو له
كوئبهى نه حزانى خویدا، دهیان سال فرمىسكى رشتو ئاهى سهردى
هه لكيشا.

همميشه وينهى يوسفى له بهرديدى خهيال بوو، به ئومىدى ديدار
چركهكانى ژيانى دهبرده سهر.

ليزমেى بارانى نه مشه و فرمىسكهكانى ياقوبى په يامبهرى دينا مه
ياد، ده بىت له ماوهى چل سالى ته مه ندا چهند فرمىسكى به سهر
روومه تدا هاتبنه خوارو، به لىوى هه لقرچاوو دلى شكاو وه چهندي
سكالاي دهردى دوورى و هيجرانى يوسفى كرد بىت، ده بىت چهند شه و
خه و له چاوهكانى تو را بنو، نه يتوانيبى بو ساتىك چاوهكانى لىك بنى و
وچانىك بدات؟

خو نه گهر بو ساتىكى كورتيش خهوى لىكه وتبى، ده بىت چهند جار
له خه ودا دهست له ملانى يوسفى نازيزى دلى بووبى و كاتىك له پر
بيدار بوته وه خو بى ته نيا له كوئبهى نه حزاندا بينيو ته وه، نه وسا
ده بىت چو ن برينى كولا بىته وه و زامى كو نى نو بى بووبىته وه!

سالانىكى دوورودر يتر، نه يانتوانى ياد و ياداشتى يوسف له دلى
(ياقوب) دا نهك بسرنه وه....

به لكو نه يانتوانى لاوازيشى بكهن!

تا نه و كاتهى خوداى ميهره بان، ئومىدى ديدارى نو بى پى خه لات

کردن و ہمدردی خوشہ ویست بہ یہ گگہ یشتن!

پہیامبر یوسف لہ باوکی پرسى: بابہ گیان بوجی ہیندہ فرمیست
بؤ دووری من رشت تا بینایت کویر بوو، خو تۆ دہترانی کہ نگہر لہ
دنیا دا بہ یہ کتر شاد نہ بین، لہ رۆژی دوا ییدا، دواى مردن بہ یہ کتر
شاد دہبووینہ وہ؟!

باوکی لہ وہ لامدا گوتى: لہ وہ دہتر سام کہ تۆ بہ باوہ پرداری نہ مریو
ئہوسا بؤ ھہ می شہ، دیدار ناخیرت دہبووینو، ھہر گیز بہ یہ کتر
نہ دہ گہ یشتین!

کہ واتہ ھہ موو خوشہ ویستیہ کان مہودایان کورتہ و نگہر ئاویتہ
بہ خوشہ یستی خودا نہ بنو لہ پیناو خودا نہ بن، مہرگ بؤ ھہ می شہ
کۆتایان پیدینیت!!

ئینو تہیمیہ دہلئت: ھہ موو خوشہ ویستیہ کان بہ مہرگ کۆتایان
پیدیت، بہ لام خوشہ ویستی لہ بہر خودا رایہ لہی تا بہ ھہ شتی نہ بپراوہیہ!
وہا خوشہ ویستیہ ک ھہر گیز کۆتایى پینایہت، ھہ می شہ نووری
لہ نیودلاندا درہوشا وہیہو، وہکو ئہوینکی سہرمہدی ھہ می شہ بہ
زیندووی دہمینیتہ وہ!

ئہو دلانہی کہ خوشہ ویستی خودا بہ یہ کیانہ وہ گری دہات،
رۆحیان بہ یہ کتر ناشنا دہبیتو ئاویتہی یہ کتر دہبن، ھہر وہکو
رابعہی عہدہوی دہلئت:

قد تَخَلَّلْتَ مَسْلَكَ الرُّوحِ مِنِّي

وَلِذَا سُمِّيَ الْخَلِيلُ خَلِيلًا

ھەر لەبەرئەوئەشە، كە ئەو خۆشەوستانەى ھەمىشە (كوردى)
ئاسا ئازىزانى خۆيان لەبەردىدى خەيالئان حازرەو لە دوورى ئەوان
فرمىسك دەپژىرنو ھەمىشە بە دل لە يەكتر نزيكنو بە چرپەى رۆح
يەكتر دەدوینن:

رۆژو شەو دايم لەبەردىدى خەيالم حازرى

سا چ فەرقىكى ھەيە بۆ من ئىتر ئىرەو ئەوى

ئەوان لە رۆژى دوايدا لە ژىر سايەى عەرشى كردگادا بە دیدارى
يەكتر شاد دەبن، پەرەردگار لەو رۆژە دژوارەدا بانگیان دەكات،
خۆشەوستانى خۆى بانگ دەكاتو دەفەرموویت: کوان ئەوانەى تەنھا
لەبەرمن يەكترىان خۆشويستوو؟

ئەمرو لە سايەى عەرشى خۆمیان دادەنیم، لە رۆژىكدا كە جگە لە
سايەى من ھىچ سايەيەكى دى نىيە!!

ئازىزم: ئەوى ئەمجۆرە خۆشەويستىيەى تاقى نەكردبیتەو، تا
ئىستا تامى ئەوينو خۆشەويستى نەكردوو، ئەگەر ئەم وشەيەشى
بىستبیت، ئەوا جگە لە فريودان ھىچى تر نەبوو!

ھەموو ئەو كەسانەى كە بۆ جوانى، يان مالو سامانى دونيا، يان
پلەو پايەو دەسلەت، يەكترىان خۆشدەویت، ئەو خۆشەويستىيەكى
كاتىيەو رۆژىك دادیت كۆتايى پىدیتو زۆرجار دەگۆریت بە رۆقو
دووژمنايەتى.

ئەوينو خۆشەويستى خودايى، بەرھەمى نزاى سەحەرەو ئەسرینى
سوجدەى ژىربالى شەوى درىژى زستانو، دوعاو پارانەوى لىوى وشكى

پۇژۋوى رۇژە گەرمەكانى ھاوينە!

ئەو زمانانە دەزانن گوزارش لە خۆشەويستى بکەن، کە ھەميشە پاراون بە يادى خودا، ئەو لىوانەن خاوەنى خەندەى ئەفسوناوى راستەقینە، کە بەردەوام نوورى ئايەتەكانى قورئانى پىرۇزىيان لەسەر دەنيشتەو.

ئەو دەستانە دەريای ميهرو خۆشەويستى و سۆزو ئەوينن، کە ھەميشە بەرەو بارەگای خودا بڵندنو، بەزەيى و ميهربانى و لىخۆشبوون بە ئاوات دەخوازن.

ئازىزەگەم: دلانى خاوەن ئيمان، دەريايەك لە سۆز، زەريايەك لە ميهربانى، تافگەيەك لە تيشكى زيوين، خەرمانىكەن لە گولزارى موحىببەت، ناسكەن وەكو پەرى گول، نەرمن وەكو ئاوريشم، سپين وەكو بەفر، ھيمنن وەكو پەپوولە، تەنھا لە نىو ئەو دلانەدا، ھەست بە ئارامى و دلنيايى دەكرىت، ئەو دلانە ھۆگرى ئەوينى ئىلاھين، ھەر لە دنيادا ھەست بەتامى بەھەشت دەكەن، ھەر لەم دنيايەدا بۆن و بەرامى بەھەشتيان بەسەردا دىت!!

خۆشترين ساتەكانيان ئەو ساتەيە كە لەسەر بەرمالى تۆبەو گەرانەو، فرمىسكى پەشيمانى دەبارىنن.

ھەست دەكەن دەولەمەندترين كەسى دنيا، چونكە بەندەى خودايەكى دەولەمەندن!

ھەست دەكەن، بەھيترين كەسى دنيا، چونكە بەندەى خودايەكى بەھيزو دەسەلاتدارن!

ههست دهكهن، دلناترين، كهسى دنيان، چونكه بهندهى خودايهكن،
ئەوہى ئەو نەيەوئەت، نابئەتو پروونادات!

ههست دهكهن كهس خۆشهويستى ئەوانى نىيە، چونكه ئەوان
خودايەكيان خۆشدهوئەت، كه كهس لەو جوانترو قەشەنگتر نىيە!!
بەلگو هەموو جوانى و رازاوہى دنياو رۆژى دوايى دلۆپك نىيە، لە
دەرياي جوانى ئەو!

ئەوان هەموو خۆشى و لەزەتەكانيان تافىكردۆتەوہ، بەلام هيچ
لەزەتەكيان نەبىنى شيرينتر، لە لەزەتى بەندايەتى و سوژدەبردن بۆ
پەروردگارو نزيكبوونەوہ، لە ئەويندارى راستەقىنە.

دەباجيتەر لەو كاروانە پەر نوورە، دوانەكەوين، با ئيمەش لە ميحرابى
ئەو ئەوينە بەرزەدا، لە ريزى ئەويندارانى راستەقىنەدا بەرمالى خۆمان
راخەين و بە چاوى پەر فرميسكەوہ دەستى نزاو پارانەوہ بڵند بكەين،
سا ئەگەر لەم دنيايەش لىكدابراين و مەرگ مەوداى مالاوايى نەداين.
ئەوا ژووانمان ژيرسىبەرى عەرشى كردگارە، لەوئە خۆشەويستانو
ئەوينداران هەموو چاوەرپەن، چاوەرپەت دەكەم، چاوت بۆ دەگيرم،
هيوادارم خوداى ميهرەبان زوو بە ديدارى يەكترمان شاد بكات.

لە سوژدەكانتدا لە بىرم نەكەى، هەميشە دوعام بۆ بكە، خودا
دامەزرانمان بكاتو لە رڭگاي هيدايت لانەدەين.

ئيبنو قەيم دەئيت:

نەزانترين كەس ئەو كەسەيە، لە كۆتايى سەفەرەكەيدا، رڭگا ون
دەكات، كە زۆرى نەماوہ بگاتە مەنزىگا!

نامہ نوورینہ کان

نامہ می پیہ نجم

۲۹

دہمیک بوو تاسہی دیداری نامہ نوورینہکانی بووم، لہ ناخہوہ
 بیرى وتہ جوانہکانیم دہکرد، کہ ہہمیشہ بہ بؤنی گولآوی وشہکانی
 مہستم دہکەن و بہ بیستنی دپړ بہ دپړی نامہکانی، نوقمی شادمانی
 دہبم و ناویزانی ہہستی پاکو دلّی پړ میہری مامؤستاکہم دہبم، دوور
 لہ وتہکانی ئەو ہہمیشہ خؤم لہ دنیای غەریبیدا دہبینم، ہہمیشہ
 زایہلہی دہنگہ ہیمن و لہسەر خؤکەى لہ ناخمدادہ زرنگیتہوہ، وشہکانی
 وەکو باوہشیکی نەرم، ئارامی بہ دلّی پړ لہ خورپہکەم دہبہخشن، لہ نیو
 وتہکانیدا وەکو شانہی ہہنگوین، دلّوپ دلّوپ ہہنگوینی وشہی پاکو
 بیگہردی دہرژینہ گہرووی تالم، بہ گہیشتنی نامہکانی پەپوولہی خەندہ
 وەکو تەرزہ بہسەر لیومدا دہبارین، بہختہوہرییہک دہبیتہ میوانم
 کہ ہہموو کونج و کہلہبہری لاشہم داگیر دہکات، ئەو بہ وتہ نەرم و
 ناسکەکانی پوچی شہکەت و ماندووم دہدوینئ، ئای ئەو مرؤفانہ چەند
 سہیرن، دہگرین تا ئیمہ پیبکەنین، دہسوتین تا نوورمان پیبہخشن!
 دہمرن تا ئیمہ بژین، بیدارن تا ئیمہ بہ ئارامی بنووین!
 لہ تاریکترین شہودا، چران!! لہ ساردترین شہوہ زہنگی زستانا،
 گہرمی و سؤزو میہربانین! ہیوای ساتہ دژوارہکانن، بؤ ئەم زہمانہ
 سہختہ، ہاوړپړی پوحن، دلّی سپی لہم پوژگارہ رەشەدا ہہموو زیرو
 زیوی دنیا دینیت!
 ہہموو پەيامیکی نویی، چہپکی نووری زیوینہو پښگام بؤ پوشن
 دہکاتہوہ!

درہنگانیکی شہوبوو، وەکو ہہموو شہوئ دہستم خستبووہ ژیر

چەناگەمۇ يادى ئەو رۇزانەم دەكردهو، كە چ ساتىكى خوشبوون، لە ناخەو گۆيم بۇ مامۇستاكەم شلكردبوو، دەيگوت: رۇلەكانم: دونيا شەرابى شەيتانە، ئەوۋى مەستى ئەو شەرابە بىت، لە ئوردوگاي مردوواندا بە پەشىمانى و خەسارەتمەندى بەخەبەردىت!

دەيگوت: ئازىزانم ئامۇزگار يەكەى خەسەنى بەسرىتان لە بىرنەچىت، كە ھەمىشە دەيگوت: (ئەگەر بىنيتان خەلكى لە مەيدانى دنيادا كىبەركىتان لەگەل دەكەن، ئىوہ لە مەيدانى رۇژى دواييدا كىبەركىيان لەگەلدا بكنە)!

لە ناكاو لە زەنگى دەرگا درا، دلانى شەيداو ئەويندارانى راستەقىنە، ھەمىشە لە دوورۇ را، بۇن و بەرامى مەخەبەتى خودايى دەكەن و ھاوار دەكەن ﴿إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ﴾ يوسف: ۹۴.

نامەى مامۇستاكەم بوو، وەكو گەورەترىن ديارى وەرمرگرتو خستە سەرچاوەكانم و تىر بۇنم كرد!

(عەزىزى من)، لە دلدا پەرتەوازيەك ھەيە، تەنھا رووكردەنە خودا چارى دەكات!

تەنبايەك ھەيە، تەنھا ھۆگريوون بە خودا لە خەلۋەتى موناجاتا چارەسەرىتى!

خەمىك لە دلدا ھەس، تەنھا شادمانى بە ناسىنى زاتى خودا و راستگۆيى لە مامەلەكردنىدا لاي دەبا!

نىگەرانيەك لە دلدايە، تەنھا بە راكردن بەرەو لاي خودا ئارام دەبىت!

گېرى ھەسرەتلىك لە دلدایە، بە رازىبوون بە ھەرمان و قەزاو قەدەرى
ئەو و ئارامگرتن نەبىت، تا قىامەت ناکوژىتەو!

دلان ھەمىشە داوا دەكەن، سواڭكەرى مەتاعى دىيان، وازناھىنن تا
ئەو كاتەى خودا دەبىتە تەنھا داواكراويان، ئەوسا ئىدى بۆلای شتىكى
دى ئاورنادەنەو!

دلان ھەژارن! چارى ئەو ھەژارىيەيان تەنھا خۆشەويستى خودا
يادى بەردەوامى ئەو و ئىخلاسى بەندايەتییە، خۆنەگەر ھەموو دىيا
بەخشى بە مەرۇف، ناتوانىت ئەو ھەژارىيە چارەسەر بىكات، بۆيە
مرۇفكەكان بى خۆشەويستى خودا، لە لوتكەى ھەژارىدان، با ھەموو
دىنيان لە ژىر دەستدا بىت!

دلەكان نەخۆشن، شىفای دەردى بىمارىيان، تەنھا دیدارى خوداى
گەورەديانە، لە رۆژى (مەزىدا) ئەو رۆژەى كە بە بىنىنى رەوخسارى
پەرورەدگاربان دەگەنە چلەپۆيەى سەرفرازى و شادمانى!

لە بەشى دوو دەمى نامەكەيدا بۆى نووسىبووم (ورىاى شىرىنىيەكەى بە)!
دەگىرنەو ھە كەبىرەك بە نىو دارستانە چىرو دلگىرەكانى ئەفرىقادا
دەسوراپەو، لە دىمەنى دلرپىنى دارە بەرزەكانو، سەوزاى دارستانو
گول و گولزارى رەنگاو رەنگو، جىرەو چرىكەى چۆلەكەو بولبول
سەرسام ماپو، لەو كاتەدا كە مەستى بۆنى خوشى دارستانو دىمەنە
رەنگاو رەنگەكانى بوو، لە ناكاو گوپى لە نەپەرى دوزمىك بوو، كەتا
دەھات دەنگەكە نىكترو گەورەتر دەبوو!

كاتىك كەبرا ئاورى دايەو، بىنى ئەو شىرىك لە برسا نىو قەدى

باریکبوو، بہ خیرایہ کی خہیالی بہرہو لای ئەم رادەگات، کابرا تا
 بپرستی تێدابوو، دەستی بہ راکردن کردو شیرەش بەدووی دا!
 وەختیک کابرا بینی شیرەگە نزیک دەبێتەو، بیریکی کۆنی بینی،
 لە ترسی شیرەگە خۆی فریادیە نیو بیرەگەو بە گوریسەگە ی کە
 ئاویان پێدەردەھێنا خۆی گرتەو!

بە ھەلواسراوی لەمبەر بۆ ئەوبەری بیرەگە جۆلانە ی دەکرد، ھیشتا
 بە تەواوی ھەناسە ی رزگاربوونی ھەلنەکیشابوو، شیرەگە زۆر نەبوو
 بێدەنگ ببوو!

تەماشای دەگات لە خوارەو ی بیرەگەدا ماریکی گەورە دەفیشکێنیت،
 ھاوکات کە بیری لە رینگایە ک دەکردەو، بۆ رزگاربوون لە شیرو
 مارەگە، دەبینی وامشکیکی رەشو مشکێکی سپی، خەریکن گوریسەگە
 دەکرۆژن و دەیانەوێت بیچچرێن!

کابرا لە تاوا خەریکبوو شیت دەبوو، بە پەلە کەوتە جۆلانە ی
 گوریسەگە تا مشکەکان دوورکەونەو!

بە توندی لەمبەر بۆ ئەوبەری بیرەگە جۆلانە ی دەکردو خۆی بە
 دیواری بیرەگەدا ددا، لەناکاو خۆی بە شتیکی نەرمو لێنجا کیشاو
 وەختیک ئانیشکی لێدا، سەیری کرد ھەنگوینە.

کابرا دەستی بە خواردنی ھەنگوینە کە کردو پەیتا پەیتا بە
 پەنجەکانی ھەنگوینە کە ی دەلیسایەو، بە شیوہیە ک کە لەبەر شیرینی
 ھەنگوینە کە بارودۆخە کە ی لە یاد نەما، لە ناکاو بەخەبەرھات، چونکە
 ئەو لە خەویکی ناخۆشدا بوو!

ئازىزم: كابرا بېرىرى دا، بېچىتە لاي كەسىكى شارەزا، تا خەۋەكەى
بۇ راقە بىكات..

چوۋە لاي زاناىەك ۋە خەۋەكەى بۇ گىراپەۋە!
ئەۋىش بە زەردەخەنەيەكەۋە لىي پىرسى: راقەى خەۋەكە نازانىت؟!
كابرا گوتى: نا!
زاناش دەستى بە راقەكەردنى خەۋەكەى كىردو گوتى: ئەۋ شىرەى بە
دوۋتا راي دەكرد، ئەۋە فرىشتەى رۇح كىشانە!
ئەۋ بىرەى كە مارەكەى تىداۋو گۆرەكەتە!
ئەۋ گورىسەى خۇت پىۋەھەئاسىبوو، تەمەنەكەتە!
مشكە رەشو سىپىيەكە شەۋو رۇژن، كە بەردەۋام لە تەمەنت دەخۇن.
- قوربان ئەى ھەنگۈينەكە؟!
-ئەۋە ئەم دنيايەيە كە تامە شىرىنەكەى مردنو رۇژى قىامەتى
لە بىر بردوۋىتەۋە!

كەۋاتە با شىرىنى دنياى فانى، كۆچۈ قىامەتمان لە ياد نەباتەۋە!
كۆتايى نامەكەى بە چەند وتەيەكى زاناى خوداناس سوفيانى سەۋرى
ھىناۋو، كە دەلىت: (ئەگەر دەتەۋىت دنيا بناسىت، بزانه لاي كىيە؟!)
(پاشاكان قىامەتيان بۇ جىھىشتوون، ئىۋەش دنيايان بۇ جىبھىلن!)
(ئەگەر يەقىن بە خدا لە دىدا جىگىر بوو، ئەۋا بەۋپەرى شادمانىۋ
پەژارەۋە دەقپىت، بە تاسەى شادى بۇ بەھەشتو ترس و پەژارەش لە
دۆزەخ!)

ئازىزم لە نامەكەتدا سكالادەكەى، لە دەستى (نەفسى ئەممارە) و دەيشومەى
تاوان و گوناھو زالبوونى ئارەزووەكان و دەسلالتى نەگىرسى شەيتان..
سكالای تۆ، سكالای ھەموومانە، دەردى تۆ دەردى ھەموومانە،
ئیمەش گیرۆدەى تاوان و گوناھىن، دەستەمۆى نەفسى بەدکردار و بەندو
كۆتى دنیای فانیین..

تۆ بە ئاھى سەردو فرمىسكى گەرمت، دلى منىشت وریاكردهوه!!
ئیمە ھەمیشە گىژاوى غەفلەت، بى ئاگامان دەكاتو بەشیوەیەك
مەستى خوشییه كاتییهكانى دنیای فانى دەبین، كە تاوان و گوناھەكانمان
بیردەچیتەووه لە یادمان دەچیت كە ئیمە لەو رۆژووه ھاتووینەتە ئەم
دنیاى، بەرەو گوڤو مەزلگای قیامەت ھەنگاو دەنێن!!
لەبەرئەووه وەكو (مەھوى) دەلێت:

ئەسیر و سەیدى قەیدى كەیدى شەیدى نەفسى ئەممارەم
لە دەست ئەم مارە بەدچارە، چییە چارەم، خوداچارەم!
چەند بە جوانیش گوزارش لە ناخى ئیمە دەكات، كە دەلێت:
خەيالى پوچى دنیا وا دەماغ و دلى پىچاوه
قیامەت، ھەر مەگەر رۆژى قیامەت بێتەووه فیکرم

ھەموومان وەدووى سەرابى دنیا كەوتووین و ھەرچەندەى پادەكەین
نایگەینى، ھەر دەلێن: ئەمڕۆ نا سەبەى، بە تەواوى دەگەرێنەووه،
بۆ لاى خوداوەندو دەستبەردارى تاوان و گوناھەكانمان دەبین، بەلام
ھێندەمان لەلا شیرین بوون، نەفس و شەیتان ھێندەیان رازاندۆتەووه،
بەشیوەیەك ئاویزانیاں بووین ناتوانین وازیان لێبەھێنین..

نامەكەى تۆ برىنى زۆرىكمان دەكولېنىتەو، شوېنەوارى
 فرمىسكەكانت بە رومەتى نامەجوانەكەتەو دەدرەوشىتەو.. بېھىوا
 مەبە ئازىزم ھىشتا دلە سېيەكەت ژووانى خۆشەويستى خودايە!!
 ھەست دەكەيت كانىاوى فرمىسكت وشك و بىناو و باخچەى دلە مېھربانەكەت
 زەردەھلەگەپاوە نەرمەلانى ناخت بۆتە بەردەلانىكى رەق و تەق!!

ھەق بە تۆيە، مەرۇف لە وەھا بارودۆخىكدا، سەرفرازى و شادمانى
 ماللاوايى لىدەكەن و دىناي لى تارىك دەبىت و تروسكايەك بەدى ناكات،
 بەسەر زەويدا وەكو گەدايەكى بىكەس و، دىوانەيەكى سەرلېشىواو
 ھەنگا و دەنىت و نازانىت پرووبكاتە كوى!!

چونكە مەرۇف كاتىك ھەستەكات لە پەرورەدگارى دووركەوتۆتەو،
 ھەست بە غوربەت و نامۆيەك دەكات، بەشىۋەيەك وا ھەستەكات
 لەگەل خودى خۇشىدا نامۆيە!

گەرەترىن خۆشەويستى مەرۇى باوەردار، خوداى پەرورەدگار،
 ئەو كات لەو خۆشەويستەى دووردەكەوئىتەو، نارى ھىجران گر لە
 ناخى بەردەدات و خونچەى خۆزگە و ئاواتەكانى، بە گرەى ئەو ئاگرە
 ھەلدەپروكىنى.

ئەوەى خۆشەويستەكەى خۆى وئىل كەردبى، ئىدى دەبىت بە چى
 دلخۆشبىت؟؟

ئافرەتلىك بە دەورى كەعبەدا تەوافى دەكردو بە كوڭ دەگريا، بە سۆزىكى
 بېسنوورو دلىكى شكاو بە دەم نزاو لالانەو و فرمىسكى گەرمى دەرشت..

لىيان پرسى: پىدەجىت كەسىكى زۆر ئازىزت لە دەستدەبىت؟!

گوتى: لهو نازيزتر!!؟ من دلى خوم له دهستداوه، من ويلى
خوشهويستهكهى خومم، به هوى گوناھو تاوانهوه له دهستمد!!
كاتيك له دهرياي ميھرى خودايى دووردهكهوينهوه، نهوسا دزمانين
ئيمه بى سۆزى نهوو بى ميھرى نهو، چەندە سەرگەردان و مالوئيرانين..
وختيك دەبينين خودامان لى زويره، ئيتەر خەندەو پيکەنينى دنيا
دلخوشمان ناکەن..

وختيك له تامو چيژى گفتوگو، لهگەل خودادا، مەحروم دەبين،
ئيتەر تاموچيژى هيچ خواردن و خواردنەوهيەك ناکەين..
وختيك له بەهەشتى بەرينى خواپەرستى پەراويز دەرگەين،
ژيانمان پەريزيكى زەردەو، دليش خيابانيكى خاموش.

ئيبنولجەوزى له بارەى بەهەشتى ئيماندارانەوه دەليت: (ئيمه له
بەهەشتيکدا دەرژين، خوراکەكهى خشوعە له نويزەکانماندا، خواردنەوهكهى
ئەسرينى چاوەکانمانە) (نَحْنُ فِي حَنَّةٍ طَعَامُهَا الْخُشُوعُ، وَشَرَابُهَا الدُّمُوعُ)..
نازیزم، مەرؤف وپراى تواناو بەهرەيهكى زور كە خودای گەورە پيى
خەلات کردوو، لاوازی پرووی تێدەکاتو دلەکانیش هەميشە وەکو خويان
ناميئن.

ئيمهى مەرؤفیش فريشتهنين و ناتوانين بى گوناھانە، بەسەر پرووی
زەويدا گوزەربکەين، بەلام گرنگ ئەوهيه لهگەل تاوانەکاندا تۆبەو
گەرانهوه فەرامۆش نەکەين!!

وەکو منداليكى دلشکاوو بەندەيهكى هەلاتوو بەرەو لای خوداوەندى
ميھربان و ميھربەخش و بەسۆزو لیبوردە، بە کەساسى هەنگاو بنين!!

خوداوندی ئیمه، (رحیم)ه، (رحمن)ه، (غفور)ه، (ودود)ه،
(رؤوف)ه، (غفار)ه، (تواب)ه..

دەریای میهره‌بانی هه‌موو دنیای داپۆشیوه..

خودای ئیمه، پێی خوشه‌ بیسه‌ری (یارب، یارب)و (یا الله، یا الله)ی
ئیمه‌ بیت، له‌ به‌ره‌به‌یانی سه‌حه‌ردا..

پێم سه‌یره‌ نووسیوته‌ له‌ نامه‌که‌تدا، نازانم چۆن له‌ خودا بپارێمه‌وه،
نازانم چۆن نزاو دوعا‌کانم بکه‌م..

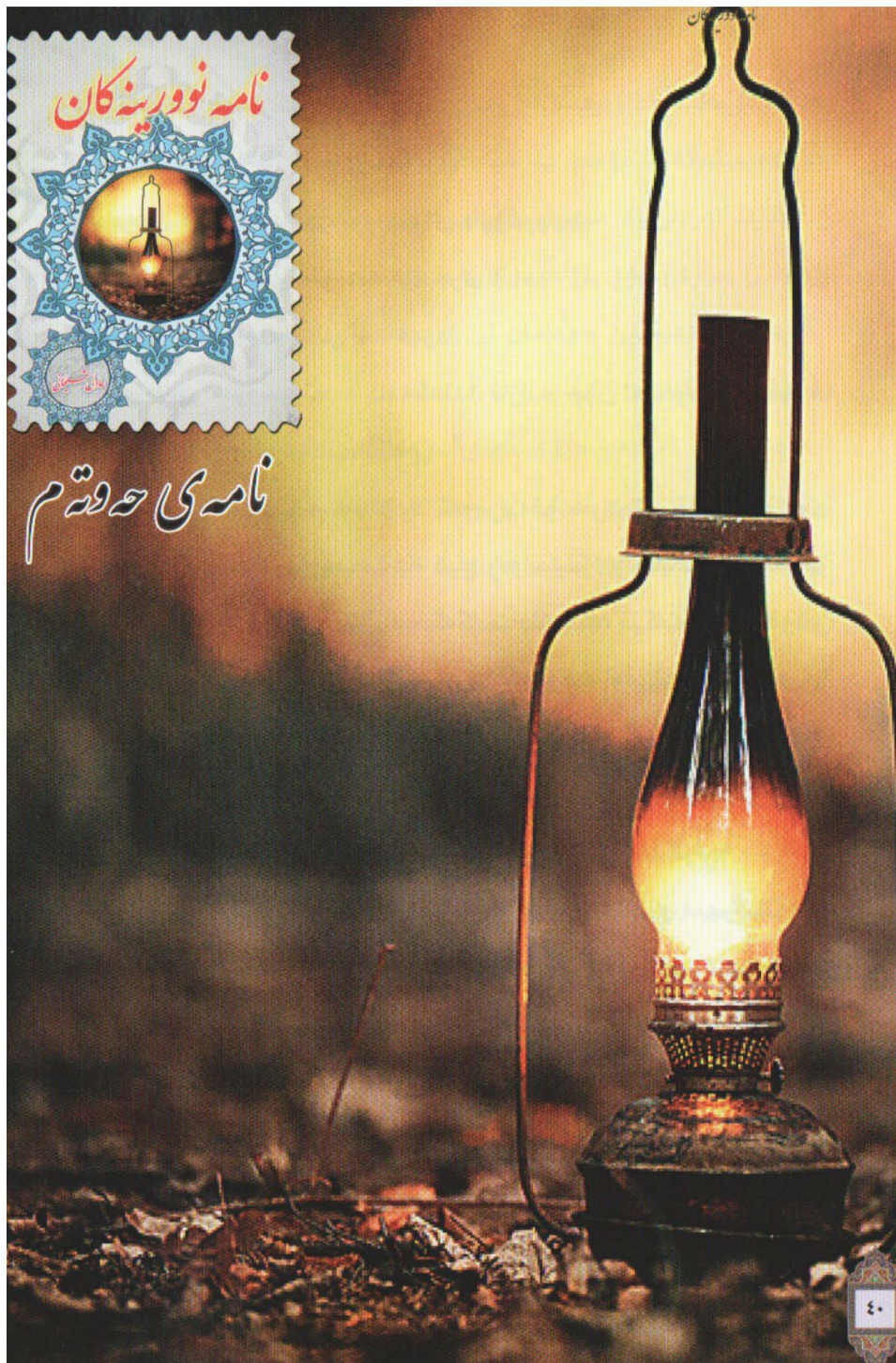
هاورپیی له‌ دل‌اشیرینم: وه‌ختیک ئه‌وینو خوشه‌ویستی خودا لیوانلیوی
دل‌ه‌کان ده‌بن، ئیتر پێویست به‌ هیچ ره‌وانبێژی و به‌یانیک ناکات، بۆ
ده‌ربڕینی سۆزو خوشه‌ویستی، ده‌سته‌کانت بل‌ندبکه‌، نیگات ببه‌ره‌ عه‌رش
خودا، بلی: په‌روه‌ردگارم منی به‌نده‌ی بچووکت ئومیدم به‌ گه‌وره‌یی و
فه‌زلی بێسنووری تۆیه‌، بمبوره‌، لێمخۆشبه‌، ده‌ستم بگه‌ره‌، به‌ره‌و لوتکه‌ی
نوورو هیدایه‌ت، خۆم ده‌ده‌مه‌ ده‌ستی تۆ، تۆش بمخه‌ره‌ ژێرساباتی سۆزو
میهره‌بانی خۆت، مه‌مه‌ره‌ ده‌ستی شه‌یتان و نه‌فسی به‌دکارم..

خودایه‌ گوناھی من هه‌رچه‌نده‌ گه‌وره‌بن، سۆزو میهره‌بانی تۆ
گه‌وره‌تره‌، خودایه‌ تۆ به‌نده‌ی وه‌کو من خراپو زۆر باشیشت زۆرن،
به‌لام ئه‌من جگه‌ له‌ تۆ خودایه‌کی تر شک نابهم!

ئه‌گه‌ر تۆ له‌ ده‌رگای خۆتم وه‌ده‌رنیی، ئیتر له‌ ده‌رگای کێ بده‌م؟؟
من هه‌ر تۆ ده‌په‌رستم، بۆ گه‌وره‌یی کړنووش ده‌بهم، هه‌رچه‌نده‌
شه‌رمه‌نده‌و خه‌جائه‌تم، به‌لام هه‌رگیز له‌ به‌زه‌یی تۆ بێ هیوا نابم....!

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

ھېشتا خۇر ئاوا نەببوو، گویم لەم سرودە دەگرت:

قِفْ بِالْخُضُوعِ وَنَادِ يَا اللَّهُ إِنَّ الْكَرِيمَ يُجِيبُ مَنْ نَادَاهُ

بۈەستە بە ملکہ چىو بانگکہ (يا الله)، خودای میهرەبان وەلامى
کەسێک دەداتەوہ کە بانگی دەکات..

بە دئیکی شکاوو چاویکی شەرمنەوہ دەستی دوام بلند کرد، وەلى
لەو کاتەدا وەکانی (ئىبراهیمی کورى ئەدەھەم) م ھاتنەوہ خەيال،
کاتیک لیان پرسى: بۆچی ئیمە لە خودا دەپارێنەوہ، بەلام پەرۋەردگار
دوعاکانمان قبول ناکات؟

ئەویش لە وەلامدا گوتى: چونکە ئیوہ خوداتان ناسیوہ، بەلام
ملکہ چى فەرمانەکانی نەبوون!

پىغەمبەر تان (ﷺ) ناسیوہ، بەلام گوپراپەلى سووننەتەکانی ئەو
نەبوون!

قورئانتان ناسیوہ، بەلام کارتەن بە رێنمایەکانی نەکردوہ!

لە رزقو رۆزىو نىعمەتى خودا دەخۆن، بەلام سوپاسى ناکەن!

بەھەشتان ناسیوہ، بەلام داواى ناکەن و کارى بۆناکەن!

دۆزەختان ناسیوہ، بەلام لى راناکەن و خۆتانى لىناپارێزن!

شەیتان دەناسن، بەلام دزایەتى ناکەن، بەلکو کردووتانە بە دۆستى خۆتان!

دەزانن مردن ھەيە، بەلام خۆتانى بۆ ئامادە ناکەن!

دەچنە گۆرستانو مردووەکان بە خاک دەسپێرن، بەلام ھىچ پەندو

نامۇزگارىيان لىوہرناگرن..

عەیبو ناتەواویەکانى خۆتان بىرجووەو بە عەیبى خەلىکیەوہ خەریکن!

ئىتر چۆن دەتانەوێت نزاكانتان قبول بێت؟!

ته ماشا دهكهم هه موو ئهم شتانه له مندا ههن، به لام ههر بئ ئوميد
 نه بووم له ميهرو به خشندهي خودايي، وپراي تاوان و گوناھي بئ
 ئه ندازهي ئيمه، ده رگاي ليخوشبووني خودايي هه ميشه والايمه!!
 هه رگيز نابيت له به زميي و ميه ره باني خودا بئ هيو بين، هه رچه نده
 غه رقي گوناھو تاوان بين!

خوداي گه وره، به ندهي توبه كاري خوئي خوشده وئيت، له كاتي تاوان و
 گوناھيشدا، په ردهي ميهري خوئي، له سه ر به نده گوناھ باره كاني خوئي لانا بات!
 ئيبن ولجه وزي كتيبيكي نايابي هه يه، به نيوي (بحر الدموع)،
 (ده رياي فرميسك)، تاي به ته به چيروكي ئه و به ندانهي توبه يان
 كردوو و گه راونه ته وه بو لاي خودا!

تاييدا سه رنجيكي جواني (بشري حافي) باس دهكات، كه روژيك
 له به ردهم دوو كاني ميوه فروشيكي راده وه ستيت، پلي ده لئيت: ده لئلي
 ئاره زووي شتيك له مانه ده كه يت؟

گوته: نه خير، ته نها سه رنجم له وه دا كه خوداي گه وره ئهم هه موو
 ميوه خوشو به تامه، له دنيا دا به كه سانيك دبه خشيت، كه سه رپيچي
 فه رمانه كاني ده كه ن و لي ياخين، ئه ي ده بيت له به هه شتدا چي به و كه سانه
 به خشيت، كه ملكه چي فه رمانه كاني بوون و سه رپيچيان نه كردوو؟!

خودايهك هي نده ميه ره بان بيت، چون ده بيت ئيمه له لوتفي بيهوا بين؟!
 مروف به رامبه ر به وه لوتفيكي بئ سنوور، سه ري سو رده مي نيت، هه ميشه
 ده رگا والايمه، هه ر كات به وه يت بچيته خزمه تي خودا، سكالاي خوت بكه ي،
 مونا جاتي له گه ل بكه ي، بيدوييني و ده ردي دلي خوتي بو به يانكه ي، ده توانيت!
 چي لوتفيكه خودا گيان، ژوواني هه ميشه ئاوه دان، هه واري هه ميشه

پازاوه، میجرابی بهردهوام، بهرمالی ههمیشه پراخراو، تۆ ئه‌ی بهنده‌ی
 گوناھبار، دلوپیک ئه‌سرینو دوو دهستی بئندو دیدیه‌کی کزو دلیکی
 شکاوو ته‌وبه‌یه‌کی راست، ههموو گوناھه‌کانت ده‌شۆنه‌وه، خوشبه‌ختی
 کوچه‌و کۆلانی دل و دهر وونت پرووناک ده‌کاته‌وه، ئای ساته‌کانی موناجات،
 چ خوشی و له‌زره‌تیک به‌ مروّف ده‌به‌خشن..!!

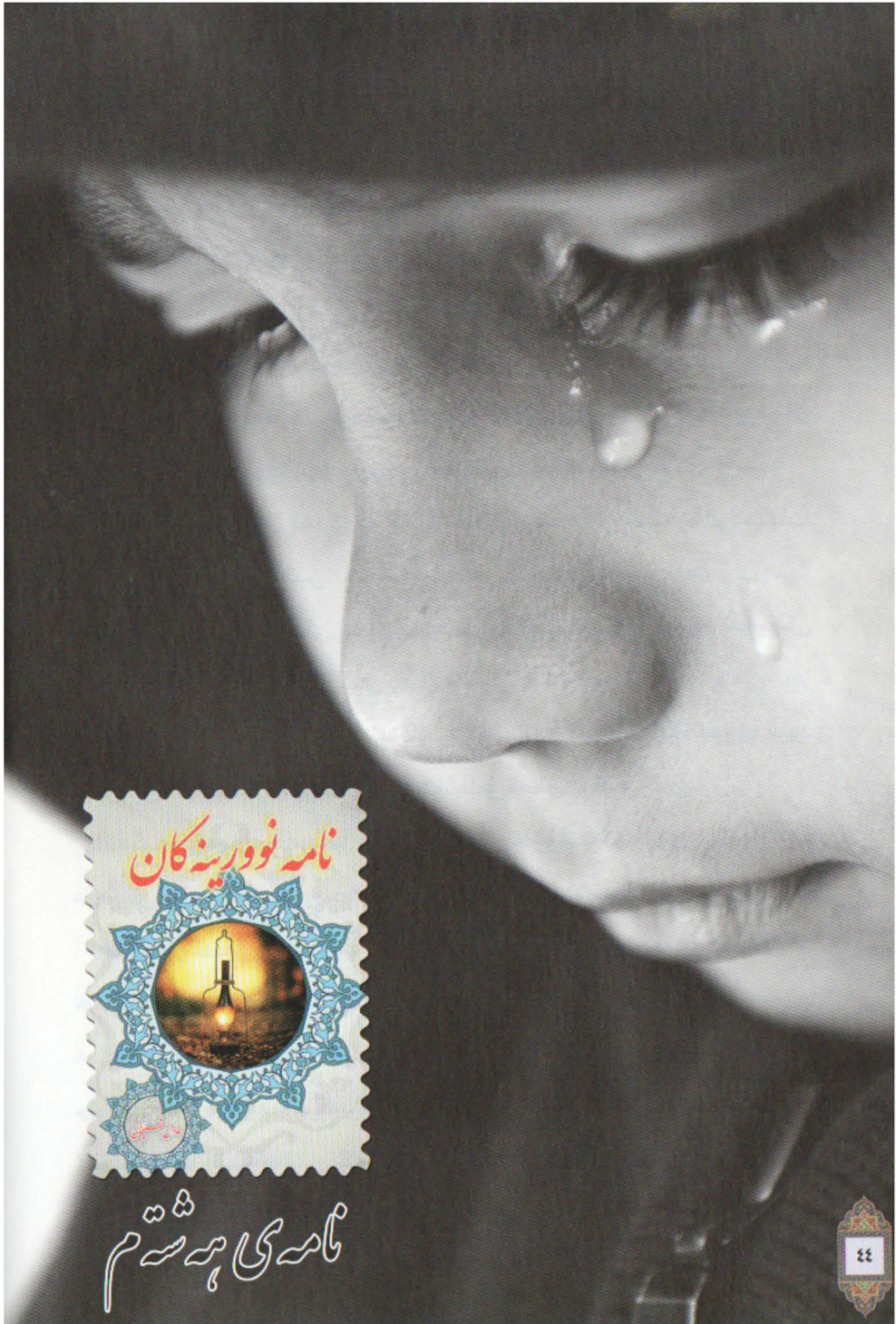
ئازیزم، ده‌چینه‌وه خزمه‌تی ئیبراهیمی کورپی ئه‌ده‌هم، پپی ده‌ئین:
 مامۆستای زوه‌دو خوداپه‌رستی، ئامۆزگاریمان بکه به‌ شتیک سوودمان
 پپی بگه‌یه‌نیتو، توویشوو بیت بۆ گه‌شتی قیامه‌تمان!
 ئیبراهیمی کورپی ئه‌ده‌هم: کاتیک ده‌بینن خه‌لکی سه‌رقالی دنیان،
 ئیوه سه‌رقالی قیامه‌تب.

ئه‌گه‌ر ئه‌وان خه‌ریکی پازاندنه‌وه‌ی پرووکه‌شیان بوون، ئیوه خه‌ریکی
 پازاندنه‌وه‌ی ناخی خۆتان بن!

ئه‌گه‌ر ئه‌وان خه‌ریکی بنیاتنانی کۆشک و ته‌لاری دنیا بوون، ئیوه
 خه‌ریکی ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی گۆرو کۆشک و ته‌لاری قیامه‌تب!
 ئه‌گه‌ر ئه‌وان خه‌ریکی خزمه‌تکردنی مرۆقه‌کان بوون، ئه‌وا ئیوه
 خه‌ریکی خزمه‌تکردنی خودای په‌روه‌ردگاری جیهانیان بن!
 ئه‌گه‌ر ئه‌وان به‌ عه‌یبی خه‌لکه‌وه سه‌رقالبوون، ئیوه خه‌ریکی
 چاککردنی عه‌یبه‌کانی خۆتان بن!

هه‌ولده‌ن، له‌م دنیایه‌دا که‌شکۆل و توویشوو قیامه‌تتان ئاماده‌که‌ن،
 چونکه ئه‌م دنیایه‌ کێلگه‌یه‌که بۆ قیامه‌ت!
 ئه‌مانه و ته‌ی پیاویکی هه‌کیم، هیوادارم هه‌ردووگمان وانه‌ی
 جوانی لیوه فیڕبینو بیکه‌ینه، مه‌شخه‌لی پیمان.

ھەمىشە دەتېنىم، حوزن و ماتەمىكى سەير، سەراپاي سىمات
دادەپۇشى، لە چاوانتا خەمىكى قول دەخوئىنرېتەو!

زۇرجار ئەم پىرسىارەم لىدەكەيتو بە شوئىنى وەلامەكەيدا وئىلت!
ئەم پىرسىارەى تۆ لە پىرسىارەكەى دايكى (رەبىعى كوپى خوشەيم)
دەچىت كە دەيگوت: رۆلە ھىندە بە خەمبارى دەتېنىم، ھىندە دەتېنىم
دەگرى، دەئىلى پىاويكت كوشتووە؟!

ئەوئىش لە وەلامدا دەيگوت: بەئى، دايەگيان راستەكەى من نەفسى
خۆمم بە تاوان كوشتووە..!!

ئىمەى كلۆل وەكو ئىمامى ئەحمەد دەفەر مووئىت: كەسانىكى
ھەزارو داماوين، رىزقى خۆمان دەخوئىن و چاوەروانى ئەجەلى
خۆمان دەكەين!

كەواتە جىي خۆيەتى، ھەمىشە لە خەمى رۆژى دوايىدا بىن و
دلمان بەم دىناى فانيە خۆشنەبىتو ئامادەى كۆچ بىن!
سەييارى كوپى دىنار دەئىت: خۆشچاللى و شادمانى بەم دىنايەو
خەمى رۆژى دوايى، لە دلى بەندەيەكدا جىگايان نابىتەو، ھەر كاتىك
يەككىيان لە دلدا جىگىر بوو، ئەوى تريان ئەوى بەجىدەھىلت..
ئازىزم:

ئىمە لەم دىنايەدا نامۆين، رېبوارىكى شەكەتىن و بۆ چەند ساتىك
لە سىبەرى پىر غرورى ئەم دىنايەدا وچانمان داو! چەند رۆژىكەو ئەم
ھەوارە دژوارە بە ئازارە بەجىدىللىن!

ئەى ھاوار بۆ سەفەرى درىژى ئاخىرەتو، كەشكۆلى بەتال و دەستى خالى..

ئەى ھاوار بۇ تەنيايى گۆرۈ، پرسىياري فريشتهكان و راوہستانى
مەحشەر!

عەتاي سولەمى لە خودا دەپارايەوہو بە ديدى بە ئەسرينەوہ
دەيگوت: خودايە ميہرو بەزەييت ببەخشە، بە غوربەتى دنياو تەنيايى
گۆرۈ چاوہروانى دريژرى بەردەستى خۆت، پەرورەدگارم..
ھەربۆيە سالجانو خۆشەويستانى خودا، ھەميشە لە سيماياندا
خەم و پەژارەيەكى قول بەدидەکرا...

وتەيان زيکرى خوداو بیدەنگيان بيرکردنەوہو تپرامان و، کردەويەيان
خزمەتکردنى بەندەکانى خودابوو.

ئەوان دەيانزانى کە ئەوہى دەيەويٹ، ھۆگرى لەگەل خودادا
بەدەستبەيٹ، دەبيٹ دەستبەردارى ھۆگرېوونى خەلکى بيٹ!

ئەوہى دەيەويٹ خۆشەويستى خودا بەدەستبەيٹ، دەبيٹ
واز لە خۆشەويستى بى کەلکى مەتاعەکانى دنيا بەيٹ!

ئەوہى دەيەويٹ پلەو مەقامى لای خوداي دەستکەويٹ، دەبيٹ
دەستبەردارى پلەو مەقامى لای خەلکى بيٹ!

ئەوان دەيانزانى، بۆئەوہى ھەميشە خودا بەو شيوہيە بيٹ
لەگەلياندا کە خويان پتيان خۆشە، دەبيٹ ئەوانيش بەو شيوہيە بن،
کە خودا دەيەويٹو پتي خۆشە..

ئەوان ھيندە ژيرو دانيشمەندبوون، دەيانزانى کە ھەر کاتيک
راستگويانە روو بکەنە خوداي پەرورەدگارو روو لە ھەموو کەسيک
وەرچەرختين، ئەوا ھەموو کارەکانيان مەيسەر دەبيٹ!

عہدو لای کوری عہون دہلایت: ئہ گہر کہ سیک بہ تہواوی پرووبکاتہ
یہ کیلک لہ پاشا گانی دونیا، ئہوا سوودمہندو بہ ہرہمہند دہبیت، چ
جای ئہو کہ سہی پروو دہکاتہ پاشای ئاسمانہکانو زہوی و ہموو مولک و
سہرومتو گہنجینہکانی ئاسمان و زہوی، لہ دہستی ئہودان؟!

لہبہرئہوہ رازی کردنی خوداو کارکردن بو رزگاری رۆژی دواپی،
ہموو کاتو ساتہکانی ژیانی داگیر کردبوون!

ہمیشہ لہ بیرى ئہودا بوون، کاتی گالتہو گہپو پیکہنین و
رہبوار دنیان نہ مابوو!

ئیبینولقہیم دہلایت: (کُنَ لِلّٰہِ کَمَا یُرِیدُ، یَكُنْ لَکَ فَوْقَ مَا تُرِیدُ)، بگونجی بو
خودا چون ئہو دہیہویت، ئہویش بو تو دہبیت، لہسہرووی ئہودى کہ
خوت دہتہویت!

بہلام ئازیزم، ئہم حوزنو ماتو مہلولیہ لہ ناخیدا لہزہتو
خوشییہکی شاردۆتہوہ، کہوہکو نہ سیمی بہہہشت، دلہکان فینک
دہکاتہوہو رۆحہکان ئاسوودہ دہکات!

کہواتہ خہم بو خہمباری و بیدہنگیم مہخو، من سہرقالی
گوناہہکانی خۆم، بو رزگار بوون تیدہکو شم، لہبری ئہودى بہدووی
عہیبہکانی خہلکیدا بگہریم، عہودالی عہیبہکانی خۆم، لہبری
ئہودى سہرزہنشتی خہلک بکہم، ئہوا سہرزہنشتی خۆم دہکہمو ہہوئی
راستکردنہودى خۆم دہدہم.

با لیرہدا خہمباریین، تا لہ رۆژی دواپییدا سہعادہتو
سہرفرازی ئہبہدى بہدہستہیینین، با لہوانہبین کہ لہسہر

کورسیه کانی بههشت بهرامبر به یهک دادنهشنو دهلین:

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴾

حوزنی ئیمه تهنهها نهو کاته دهره ویته وه، که فریشته کان پیمان

دهلین:

﴿ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴾

بو که سیك مردن کو تایى به ژیان و هموو خوشییه کانی بهینیت،

حهیفه به دنیا فریو بخواتو دنیاى فانی له بههشتی باقى مه حرومى

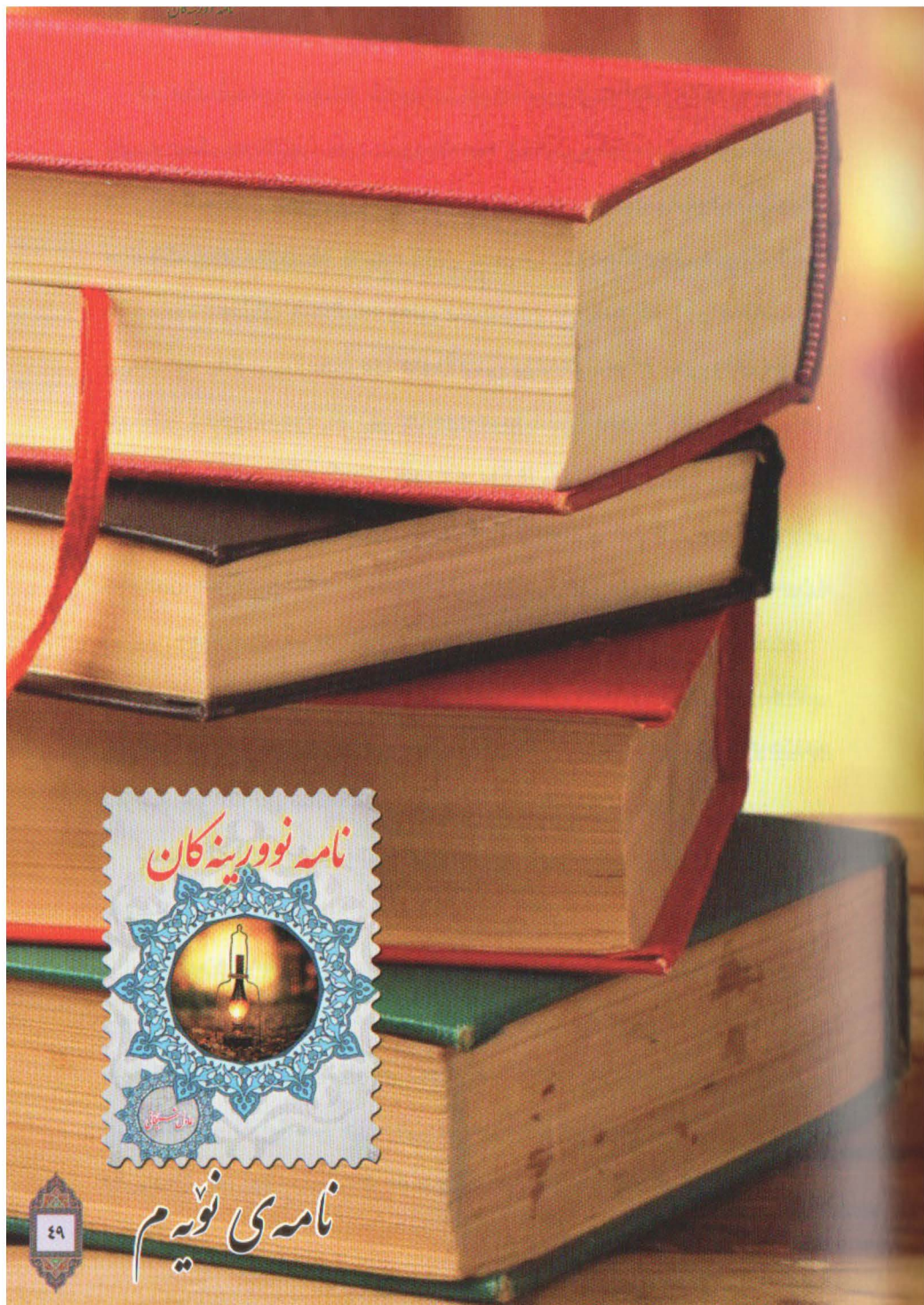
بکات!

ژینی دنیا، بهندیخانه ی باوهرداره، هموو ساتیکی که تیده په پیت،

قوناغیکه به رهو نازادی، به رهو سه رکه وتنی نه به دی..

﴿ ... فَمَنْ رُحِجَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

إِلَّا مَتْنَعُ الْغُرُورِ ﴾

لە منداڵىمەوه شىتو شەيدای خویندەنەوهو عاشقى کتیبم، وهبیرم
 نایه یهکەم کتیب چى بوو که به زمانى کوردیم خویندۆتەوه،
 هەرچەندە هەرچیم کهوتایهتە بەردەست دەمخویندەنەوه، بەتایبەت
 چیرۆكى منداڵان که تانیستاش ئارەزووی دەکەم و له رێگایانەوه
 دەچمەوه دونیای منداڵیم، وەلى ئەوەندەم له یاده که زۆر بەتاسەوه
 یەك به یهکى (زنجیرەى هاوێلانێ پیغەمبەر)م -دروودی خودای
 لیبیت- دەخویندەوه له نیو هەمووشیاندا له بیرمه زۆر سەرسامی
 کەسایەتى عەبدولای کورێ حوزافە بووم!

بەلام زۆرباشم له یاده که یهکەم کتیبم به تەواوەتى به زمانى
 عەرەبى خویندبیتەوه کتیبى (نوور الیقین، فى سیرة سید المرسلین)،
 محمد خضرى بەگ بوو!

له کۆڕەوى سالى ۱۹۹۱ دا ، به ئاوارەیی له کوردستانى ئێران نیشتەجێی
 شارى کامیاران بووین، نازانم چۆنم ئەو کتیبە دەستکەوت، بەلام هیندە
 دەزانم خۆشترین ساتەکانى ژيانم له خزمەتیدا برده سەر!
 ئەمن خۆم به تەبیەت حەزم لەسەر گوزەشتەو ژیننامەو یادەوهی
 نووسەرانو کەلەپیاوانو ناودارانە.

له ژینو بەسەرھاتی ئەوان سوود وەردەگرم و تەواویك بەھرمەند
 دەبم، وەلى ژياننامەى سەرورەى مرۆفایەتى و پەيامبەرى ئاخى زەمان
 جیاوازه له هەموو ژیننامەو بەسەرھاتو یادەوهرییهك!!

مرۆف نازانییت چى بلیت بەرامبەر بە خۆرێك له ئالتوون،
 دەریایەك له زیو، دنیاىەك له میهرەبانى، ئاسمانێك له سۆز، باوەشێك

له خوښه ويستی، ليزمه بارانی به خشندهیی!

له بهرامبهر که سایه تی (موحه ممه د) دا، چی که سایه تیه ک
ده توانیت باس له خوئی بکاتو بتوانیت بیته پیش؟!

ههزار رحمت له (حه سانی کوری ثابت) که له وه سفیدا ده فهرمویت:

وَأَحْسَنُ مِنْكَ لَمْ تَرْقُطْ عَيْنِي وَأَجْمَلُ مِنْكَ لَمْ تَلِدِ النِّسَاءَ
خُلِقْتَ مُبْرَأً مِنْ كُلِّ عَيْبٍ كَأَنَّمَا خُلِقْتَ كَمَا تَشَاءُ

واته: له تو زیباترم چاو پینه که وتوو، هیچ دایک ک کورپه یه که له
تو جوانتری نه هی ناوته دنیا.

هیڼده بهرزو جوانو کامل و بئ عهیی، ههر ده لئی له سهر ویستی
خوت خدا به دیه ناویت!

ههر بویه مروف سهر سام ده بیت له که نار ده ریای نووری
موحه ممه ددا، دهستی تیرامانی ده خاته ژیر چه ناگهی سهر سورمانو
نازانیته له کوپوه دهست پی بکات، که سیک خدا له سهر ویستی
ناسمانه وه پئی بفرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ القلم

عائشه خانمی دایکی باوه داران له وه سفیدا بفرمویت:
(كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنُ)..

جاده بیت خامه ی نووسه ران چی بکات بهرامبهر مروفیک که له و
رؤزه وه خوړ هه لاتوووه تا نه و رؤزه ش خوړ ناوا ده بیت، جیهان وه ها
مروفیک نابینیته وه!

نیمه تهنه بهرامبهر ژین نامه ی زانیه ک نین تا باسی زانستو پله ی
زانستی بکهین!

ئىمە تەنھا بەرامبەر مەۋقەنى چاڭخەز مېھرىبانىن، تا باس
لە مېھرىبانى بىكەن!

ئىمە تەنھا بەرامبەر باۋىكى مېھرىبان، ياخۇد ھەسەرىكى بەۋەفە،
رەبەرىكى دىلشۆز،

بەپەۋەبەرىكى كارامە،

سىياسەتمەدارىكى شارەزا،

جەنگەۋەرىكى ئازاد مەردو ئاشتەخەزىن!

بەلگە بەرامبەر ئىننامە مەۋقەكىن كە ھەمۇ ئەم ۋەسەفە
دەۋىكىن لە دەرياي مېھرو سۆز ۋەشەۋىستى ئەو سەرگەردە بەرزە
كە رەپەۋى پەۋەۋە مېۋەۋى گۆرى!

دۇنيا بى (مەھەممەد) - درۋىد خەۋى لىبىت - ۋە تارىستانو
جەھىلىيەت، شەۋەزەنگى نەفەمى ۋەلەۋى لە دەجەۋر!

زىيان بى (مەھەممەد) - درۋىد خەۋى لىبىت - ۋە جەنگەلستانىك
كە تەيدا گەۋەزەكان بىكۆلەكانو بەھىزەكان بېھىزەكان دەخۇن!

مەۋقەۋەتى مەۋقەۋە دەكەتو، مەۋقەۋەكان سەۋىتى مەۋقەۋە خەۋىيان
لەبىر دەكەن!

ئەزىزەكەم، ئىستە بە تەۋەۋەتى دەزانىن، كە زىيارو شەرىستانىيەت
بەرەۋى چى ھەلەۋىرەك دەۋەت، چۈنكە دەۋەر لە رەۋىنىي رەنەمەۋى
رەبەزى پەكى رەبەرى شەرىستانىيەتو زىيارى رەستەقىنە، پەيامبەرمان
مەھەممەد (ﷺ).

ھەۋەر بۇ شەرىستانىيەتەك كە دەۋەر لە ﴿رَحْمَةُ الرَّحْمٰنِ﴾ دەۋەر!

خۇشەويستىم: لەم پۇژانەدا كە دوژمنانى مەۋقايەتى و پېكە وەژيان و
پېزگرتن لە بەھا مەۋيەكان، دەيانە و پەت بەرامبەر بە پابەرى
مەۋقايەتى، سوكايەتى بنوینن، زۆر تورە و نېگەرەن بووم، بەلام كاتېك
هەلۋىستى بەرزى ئەو گەرە مەۋقەم دەھاتە وە ياد، كە هەمىشە
بەرامبەر بەو كەسانە دەينواند كە (بەشیت و جادووگەر و شاعىرو
دروژن)، ناوزەندىان دەكرد، دەيفەرموو: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ) هېمن دەبوومە وە!

بەرامبەر بە ئاكارى بەرزى خەجالەت دەبووم، چونكە (موحه مەد)
(ﷺ) واتە نەرمترین دەست، جەررى كورى عەبدوللا دەلەت: هېچ
ئاوريشە و دىباچىك بەردەست نەكە و توو، نەرمترىت لە لەپى پىرۋزى
پېغەمبەر (سەلامى خوداى لىبىت)، هېچ بۇنىك نەكردو و، خۇستربىت
لە دەستى پىرۋزى، هەروەكو دەستى لە كەشكۆلى گوللا و فروشك
دەرھىنابىت، هېندە بۇنى خۇشبوو، هەر ئەو دەفەرموو پەت: (هېچ
كاتېك نەبوو، تەماشام بكات، ئىللا بە خەندە وە بۇى پروانىوم)
نازىزم، لەگەل گەيشتنى نامەكەم، دەست بە خويندە وەى ژىننامەى
سەرورەمان بكە و لە دەرياي مېھرو سۆزو بەزەي و بەخشندەي و
خەندەى زىوين و باوھشى گەرمى ئەوين و خۇشەويستىدا نووقم بە،
ژيانى ئەو بكە بە چرا و پېشەنگى ژيان!

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (الأحزاب)

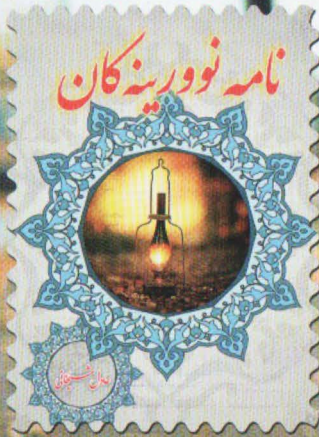

گہلا پیران ہاتو وہ
ناخی باخی گرتو وہ
گہلائی زوری ویریون
سینگی باخی پویشیون
تاوانتاوی شہی با

بہ نہ سپایی دہیان با «شرف»

وہری پایز مچورکھیکہ کی سارده، وکو کزہی خہزانہکھی و ناخی
مرؤف، وکو ناخی نھو باخہ دہہ ژینئ کہ شاعیر وہسفی دہکات.
ہہمیشہ بہ ہاتنی پایز، خہم دہبیتہ سیمای کہون، پرووی زہردی گہلائی
وہری و بہ دہم شہپولی باوہ، پرووتبونہوہی درہختہ سہوزہکان، وہرینی
گوئہ جوانہکان، سہمفونیاہکن تک، تک، حوزنو ماتہمیان لیدہتکیت!

نامه ی دهیم

منیش بهرامبهر دیمه نی خهزان و گه لاریزان، مات دهیم و نوقمی
به حری نه ندیشه دهیم.

درهختی ته مهن، ههر رۆژه ی گه لایه کی دهوهریت، رۆژیک ده بیت له
پایزه خهزانیکدا دوا ی وهرینی دوا گه لای پهراوی ته مهن دابخریت و
مرۆف مالاوایی له م دنیا به بکات!

نازیزم، هه ز ده کم به یه که وه، ته وای شیعره که ی شهریف
بخوینینه وه، چونکه به ته عبیریکی سهیر گوزارش له ههستی دهروون
دهکات و نه و دیمه نه وه ها وینا دهکات، که پایز له تابلویه کی سامناکدا
به دیواری ته مهن دا هه لده واسیت!

باخهوان كزو تهنيا
 لهسهر ئاوى كانيا
 دهستى پيرو لهرزوكى
 داناووته سهرچوكى
 بهسهر بىرى پر داخا
 چاوى دهكيشيته باخا
 دارىكى وشكو مردوو
 لانهى مهلى كوچكردوو
 نه سهوزايى نه سيبر
 نه ئاههنگى پهلهوهر
 له بىرى نابى ههرگيز
 گهلاريزانى پايز
 وا دلپرى كردبى
 ناخى گيانى گرتبى
 جارى سهرى دائهخا
 سهرنجى كانى ئهدا
 ئاوينهى رووناكى ئاو
 وينهى دينيته بهرچاو
 وينهى پيرو زهردى خهم
 پرچينو خهتى ماتههم
 وينهيهكى پهزاره ديو
 وينهى گولئ ههلوهريو
 فرميسكى زينى تالى
 دينيتهوه خهيالى

باخهوان بۆيه وا خه مباره، چونكه ده زانیت، ئیدی ته مه نی لاوی
به سه رچوو، گهر به هاریش بگه رپته وه، به ئه م چی؟!

بۆيه له به رخۆيه وه ده لیت:

ئه وسا به هاری بئ تین

ئیتا پاییزی خه مین

گه لاپیزانیش ئه پروات

هاکا به هاری تر هات

ته نها ژینی من وایه

ئیتر به هاری نایه!

نازیزم، با پیش ئه وهی به هاری ته مه ن مالاواییمان لی بکاتو بکه وینه
به رخه زانی پاییزی ته مه ن، سود له ته مه نمان وه ربگرین، رۆژانه مه لۆی
نوی، بخه یینه سه ر خه رمانی، کرداری جوانمان، که شکۆلی ئاخیرت به
(زادی ته قوا) پر بکه ینو بۆ گه یشتن به هه میشه به هاری نه برپاوهی
به هه شت، خۆمان سازو ته یار بکه یین!

ساتو چرکه کانمان، رۆژانه به پاچو قولینگ له چای ته مه نمان
ده تاشن، ده با ئیمه ش به تاشه به ردی ئه و چایه، کۆشک و ته لاری
به هه شتمان دروست بکه یین!

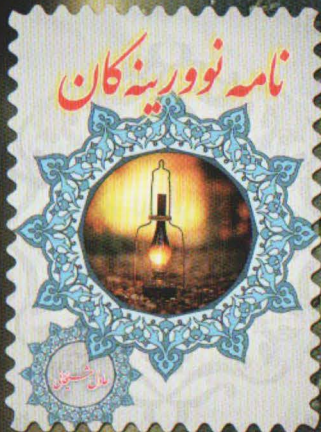
ته مه ن مۆمکی داگیرساوه، هه ر رۆژه و دلۆپیکی ده تویتته وه!

تا ئه و ساته ی بۆ هه میشه خامۆش ده بیت!

ده با پیش توه وهی مۆمی ته مه ن، خه زانی دوا گه لای عومر وه خۆکه وین!
بۆئه وهی له دوا ته مه نی فانی، به ژینیکی باقی هه میشه یی

به هه رمه ند بین!

نامہ سی یاترہیم

لەگەڵ رېژنەى بارانەكەدا ھۆن ھۆن فرمىسكەكانم بەسەر روومەتما دەھاتنەخوار.

بەرامبەر بە سۆزو بەزەيى و مېھربانى خواوەند شەرمەندەبووم، بەزەيى و مېھربانى پەروردگار لە شەپۆلى باران و نەسىمى بەرەبەيان و تيشكى خۆر فراوانترە، ئەگەر مىرى ئەو نەبا ئىمە چيمان دەکرد؟

بى سۆزى ئەو لەچى سەرگەردانىيەكدا دەژيايىن؟
بەرامبەر ئەو سۆزە بىسنوورە، جگە لە خەجالتى هېچ شتىكى ترم لەدەستنايت!

ئىمە گوناھ دەكەين، وەلى ئەو دەرگای لىخۆشبوونمان بۆ دەكاتەو، ئىمە دلەكانمان كردۆتە لانەى تاوان، وەلى ئەو بە بارانى رەحمەتى خۆى، كوچەو كۆلانەكانىشمان بۆ پاك دەكاتەو، ئىمە ھەميشە ھەلدىين، وەلى ئەو بە ﴿يَعْبَادِي﴾ بانگمان دەكات، بەدبەختين ئىمە!
بۆ كۆى رادەكەين؟ لە كى رادەكەين؟

لە دەريای مېھرى خودايى رادەكەين، بەرەو بيايانى وشكو بى ناوى ئەھرىمەن!!

باوەشى ئارامى فريشتەكان جىدەھيلىين، بۆ ژيەر چەپۆكى رەشى شەيتانۆچكەكان!

رېگای نوورو شەقامى چراخان وىلدەكەين و لە كۆندەرەى تاريكستاندا چنگەكپى دەكەين، لەبرى دۆستايەتى پەروردگارى مېھربەخش، ئىبليس دەكەينە دۆست، لە كاتىكدا خودا لەبەر باوە گەورەى ئىمە نەفرەتى لىكرد، چونكە ئەو دوژمنى ئىمەيه، ﴿أَفَسَخَذُونَهُ وَذَرَيْتَهُ أُولَئِكَ مِنْ دُونِ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ يَسُّ لِلظَّالِمِينَ﴾
الکھف.

نازىزم: چى لەزەتلىك بۆ پروادار لە نزىكى لە پەروردگار خۆشترە؟ ئەو كاتەى ئىمەى بەندەى بچووك، ئاويتەى بەندايتەى دەبين و

رپووی دلّه کانمان دهکهینه خواوهندو دلّمان جگه له خۆشه‌ویستی نهو
له هه‌موو خۆشه‌ویستییه‌ک خالی ده‌بیت، نه‌وسا وه‌کو سوفیانی سه‌وری
ده‌لّیت: هه‌رکات هه‌موو مروّفه‌کانت له دلّت دهرکرد، نه‌وا هه‌رچی
داواکه‌ی له خودا پّیت ده‌به‌خشی!

نه‌و دلّانه‌ی که جیگای یادی خودان، ته‌نها به یادی نه‌و ئارام ده‌گرن ﴿الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸)

به‌کری موزه‌نی ده‌لّیت: کێ وه‌کو تویه ئاده‌میزاد، هه‌رکاتیک بته‌ویت
ده‌ستنوێژ هه‌لده‌گری و ده‌جیته میحرابی خه‌لوه‌تو مونا‌جاتی ئیلاهی!
له‌گه‌ل خودای خۆتدا ده‌دو‌ییت بێ ته‌رجومان!!

نه‌و دلّانه چه‌نده ئاوه‌دانن که هه‌میشه له کۆری زیکردان، نه‌و
سۆمایانه چه‌ند گه‌شن که هه‌میشه به ئومیدی دیداری کردگار نه‌سیرینی
نه‌وین ده‌رپژن، نه‌وانه یادی خودایان له هه‌نگوین له‌ لا شیرینتره!!

ئیب‌ن‌ولقه‌یم ده‌فه‌رمو‌یت: کاتیک خه‌لکی به دنیا ده‌وله‌مه‌ندن، تۆ به خودا
ده‌وله‌مه‌نده‌! کاتیک خه‌لکی به نازو نیعمه‌تی دنیا دل‌خۆشن، تۆ به خودای
خۆت شادمانه‌! کاتیک خه‌لکی به خۆشه‌ویستانیان هۆگرن، تۆ ته‌نها هۆگری
خودابه‌! کاتیک خه‌لکی ده‌چه‌نه لای پادشاه گه‌وره‌کانی خۆیان و داوای پاره‌و
سامانیان لیده‌که‌ن، تۆ له خودای خۆت نزیکه‌ره‌وه، ته‌نها داوا له نه‌و بکه‌!
یه‌کێک له پێشینان ده‌لّیت: لا‌وێکم بینی له رپگای مه‌که‌که به ته‌نیا
رپگای ده‌برپ، پیمگوت: هه‌ست به ته‌نیا‌یی ناکه‌یت؟ گوتی: هۆگریم بۆ
خودا، هه‌موو ته‌نیا‌یه‌کی وه‌بیربردوومه‌ته‌وه!

گوتم: له کوێ ده‌توانم بتبینم؟ گوتی: له دونیادا هه‌رگیز چاوه‌روانی
دیداری من مه‌به‌! به‌لام رۆژی دوا‌یی رۆژی کۆبوونه‌وه‌ی خواناسانه‌!
گوتم: نه‌ی له رۆژی دوا‌ییدا له کوێ بۆت بگه‌رپیم؟ گوتی: له کۆری
نه‌وانه‌دا بۆم بگه‌رپ، که شادن به دیداری رو‌خساری کردگار!

يېمگوت: چۆن دەزانىت كە تۆ لەوانىت؟

گوتى: بەهە دەزانم كە چاوم لە تەماشاكردنى ھەموو ھەرامىك پاراستووو لە ھەموو شتىك كە لىي قەدەغە كىردوووم خۆم بە دوورگرتووو ھەمىشە داوام لىكردووو: كە بەھەشتى من دىدارى پوووخسارى پەرورەدگارم بىت. پاشان كەوتەپى، تا لە چا ونبوو!

يەحىياى كورى موغازى رازى لە دوعاكانىدا دەيگوت: «خودايە لەوانەمان نەژمىريت كە بە زمان بانگىشە بۆ تۆ دىكەن و بە دلانىش لىت دوورەدەكەونەو!» نەى بەرپىزترىن لەلامان، نەمانكەى بە بىرپىزترىن لەلای خۆت».

سەيرە، ئازىزم، زۆر سەيرە، چۆن بە دەستى خۆمان، لە خۆشتىن لەزەتى دونىا، خۆمان مەحرووم دەكەين لەبرى ئەوئى دىلمان گولزارى موحيبەتى ئىلاھى بىت، بۆتە وپرانەو وشكەلانى تاوان و گوناھ! بەلام ھەموو دەردىك دەرمانى ھەس، پىشىنان دەلەين: دەرمانى دل لە پىنج شتدان:

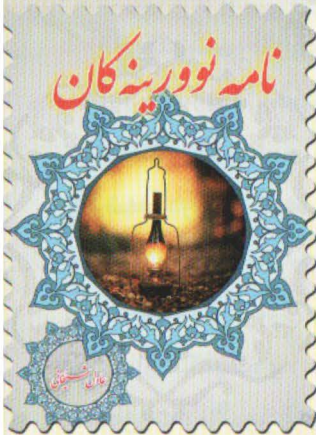
«خويندەئەوئى قورئان بە بىركردنەوئى تىرپامانەو، سكى خالى بەرپۆزو، شەونوئىر، نزاوپارانەوئى سەھەر، ھاودەمى پىاوپاكان» خۆشەويستم...

شەو درپۆز، كورتى مەكەرەو بە خەو!

رۆژگار پوونە، تارىكى مەكە بە تاوان!

خودايە بە نوورى ئيمان دلانمان پۆشنو بە خۆشەويستى خۆت ھۆگرمان بكەيت، بە سۆزو مېھرەبانىت بىمانەخىو بە بەزەبى بى سنوورت بىمانبورى، ئىمە ھەرچەندە گوناھباربىن، خۆمان تەنھا بە بەندەى ملكەچى تۆ دەزانىن، خۆمان بە تۆ دەسپىرىن، لە دەستى نەفسو شەيتان رەزگارمان بكە، پەرورەدگارى مە.

نامہ نوورینہ کان

بەھرەكانى خوداۋەند ھىندە زۆرن لە ژماردن نايەن، ۋەلى ئىمە
 ھەمىشە ھەرامۆشيان دەكەينو بە سوپاسىكى كەمىش ۋەقادارى
 نانويىن، تا ئەو كاتەى كە خوداۋەندى مېھربان بە لوتفى خۇى بۆ
 ئەۋەى ۋەخەبەرمان بەيىت لە خەۋى غەفلەت، بە دەردىك گرفتارو
 بە بەلەيكە موبتەلامان دەكات، تا گەۋرەيى خوداۋ بچوكى بەندەكانى
 دەرگەۋىت، تا مېھربان و دلۋفانى خودا بۆ بەندە گوناھبارەكانى
 ئاشكرايىت، تا بەندەكانى پېش ئەۋەى لە سزاي سەختى خوداى
 بەھىزو بالادەست بترسن، بەرامبەر بە سۆزو پەھمەتى شەرمەزاربن،
 تا جارىكى تر بۆ لاي ئەو بگەپنەۋەو فرمىسى پەشىمانى برپژن..
 ئەو كاتەى مرۇف بە دەردىك ئالودە دەيىتو لەسەر جىگا دەكەۋىت،
 ئەوسا دەزانىت كە لەشساغى تاجىكە بەسەر مرۇفە تەندروستەكانەۋەو
 تەنھا نەخۆشەكان دەيىنن!

بىكەسى شاعىر راستدەكات كە دەيىت:

مەلى ھەزارم كوفرى نىعمەتە

لەشى ساغ بۆ تۆ مولى سەرۋەتە

ئەو كاتەى ئاۋى زولالت لەسەر زار تال ۋە ھەنگوينت لە گەرودا دەيىتە
 ”عەلقەم“، ئەو كات دەزانى خۇشى لەزەتەكانى ژيان چەند بېبەھان!!
 نازىزم، نەخۇشى ھەلىكە بۆ پشۋوى رۇح ساتىكە بۆ تېرپامان و
 وردبوۋنەۋە لە ژيانو، بەخۇداچوۋنەۋەو ئامۇژگارى ۋە خۇناسىن!
 مرۇف لە كاتى نەخۇشىدا، لە جىھانى ماددە دوۋردەكەۋىتەۋەو بە
 دىدى بەسیرەت، لاۋازى ۋە دەستەۋەستانى خۇى بۆ دەرەكەۋىت!

چىدى بەھىزو بازوۋ سەرۋەتو سامانى خۇى، نانازى ۋە دەزانىت چەند

لەلای خۇدا ئاسانە لە چاوتروكانىكىدا، ھەموو ئەو شتانەى لىبەسەنیتەوہ.
ئەگەر چەند رۆژىكى نەخۆشى، ئاوا دىنيا لەبەرچاومان رىسوا بکات،
ئەى چى دەكەين بۆ ئەو شەوہى سەرىنمان بەردى رەقو پىخەفمان
خۆل و خاك و مەنزلمان گۆرى تارە؟!

سەلەمەى كورى دىنار دەلئیت: ئىمە نامانەوئیت بمرین، تا تۆبە
دەكەين، تۆبەش ناكەين تا دەمرین!
باش بزانە بە مردنى تۆ بازارەكانى دونيا داناخرئیت، تۆ زۆر لەوہ
چكۆلەترى، خۆت بناسە!

گەنجئیتى و لاوى و جوانى و دەولەمەندى ھەموو مىوانو لە ناکاو
جىمان دىلن، رۆژانە تەمەن بەرپەدەكەين و لە داھاتووى گەورە بى ئاگەين!
گىرۆدەى خەوى غەفلەت، كۆتو بەندى شاوہتو ئارەزوو، دلمان
مردوو، لە تالى سىو سەرى روتاومان بى ئاگا، سەرخۆشى بى شەراب،
مەستى يارى و گالئەو قسەى بى مانا، كەى پەشىمان دەبیتەوہ لە
تاوانەكانت، كەى چاويك بە عەيبەكانتدا دەخشىنى، تا كەى ئازارى
رۆحت دەدەيت، دلت بە گوناھو تاوان كرمى دەكەيت، تەمەنت بۆ دونياى
فانى بەزايە دەدەيت، كى دەلئیت لەم نەخۆشىيەت ھەلدەستیتەوہ؟

چیت ئامادەكردووہ بۆ دوا ھەناسەت؟ ئەو رۆژەت لە يادە كە
ھەناسەت سوار دەبیت، دەنگت خامۆش دەبیت، بيناييت لىل دەبیت،
ئاتوانى بە وتەيەك مالاوايى لە دەوروبەرو خۆشەويستانت بکەيت!!

يەككەى لە پياوچاكان دەلئیت: دەبينيت كەسك ئالودەى تاوانە،
گەر لى بىرسيت: دەتەوئیت بمرى؟ دەلئیت: نا، چۆن ھەز بکەم بمرم،
بەم ھەموو تاوانەوہ؟! خۆ ئەگەر پى بلىي: ئەى بە تەمانيت واز لە

تاوانەكانت بەھنیت؟ دەئیت: نامەوئیت وازیان لیبھینم! ناشمەوئیت بمرم
تا وازیان لینەھینم!!

سەیرە، ئازیزم، زۆر سەیرە!

ئیبینوجەوزی دەئیت:

(كَلَامُكَ مَكْتُوبٌ، وَقَوْلُكَ مَحْسُوبٌ، وَأَنْتَ بِهَذَا مَطْلُوبٌ، وَلَكَ ذَنْبٌ وَمَا تَتُوبُ،
وَشَمْسُ الْحَيَاةِ قَدْ أَخَذَتْ فِي الْغُرُوبِ فَمَا أَقْسَى قَلْبُكَ بَيْنَ الْقُلُوبِ).

دەبا ئیتر كۆتایی بەسەرگەردانی بەینینو لە خەوی غەفلەت
وەئاگابیین، بەئكو دۆپە فرمیسکی بەرەبەیانیک، ئاھو نزای سەحەرێك،
كۆتایی بەم تاریكستانی تاوانە بەینیتو خوداوەند بە لوتفی خۆی، بە
نووری تەوبە دلمان ڕووناك بکاتەو.

ئەبو سەعیدی خەرراز دەئیت: کاتیک کە خواترسان دەگرین، ئەوا
بە ئەسرینی چاویان بەلێن لەگەڵ خودادا دەنوسن!

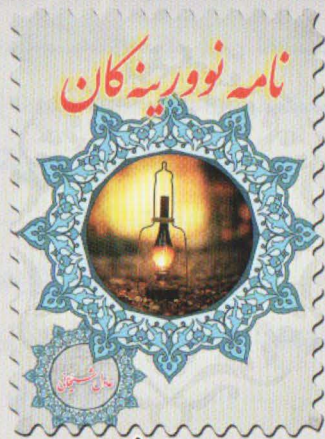
ئەگەر تا ئیستا لە دنیا دا ماوی و خودای میهرەبان لەشساغی
پیداویت، خۆت ئامادە بکە بۆ ئەو ڕۆژی بۆ دوا چرکە ی ژیا،ت، مردو
شۆرو کفنبر، چاوەروانت دەکەن و گۆرپەلکەنیش دەیهوئیت زووتر
کارەمەکی تەواو بکات.

فرسەتەو بێرەو هۆشی خۆت، ئەمڕۆ نەك سبەی!

ئەم دنیا، جگە لە مائی نەخۆشی و نەداری و خەم و پەژارە، شوینی
پشوو نییە!

بۆچی بۆ خەوێکی سەراب ئاسا، نەعیمی ئەبەدی لە دەستی خۆت دەدە؟
خیراکە، زۆر دواکەوتووئیت، تۆبەکاران واگەشیتنە لیواری بەهەشت،
تۆش هەر گۆی لە مشتی نەفس و شەیتانی!

نامه ی سیانزهیم

مامؤستا گیان وتہکانت وەکو زەمین لەرزە، ھەموو جەستەى
 ھەژاندم، تەزووی بە رۆحەدا ھینا لەو ساتەوہ تۆم بە جیھیشت بە
 دەم ھەنسکی گریانیکى قولەوہ نەمزانی چۆن گەیشتمە مائەوہو خۆم
 ھاویشتە باوہشى دایکەو وەکو مندائیکى ساوا تەسلىمى گەرمەشینو
 گریانیکى بى سنوور بووم!

بەرامبەر بە لوتف و بەزەیی و گەورەیی خودا ھەستم بە
 شەرمەزارییەك کرد، کە نەمدەتوانى سەرم ھەلپرەم ....
 منى بەندەى گوناھبار چیم؟! خودا ھیندە دەرگای ھىدايەتم بۆ
 والا بکاتو، بەرامبەر بە گوناھ و تاوان و غەفلەتم، مېھرو بەزەیی و
 مېھربانى بنوینیت!!

دیدارى من و تۆ مامؤستای بەرپرزم شتیکى چاوەرپواننەکراو بوو،
 چى قەدەرپیکى سەیر بوو کە منى بە تۆ ئاشناکرد!!
 ھەمیشە ھەستیک بەرەو خودا بانگى دەکردم، بەلام من تاوان و
 دەوروبەر مەستى کردبووم، لە نیوان قاقای پیکەنین و ناھەنگو
 شایى و داوہتو ھەلپەرکیدا، بۆ بەختەوہرى دەگەرپام، بەلام لە گەرمەى
 پیکەنین و شادیمدا لە ناخەدا خەمیکى تال دلئ دەگوشیم!!
 ھەمیشە چرپەپەکی ھیمن ئامۆژگارى دەکردم، وریای دەکردمەوہ،
 بەلام دەنگەکە زۆر کزو لاواز بوو، لە دەنگە دەنگو غەلبەغەلبى بى
 ئاگاییدا کپ دەبوو!

گومانم نەبوو لەوہى کە وێرای گوناھ و تاوانم، خودام خوشدەوینت!
 سەرەتا پرسیارەکەى جەنابتەم بەلاوہ سەیر بوو: ئەى چۆن خودام

خۇشناۋىت؟!؟

مامۇستا گيان، زۆر ئو كەسانەى وەكو من، خودايان خۇشەدەۋىت
سوزەدى بۇ دەبەن، لىي دەپارپنەو و نزاى بۇ دەكەن، خۇيان بە بەندەى
وى دەزانن، وەلى لە ھەمان كاتدا بەندەى شاۋەتو ئارەزو وەكانى خۇيانن،
ئاتوانن بە تەواۋى خۇيان لە دەستى نەفسو شەيتان قوتاركەن، باقو
برىقو تامو لەزەتى خۇشەىيە فرىودەرەكانى دونيا، ھىندە ھەستو
نەستى داگىر كىردوون، بەھەشتى بەرىنى خوداى وەبىر بر دوونەتەو.
..... لە سزاى سەختى رۇزى دواىى بى ئاگان، مردنو زىندو بوونەو دىان
فەرامۇش كىردو و!!

بە خەيال وەدوۋى شادمانىدا وىلن، بەلام وەكو ھەنگىك كەوتبىتە
نىو ھەنگوۋىنى خۇى، تا دىت لە نىۋىدا نوقم دەبىتو سەرەنجام
لەوانەىيە نەتوانىت خۇى رزگار بكات !!
ئەمن ئىستا دەزانم خۇشەوۋىستىم بۇ خودا زۇر سادەو ساكار بوو،
ھەرگىز خودا وەندىكى وەھا گەورەو بەدەسەلات و مېھرىبان ، وەھا
خۇشەوۋىستىيەكى شاىەن نىيە!

ئىبنولقەىم دەگىرپتەو: كە مشكىك عاشقو شەىداى وشتىرىك
بوو، زۇرى خۇشەوۋىست، رۇزىك داۋەتى كرد بۇ مالى خۇيان، كاتىك
كە وشتىرەكە مالە بچكۆلەكەى مشكى ھاۋرپى بىنى، پىي گوت: يان
خانۋىيەك دروست بكە شىاوبىت بە خۇشەوۋىست، يا خۇشەوۋىستىك
بگرە شاىان بە مالەكەت بىت!!

ئىبنولقەىمىش دەلىت: تۇش يان رۋوبكەرە خودا بە دلىك شاىانى

ئەو بىت، يا خودايەك پەيداگە شاين بە دلى تۆ بىت!!

ئەو رۆژە تىگەيشتم كە بەندايەتى بۆ خدا وتەيەكى سەرزاردكى
نييە، تەسليم بوونو ملكەچبوونە بە خدا، بە فەرمانەكانى.
بە دووركەوتنەو لە قەدەغەكراوكانى دەسەلمىت ئىمە تەسليمى
خوداين، يا نەفسى ئەممارە!!

كاتىك لە ژىر بالى رەشى شەودا ئارەزووكان هيرش دىنن، ئەو كاتە
خودامان دىتەو يادو لە شەرمى خوداوند، چاوەكانمان دادەخەينو
رەوى دڵەكانمان دەكەينە ئەو!

مانايەك بۆ خۆشەويستى خودا نامىنىت كە من بەندەى خوداوندەم،
بەلام ملكەچى فەرمانەكانى نەبم، كە داوام لىدەكات بالاپۆشېم، لە
رەوكەشو ناوەرۆكدا پاكو بىگەردو پاكيزە بىم! تاوانم لەلا بچوك
نەبىت!!

فوزەيل دەفەرموئىت: هيندەى تۆ گوناھت لەلا بچوك بىت، لەلاى
خودا گەورەيەو هيندەى لەلاى تۆش گەورە بىت لەلاى خودا بچوكە!!
ئەمرو دەمەوئىت بەراستى بۆلاى خۆشەويستى گەورەى خۆم
بگەرپمەو..... بە فرمىسكى پەشيمانىو هەنسكى شەرمەزارى،
لاپەرەى رەشى تاوانەكانم بىسپمەو، دلى بەردم بە فرمىسكەكانم
نەرمكەم، بچمە ميجرابى بەندايەتى راستەقینەو بەردو بەهەشتى
نەبراو و رىزوانى خودايى بكەومەرى.

ئىتر ناھىلەم، هيوام بە دونىاي فانىو هاودەمى خراپو نەفسو
شەيتان تۆبەم پى دوايخەن، نامەوئىت تەمەنى جوانيم بەندايەتىو

ملکه چی بۆ شهيتان بئيتو، تهمهنى پيرى و لاوازيم بهندايهتى بۆ خودا بئيت!!
 نامهويّت چيدى ئەو جوانييهى خودا پئى بهخشيوم، له برى
 سوپاسگوزارى، بۆ تاوان بهكاريبهئيم!!

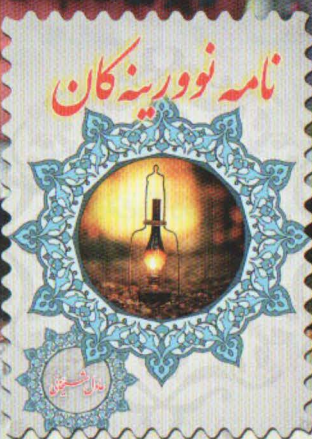
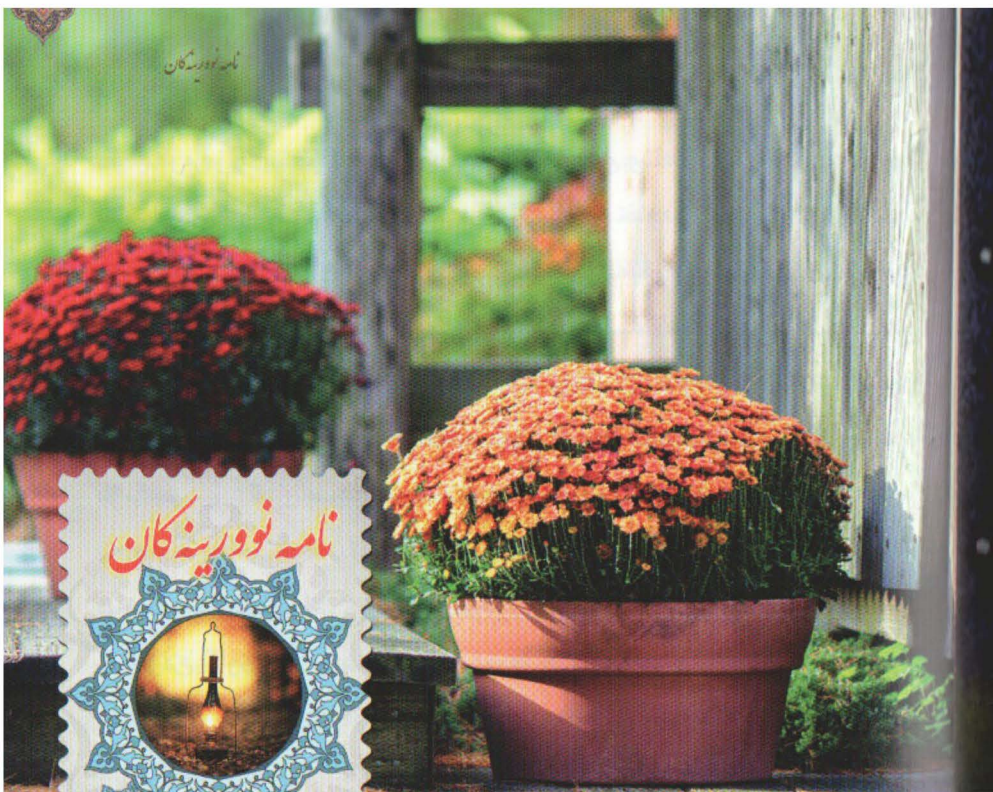
نامهويّ چيدى له شويئيكيم، كه خودا پئيناخۆشه!
 دهمهويّت ئيتر هه لگري پهيامى نوورينى ئەوبم، دهمهويّت گوڵهباخو
 گوڵفرۆش بم!

نامهويّت لهم دنيا، مهستى كهيفو سهرابى تاوان بمو له ئاخيرهتيشدا
 مهزلگاي دۆزهخو خۆراكو خواردنهوهم زههققوم بئيت!
 پهيمانهو به خوداي خۆمى دهمدم، ئيتر من پئگاي نوورينى خۆم
 دۆزييهوه، چيدى ناگه پئمهوه تاريكستان.....

ئيتر من تامى بهندايهتيم كردوهو، سوژدهيهك بۆ خداوهند به
 ههموو خۆشيهكانى دونيا ناگۆپمهوه.....

ئاستا من قوتابى پئغه مبهرم (دروودو سهلامى خوداي لهسهربئيت)،
 به ئوميدى ئەو رۆژهه كه به ديدارى شاد دهيم، به دهستى ئەو جامى
 سهرابى كهوسهر نۆش دهكهم، من ئەو پهيامبهره ميهرهپانه بهسۆزه،
 پپ ميهرو ئەوينهم ههبيّت، چۆن دهبيّت بۆ پئشهوايهكى دى چاوبگيڤرم.
 مژده ، مامۆستام مۆژده، من بوومه چرايهكى پپ نوور، به نوورى
 پاكي ئەم ئيسلامه، مونهوهر بووم..

ئوهونده چاوى پپ بئ نوورى پپ نوورو مونهوهر كرد
 كه نهركس چاوه چاوى نوورييه لهو نوورى چاوانه!!

نامہ می چوار دہیم

ٹازیزی من، لہ نامہ کہ تدا گلہیی لہ نہ فسی خوت دہکیت، بہرام بہر
 بہ خودا و ہند خوت بہ شہرمہ زار دہزانی و ہستدہکیت بہندایہ تیہک
 کہ بو پەروردگاری مہزنو بالادہستی ئەنجام دہدیت، بہ تہواوی وشہ
 شایان بہ خودای گہورہ نییہ!
 رۆلہی شیرینم، وتہگہ لیک لہ قسہکانی تۆ زیتہر نین، کہ گوزارش
 لہ سکالو دہردی دلی ہہمووان دہکات!!

شهرمه زارى شتيكه زور كه م بهرام بهر به وشه «عبودية»، يا خود به نديايتى بۆ خداوند «معبود»ى گهوره خواهن فزل.

نيمامى سه عدى له تهفسيره كهيدا سه بارهت به ماناي نايه تي ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾ ده فهرمويت: واته ئارام بگره له سه به نديايتى بۆ خداوند، موجه دهى نهفسى خوت بكهو به تهواوى به نديايتى بهو «عبودية» ه هه لسهو به پي تواناي خوت كاملي بكه، بۆ كهسى عابدو خداپه رست خوشترين له زهتو چيژوه رگرتن لهو به نديايتيه دايه، به شيويهك هينده دلي په يوه ست دهبيت، كه هه موو شاهوتو ئاره زوويهك كه دلي پيو به نند دهبيت، فهراموشي دهكات.

به لام كاري دل وها ئاسان نيه، ميشو مه گهزي نهفسى نه مماره به ساناي حه لوي شاهوتو ئاره زو فهراموش ناكهن!!

كاتيك دل هه موو سه ودايهك وهلا دهني و ئاور له دنيا ناداته وه، كه به خوشه ويستي خداو له زهتي به نديايتى ليوان ليو بووبيت، نه گهر نا ئهوا لاشه سهرقالي به نديايتيه وهلي دل ياري دهكات!

مه خابن نه زيزم مه خابن!!

من چون بتوانم باسى شتيك بۆ تو بكه م كه من هيشتا نه گه يشتو ومه ته كه ناري دهرياي ئه و «عبودية» گهوره يه!

يهكيك له پيشينان ده لئيت: بناغه ي به نديايتى ئه وه يه كه جگه له خودا، داواي هيچ شتيك له كهس نه كه يت!

هيچ شتيك!!

سه هلي ته ستوري ده لئيت: (هيچ ريگايهك نزيكتر نيه بۆ گه يشتنى به نده به خوداي خوي، له دهربريني هه زاري و ئاتاج بۆ خودا...

ئه وهش وهكو «شيخ الاسلام ده فهرمويت: كاتيک به نده به راستى

رېۋى ھەژارى و موحتاجى، دەكاته خوداۋ بە تەۋاۋى ئىخلاص، ھاۋارى
بۇ دەكاۋ پەنەي پېدەبات، ئەۋ كاتە خودا نىزى قبول دەكاتو بەلەي
لەسەر لادەباتو دەرگاكانى رەحمەتو مېھرى خۇي بۇ دەكاتەۋە،
ئەمەيە ئەۋ بەندەيەي كە تامو چىژىكى ۋەھاي نزاۋ پارانەۋەۋە تەۋەكل
بە خوداۋ كىردوۋە، كە كەسانى تر نەيانچەشتوۋە!!

ئەم تامو چىژەيە كە ئىمەي بە دوۋا ۋىلەن!
ھەربۇيە دەيانگوت: خودايە ئەمە خۇشى ۋ لەزەتى ئىمەيە، لە
كاتىكدا لىت دەترسىن، ئاۋا ئىمە ھىندە بەيادت خۇشچالەن، دەبىت
ئەۋ رۇژەي لە عەزابت دىنەيە، بىكەۋىنە چى خۇشەيەكەۋە؟!
ھەربۇيە ھەروەكو عاشقىك چەندە بە تاسەي دىدارو جى ژوانە،
زىتر بە تاسەي ھاتنى شەۋبوۋن، چونكە شەۋ ژوۋانى بىرۋادارانە، بە
ئاۋاتەۋە بوۋن بىژىن تا دەگەنە شەۋى، تا لە مىجرابى خودا پەرسىدا
بە ئۇخۇرنى دىيان بگەن!

ئەۋ سولەيمانى دارانى دەلەيت: خوداپەرستان لە شەۋدا لە خۇشى
لەزەتەتەكەن، زىتر لە خۇشى ۋ لەزەتى ئەھلى رابۋاردنى دۇنيا، خۇ
ئەگەر عىبادەتى شەۋانم نەبا مانەۋەم لەم دىنەيەدا نەدەۋىست!
نازىزم، ئەۋان ژىانى دۇنيەيان نەدەۋىست، بۇئەۋەي تىايدا رابۋىرن
لە نىۋ شەۋەتو ئارەزوۋ باقو بىرىقى دىنەيە كەيىفۇ شايى ساز بگەن!
كچۇلەيەكى نازدارى خەللى بەسەر لەسەرە مەرگدا بە ھەسەنى
بەسرى گوت: ئەۋ سەئەد، پاش تۆزىكى تر خۇل دەكرى بەسەر
گەنجىۋ جوانىمداۋ، ھىشتا لە خودا پەرسى تىرم نەخۋاردوۋە!
ئەۋ سەئەد، تەماشاي دايىكەم بگە ۋا بە باۋكەم دەلەيت: گۆرپىكى
فراۋان بۇ كچەكەم ئامادەبگە، بە كەنەيى باش دايپۇشە، بە خودا

ئەگەر بۇ مەككەش بەرپى كرابام، زۆر دەگريام، چ جاى كەوا بۇ تاريكى
گۆرۈ تەنيايى و خانەى تاريكى و كرم، بەرپى دەكرىم!!

لەبەرئەو دەبوو پياوچاكان و سالتان، لەسەرە مەرگدا فرمىسيان بۇ
مالاۋايى لە نوپژو دوعاو پارانەوۋى سەحەر دەرشت!!

ئەوان دەيانگوت: ئەوۋى خوداى خۆشبوۋىت، لە خزمەتيدا ماندوو
نابىت، بەلكو لەززەت لەو ماندوو بوۋنە وەردەگرىت:

حَبِيَّ اللَّهِ وَأُنْسِي كُلَّمَا ضَاقَتِ الْأَيَّامُ زَادَ النَّعْمَا
إِنْ يَكُنْ رَاضٍ وَعَيْشِي أَلَمْ كُنْتُ فِي الدُّنْيَا أَحَبُّ الْأَلَمَا

واتە: خۆشەويستو ھۆگرى دىلەم تەنھا خودايەو ھەركاتىك نارەحەتى
رۆزگاريش رۈوم تىبكات، بە زيادبوۋنى نىعمەتى خوداى دەزانم!!

خودايە ئەگەر تۆ لىم رازى بىتو ھەموو زىانم ئازارو ئەشكەنجە
بىت، ئەوسا كە دەزانم ئەو ئازارە خەلاتى تۆيە، پىي خۆشحال دەبىم و
خۆشمدەۋىت.

موعازەى عەدەۋى دەيگوت: سەيرم دىت لە چاۋىك دەخەۋىت، لە
كاتىكىدا دەزانىت راکشانى نىۋ تاريكى گۆر چەندە تولانىيە!

عونەيزەى بەغداديش دەيگوت:

كُنَ لِلَّهِ الْيَوْمَ، كَمَا تُحِبُّ أَنْ يَكُونَ لَكَ غَدًا.

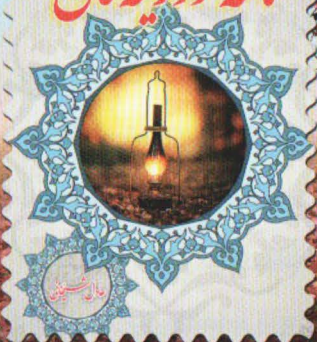
ئەمىرۇ بۇ خدا بە، بەو شىۋەيەى كە پىي خۆشە، تا ئەۋىش سبەى
بۇ تۆ بىت، وەكو ئەوۋى پىتخۆشە!

كەواتە: با وريا بىن، مۇتەرىفى كورى عەبدوللا دەلىت: مردن ھەموو
خۆش و نىعمەتلىكى تىكداۋە، ئىۋە نىعمەتلىك داۋا بىكەن، كە مردنى تىدا نىيە!!

نامہ نورینہ کان

نامہ نورینہ کان

نامہ ی پائرمیم

ئازىزم لەم نامەيەم بەدوا ھەزەدەكەم لە گۆلزاری ژینی پيشينان،
چەپكە گوڵی پازاووت بکەمە دیاری، تا ھەمیشە مەستی بوونی ميسكو
عەنبەری کردارو گوشتاری جوانی ئەوان بیت.

دڵەسپییەكەت بە شەونمی وتە جوانەکانیان خاوینتر بکەیتەووە لە
جیھانیکی پاك و بێگەردو فریشتە ئاسادا ساتەکانی ژيانت بەسەر بەریت!
ئەوان بە نووری ئیمان شەقامی ھیدایەتیان بۆ ڕووناك بووبوووە،
دەیانزانی چی دەکەن و بەرەو کوێ دەچن.

ئىبراھیمی کۆری ئەدھەم دەلێت:

دَارُنَا اَمَامَنَا، وَحَيَاتُنَا بَعْدَ وَفَاتِنَا - فَاِمَا إِلَى الْجَنَّةِ وَاِمَا إِلَى النَّارِ.

واتە: مەنزلمان لە پيشمانەوێ، ژيانمان دواى مردمانە، لەو
دواش، یا بۆ بەهەشت، یا بۆ دۆزەخ!

ھەربۆیە ھەمیشە ڕېبواى ئەو ڕېگایە بوون، بۆ ئەو مەبەستەش
سەرەتا لە دلی خوێانەووە دەستیان پیکردوو، زۆر ئاگاداری بوون،
چونکە ئەوان دەزانن کە دڵ وەکو چۆلەکەيەك وایە، ڕۆژانە دەیانجار
ئەم چل و ئەو چل دەکات!

دڵ، وزەو توانای سەفەرە بەرەو خودا، پيشينان دەلێن: بیابانی
دوونیا بە پيشان دەبرین، بەلام بیابانی بەرەو ئاخیرەت بە دڵ!

سەعییدی کۆری جوبەیر دەلێت: ئەگەر یادی مردن ساتیک دڵم
جیبهێلێ، ئەوا دڵم وێران دەبێتو تیکدەچێت!

ئەوان ھەمیشە دلیان بە خەمی ڕۆژی دواى ئاوەدان کردبوو،

مالیکی کوری دینار دهلیت: دل ٺهگر خه می تیدا نه بیٽ، ویران
ده بیٽ، ههرومکو چوڻ مالیک کهسی تیدا نه بیٽ ویران ده بیٽ!
حاته م دهلیت: دلان دسوپینهوه وهکو پهروانه، یا له دهوری عه رشن،
یا له دهوری زبلدانی شاووتو نارمزووهکان.

دل پاشای هه موو ٺه ندامهکانی لاشهیه، ٺهگر ٺه و پاشایه باش بیٽ،
ٺهوا هه موو ٺه ندامهکان سهر بازی ٺه وون و گوپراهی ٺه دهکن، دل کانگای
تهقواو عبودیته و ملکه چ بوون و کانگای خوشه ویستی و ٺه وینی خوداییه.
کارهکانی دل بناغهی هه موو کاریکن، دل ٺه سهرچاوهی ته وهکوللو
ترسی خوداو هیوا به خوداو ٺیخلاس و نارامگرتن و پازیبوون و
خوشه ویستی له بهر خوداو، ملکه چ بوون و ته سلیم بوونی تهواو!!
هه رکاتیځ دل ٺهکان پاکبوونهوه ٺهوا چاوهکانمان، زمانمان، هه ستو
نه ستو خوشه ویستیمان هه موو پاک دهبن!

گرنگیدان به دل کاری پیاوچاکانی ژیره..
ٺهوان دهیانزانی که دل تهنها به یادی خودا نارام ده بیٽ، به
خوشه ویستی خودا ٺاسوده ده بیٽ..

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ٢٨)

دهیانزانی که تهنها دل ٺه سپی و بیگه ردهکانه له رږژی دوايیدا
رږزگاریان ده بیٽ، ٺهو دلانهی له هه موو گومان و نارمزوویهکی خراب
بیگه ردن: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ (الشعراء: ٨٨)

که ورهترین به لاو نه خوشیش دهردی دلانه، کاتیځ دل ٺهکان نه خوش
دهکون به دهردی هه سودی و رږو کینه و تاوان و گوناهو زولم و سته م،

کرمی دەبن!

ئىتر دەبنە تارىكىستانى ئەنگۈستە چاۋو تارىكايى تاۋان
داياندەپۇشىۋ نەخۇيان تامى ئاسودەيى دەكەنۋ نەكەسىش چاۋەرۋانى
خىريان لىدەكات!

ئەۋ كەسەى دەيەۋىت، خودا خۇشەۋىستى خۇى پىۋ بىبەخشىت،
با دلى پاك بىكاتەۋە، خودا خۇشەۋىستى خۇى، تەنھا بە دله پاكۋ
بىگەردەكان دەبەخشىت. ئەۋ دلانەى سىپىن ۋەكو بەفر، پاكىن ۋەكو
گول، رۋوناكىن ۋەكو مانگە شەۋ، ئەۋ دلانەى كانگاي سۆزۋ ئەۋىنۋ
مىھەبانىن!

سەلمانى فارسى بە ئافرەتىكى گوت: شوينىكى پاكىم دەۋىت بۇ
نوئىر، پىلى گوت: دلت پاك بىكەرەۋە، ھەموو شوينىك پاكە!!

كەۋاتە با پىش پاكىردنەۋەى لاشەۋ جلۋبەرگۋ جىگەۋ
رېگامان، دلهكانمان خاۋىن بىكەينەۋە!

با لە نەخۇشىيەكان بىانپاريزىن، سەرەتا لە يەكەمىنۋ خراپترىن
نەخۇشى ئەۋىش، تەكەببۇر.

يەكەمىن تاۋان لە مېژوۋدا تاۋانى دوژمنى گەرەمان «ئىبىلىس».
ئىمە زۆر سەيرىن، بۇچى لەخۇمان بايى دەبىن، لە كاتىكدا لە
«دلوپىك ئاۋ خولقاۋىن»، سەرەتامان خۇلە، گرانبەھاترىن بەرگمان
بەرھەمى كرمە كە « ئاورىشمە»!

شىرىنترىن خواردنمان كە ھەنگۈينە، بەرھەمى «ھەنگە»!

دوا مہنزلگاشمان چالیکى تہنگہ لہ ژیر گلدآ.

لہ گلہوہ بۆ گل!!

دوای چہند ساتیک لہ مردنمان، خوشہویستانمان لیمان بیزاردہین،
خوئہگەر دوای چہند رۆژیک لہ گۆردا بمانبینن، بیزیان نایہت
تہماشامان بکەن!!

کەواتہ شہرمہزارییہ بۆ مرۆ فیرو تہکەببوری ھەبیت، ئەمە
نەخۆشییہ، بەلایہ، خاوەنەکەى موبتەلای دەردیکى کوشندەییە!

دووہم نەخۆشیش لہ میژوودا ھەسودی و ئیرەیی!

قابیل بۆچی ھابیلی کوشت؟!

دەتەوێت: شادمان و ئاسودەو ئارام بژیت؟

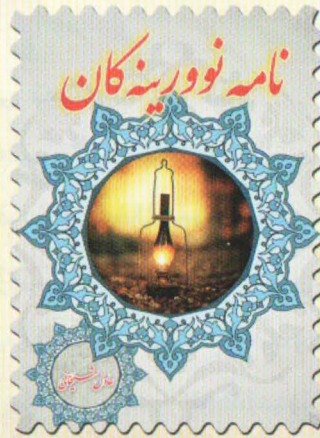
ھەسودی بە کەس مەبە، دلت بە ھەسودی بۆگەن مەکە...

ئەسمەعی دەلێت: کابرایەکم بینی تەمەنى (۱۲۰) سال بوو، پێم
گوت: تەمەنت چەند درێژە!

گوتی: وازم لہ ھەسودی ھیناوە، بۆیە ماوم!!

نەخۆشییەکانی تر بەجیدەھێلم بۆ خۆت، بەلام ھەولبەدە دلت بە
سپیتی بپاریزی، تا ھەموو شتیکت لا سپی بیت، لەو دلە سپییەى
تۆشەوہ تیشکی زیوین بەرەو دلەکان ھەنگاو بنیت و پروناکیان بکاتەوہ.

نامہ ی شانزہ م

مامؤستا گیان ئہو نیوارہیہی کہ پیش مالاوایی سہبارہت بہ
خوشہویستی خوداو موناجاتی ئیلاہی بہ وتہ شیرینہکانت کہمہندکیشی
رپوحت کردم، دواى ئہوہی دوا وتہت ئہوہوو کہ گوتت: بہ خودات
دہسپیرم، دہتدہمہ دہستی خودا.. ہہمیشہ خودات لہ بیربیت، ئہگہر

خۇشەويستى خۇداۋەندىت بەدەستەيىنا ئىدى خەمت نەبىت ئەۋا ھەموو
ھىۋاۋ ئاۋاتو خۇزگەكانت لە ژىر دەستدايە، ۋەلى خۇدا نەكا، ئەگەر
نەتتۋانى خۇشەويستى خۇدا بەدەستەيىنيت، ئەۋا ھەموو شتېك لەدەست
دەدەيت، تەنەت خۇدى خۇت!

مامۇستا، دۋاى ۋەكانت يەكسەر دەستىۋىژم ھەلگرت، ھەستم دەكرد
لەگەل ھەموو دۇپە ئاۋىكدا كە لە دەستو رۋوخسارم دەھاتنەخوار، ۋەكو
بالندەيەكى سىپى بەرەۋ لای ھەۋرە سىپىيەكان لە شەقەى بالم دەدا.....

لەگەل راخستنى بەرمالەكەمو سەداى «الله أكبر» دا ھەموو گيانم ۋەكو
بى ناۋ ئاۋ دەلەرزى، دەستم كىرد بە گىرانيكى قول، يەكەمجارم بوو ھەست
بە لەزەتو خۇشەيەكى ئاۋا بىكەم، ئەۋسا زانىم چى «مەحبوبىكم» ھەيە،
منى بەندەى بچوۋك چى «مەعبود» يىكم ھەيە!!

ئەۋ كاتە زانىم كە ھەموو مەحبەبەتەكان ئەگەر لەم «مەحبوب» ۋە
سەرچاۋە ۋەرنەگرن، ھەموۋى تەفەردان ۋە سەرابن!

گەيشتن بە خۇشەويستى خۇدايى، گەيشتنە بە دەرياي سازگارى ئەۋىن،
دۋاى زەمەنىك لە تىنۋىتىۋ بى ھىۋا بوون لە بىابانى ۋەشكەلانى ژياندا!

ئەۋ ئىۋارەيە لەگەل گىرەنەكەى مندا پروشەى بارانىكى ھىمن دايكرد،
ھەستم دەكرد ئاسمانىش لەگەل مندا دەگرى!

مامۇستاكەم: تۆ فىرت كىردم كە بزانم، لەزەتو خۇشى لە قاقاي
يىكەنەن ۋە سەماى غەفلەتدا نىيە!

تۆ فىرت كىردم بە فرمىسكەكانم، داستانى خۇشەويستىم تۆمار بىكەم
ھەست بە خۇشىۋ لەزەتلىك بىكەم، كە ھەموو خۇشەيەكانى دۇنيا،
ناتۋان بۆم دەستەبەركەن!

نازیزم: ئاویتہ بوون بہ خوشہ ویستی خودایی بہہشتیکہ نہ براودہ،
ئەو بہہشتیہ کہ پیشینان دەلین: ہەرکەسێ لە دنیا دا نہ چیتہ نیوی،
بہہشتی ئاخیرەتیش نابینیت!

چوون ہەر نازانی بہہشت چییہ، تا ہەوڵی بوّ بدات!
ئیمہ ہیشتا لە کہناری ئەو دەریای ئەوینەداین، ئاوا ہەستیکمان ہەس! چما
ئەگەر نوقمی ئەو دەریایە بین دەبیت لە خوشیانیاندا چی بکہین؟
بہ کابرایہکی ئەعرابیان گوت: کابرا، دەزانی نرخ یەك کولیرہ
بووہ بہ یەك دینار، ئەی ہاوار چی بکہین؟
دەزانی چی گوت؟! گوتی: وەخودا خەمە نییہ، ئەگەر گەنمیش دەنکی
بییتہ یەك دینار!

من خودا دەپەرستم، وەکو ئەوہی کہ فەرمانی پیکردووم، ئەویش
پزقی من دەدا ہەر وەکو چۆن بەئینی پیدام! ئیتەر خەمی چیم ہەبیت؟!
تەماشای چی تیگەیشتنیکی بەرزہ! گەیشتوتہ چی پلہیہکی بلند، چەند
بہ جوانی لە مانای «عبودیہ» تیگەیشتووہ. گەیشتووہ بہ چی سەعادەتیک،
کەسێک ئاوا بیر بکاتەوہ، ئیتەر ہەرگیز خەم رێگای دلێ ئەو نادۆزیتەوہ!
ئەم کابرایہ کہ ”ئەعرابی“یہکی ہەزارو نہخویندەوارہ، بەلام زانایہ
بہ خودا!

زانست ئەوہ نییہ کہ شتەکان بناسی! زانیارییەکان بزانی! بەلکو
زانستی راستەقینہ ئەوہیہ کہ بہ تەواوی مانا بیچێژی، ہەستی پێ بکہیت!
تەماشاکردنی پشکوؤ لە دوورەوہ لە نیو ئاگردانہکەدا، ہەنگوین لە
شانەکەیدا، خو عیلم و زانست نییہ!!

حەکیمیک دەلێت: بہرزی و بلندی و نرمی و شکستی تو، بہ پێی نزیکیتہ

لە خۆشەويستەكەت، ئەگەر لە زىنداندا بىت لە نىو چاللىكى قولدا، بەلام
نزيك بىت لە ”مەحبوب“كەت گرنگ نىيە، چونكە تۆ بەو نزيكىيەت
لە كەشكەشانى ئاسمانىت!

وەلى ئەگەر دووربوويت لە ”مەحبوب“ت با لە ئاسمانىش بىت، تۆ
لە ”ئەسفەلەسافىلىن“دايت، چونكە ئەوەى چاوى لە خۆشەويستى خۆى
بىت، ئىتر كەس نابىنىت!

خۆشەويستەكەت بەهەشتى تۆيە، بەووە تۆ ھەمىشە لە بەهەشتا
دەژىت، دوورى ئەويش دۆزەخە!

ئەوەى لە خۆشەويستى خۆى نزيك بىت، ئىتر خەمى ھىچى نىيە!
ھىچى كەم نىيە، ھەموو سەرودەتو سامانى دونيا ھى ئەو! بەلام
بە بى لوتفى ئەو ”محبوب“ە ھەموو سەرودەتو سامانى دنيا وھەمو
خەيالاتە، كەواتە بە شوين پلەو پايەدا مەگەرئ، ھەولە تەنھا سەرنجى
”محبوب“كەت بۆ لاى خۆت كەمەندكىش بکەى!!

لە ”عابد“ىكيان پرسى: حالت چۆنە؟

گوتى: زۆر باشم لەم دنيايەدا ھەموو شتەك بە دلى منە، ھەلاتنى
خۆر، ئاوابوونى، ھەلاتنى مانگو ئەستىرەكان، خۆشى، نەخۆشى، ژيان،
مردن، ھەر ھەمووى!

- چۆن ھەموو شتەك بە دلى تۆيە؟

- ھەموو ئەم شتانە بە ويستى پەروردگار ڕوودەدەن لەم بونەووەردا،
بەبى فەرمانو ويستى خدا ھىچ كارىك ڕوونادا، منىش ڕازىم بە ويستو
فەرمانى خدا، ئەوەى ئەو دەيەويت منىش ھەر ئەووم دەويت، كەواتە
ھەموو دونيا بە دلى منە!!

سهيڙه! چي ناستيكي بهرز، چي ژيري و فاميكي كامل، چي دليڪ؟!
نازيم، نهگهڙ ئيمه ئاوا تهسليم به خودا بين، ئيدي چوڻ ژيانمان
نابيت به بههشتي خودايي؟!

ئيدي چوڻ خودا ههموو تڪاو نزايلهڪمان پهسهند ناکات؟!
ئيدي چوڻ لهوپهڙي دنيايي و ناسودهيدا ژيان بهسهر نابهين؟!
پيم خوشبوو سهبارت به نوڙو موناجاتي ئيلاهي بوٽ بدويم، وهلي
نهم کارهم دواخست، چونکه سهرهتا پيوسته به ماريهتتي قول بو
خودا ناسين پروانين.

پشکوکه بخهينه نيو مشتمان، نهو کات تهواو به گر ناشنا دهبين،
ههنگوينهکه تامكهين، نهو کات دهرانين شيريني ياني چي؟!
ئيمه پيوسته دووباره له دايك بينهوه، بگهڙينهوه قوناغي منداليان،
نهو کاته لاپهڙي تهمنمان وهکو کلو بهفر سپي بوو!
بهلام بو نهو دووباره له دايكبوونه دهبيت له ناري نهوينا بتوينهوه،
تا له قولاي شتهکان حالي دهبين، تا دهرانين نهوين ياني چي؟!
بهندايهتي ياني چي، تا لهو پيناوهدا نامادهبين ههموو قوربانويهك
بدهين، له درکو دالي ريگا چيڙ وهربگرين، شهيدا بين به ماناي وشه!!
تيبگهين به تهواوي تيگهيشتن! نهك هر کوڙمه له قسانيك بکهين که
خوشمان نازانين چي دهليين!

يهکيک له پياوچاگان دهلي: وهلامي چوارکس له ناخهوه ههژاندمي!
يهکهميان، پياويكي خراب بوو، کاتيک بهلامدا تپهڙي، جلوبهڙهگهکانم
کوکردهوه، تا نههيلم جلهکانيم بهريکهوي!

گوتي: يا شيخ خودا خو دهراني، سبهی ږوژ حالي منو تو چوڻ دهبي!

دو وہم: کابرایہ کی مہستم دی کہ شہراب مہستی کردبوو، ہہلدہستاو
بہر زہوی دہکەوت، پیم گوت: کابرا ہہنگاوی پتہو ہہلگرہ با نہکەوی!
پیی گوتہ: ئەرئ تۆ بہو ہہموو لہ خو رازیبونہتہوہ ہہنگاوەکانت
پتہون؟!

سئیہم: مندا ئیک بوو، چرایہ کی بہدہستہوہ بوو، لیم پرسى: ئہو
رہووناکییہت لہ کوئوہ ہینا؟
ئەویش فووویہ کی لہ چراکە کردو گوتی: تۆ کہ شیخی ئەم شارہی پیم
نالئی ئہو روناکییہ کیوہ چوو؟!

چوارہمیان ئافرہتیکی زۆر جوان بوو، کہ لہوہپری تورہییدا سکا لای
لہ هاوسەرەکەى دہکرد، پیم گوت: سەرہتا، رپووخسارت داپۆشہ، پاشان
لہگەلم بدوی!

پیی گوتہ: من نوقمی شاوہتو ئارہزووی دونیاییم، بہ شیوہیہک وەھا
لہ خوّم بئ ئاگام، کہ ئاگام لہ خودی خوّم نییہ!

ئەدی تۆ چۆن نوقمی عەشقی خوداییتو لہ نەزەری منیش دەترسى؟!
دەبا بہو رۆحەوہ خوّمان بو ژووانی ئەوینی خودایی ئامادەکەین، تا
بزانین چی دہکەینو چی دہئین، چی داوا دہکەین، زانترین کەسیش
ئەو کەسەیہ کہ خودای ناسیوہ!

ئادابی بہندایہتی فیربووہ!

بہ خودای گەورہت دەسپیرم، ئەزیزم.....

نامہ نوورینہ کان

میاں عزیز

نامہ می حہ قدیم

مالاوايیو جودایی تەزوو بە پۆحی مرۆدا دینن، لە ناخەووە
دەیهه ژینن! ئەگەر ئومیدی دیدار نەمایە ئیمە نەماندەتوانی ساتیک
بژین..

مامۆستا گیان، گه‌یشتنی نامه‌که‌ت سروده‌ی شه‌مالێک بوو، ئارامی به‌خشی به‌ پۆحم، دوا‌ی ئه‌وه‌ی توند له‌ ئامیزم گرت به‌ تاسه‌وه‌ چوومه‌ نیو ده‌ریای وشه‌ جوانه‌کانه‌ت: - ”زانست ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ شته‌کان بناسی! زانیارییه‌کان بزانی! به‌لکو زانستی راسته‌قینه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ ته‌وا‌وی مانا بی‌چێژی، هه‌ستی یی بکه‌یت!!“

نازیزم، نهو چیژ وەرگرتنه‌یه واده‌کات ئیمه ئاویت‌ه‌ی نه‌وینی
خودایی بینو ئاویزانی مه‌حه‌به‌به‌تیک بین که نه‌توانین چرکه‌یه‌ک
ده‌سته‌رداری بین.

يەككەك لە پېشىنان فەرمووی: "چەندە ھەزارو داماوون ئەھلی دنیا،
 دنیا بەجێدیلن و ھیشتا تامی خۆشتەین لەزەتی دنیایان نەکردوو!
 لێیان یرسی خۆشتەین لەزەتی دنیا جیہ؟

گوته: خوشه‌ویستی و هوگری خداو، شه‌وقو تاسهی دیداری ئەوو
چێژ وەرگرتن له زی‌کرو پەرستشی ئەو پەر وەردگارە گە‌وره‌یه!
دە‌با ئێ‌مه‌ش بە‌و حیر‌مانه‌وه‌ مالا‌وایی له دنیا نه‌که‌ین! له خوشترین

لەزەتى ئەم دىنپايە بى بەھرە نەبىن!

بۆچى تا ئىستا لەزەتى موناھاتو خوشوعو نزىكى لە خودامان
تاقى نەكردۆتەو؟!

ئىمەيەك كە ھەمىشە بە شوين لەزەتە وھەمىيەكاندا وىل و
سەرگەردانىن، بۆچى لەم لەزەتو خوشيە ھەقىقىيە بىئاگىن؟!
بۆ كەسەك كە ئەوينى خودا ھەمىشە بەھارى دلى بىت، گولزارى
پازاۋە سەرفرازى و سەعادەتى بىت، چى لەو ساتانە خوشترە كە لە
نويژدا بە خزمەتى ئەويندارى گەورەى خوى بگاتو، لەويدا سكالاي
دەردى دوورى و تاسەى بىرکردن و گرى ئەوينى خوى بكاتو بە
فرمىسكى پزاۋو بە دلى شكاۋو تىكەل بە موناھاتى ئىلاھى بىت و
دەردى دلى خوى بۆ خوداۋەند بكاتەو.

ئازىزم دل بى ئەو ئەوينە لاشەيەكى بى گىانە، خوشەويستى خودا
نوورى دلان و شىفای دەردانە، ئەو خوشيەيە كە ھەركەسەك وەدەستى
نەھىنىت، ئەوا ھەموو زىانى دەبىتە خەم و ئازارو مالویرانى.....

كەواتە يەكەمىن ھەنگاۋ بۆ گەشتن بە ”خشوع“ بە رۆحى ”نويژ“
ئەوھىيە كە تۆ بە ھەموو لاشەت بە رۆح و گىانت بە دل و دەرونت بە
سۆماى چاۋەكانت پروو بكەيتە خودا، كاتىك كە نىتەت ھىناۋ دەستى
بەندايەتت پلندكردو، دواتر لەسەر سىنەت داتنانو، قولاپى چاۋەكانت
لە شوينى سوژدەكەت گىرکرد، ئىتر ھەموو شتىكت لە ياد دەچىت!
دەبىت دل خالى بىت لە ھەموو شتى، جگە لە يادى خودا، چونكە
پەرداخى پى، ئىتر ھىچى دى ناگرىت!

كاتىك مروف دوزانیت ھەموو دىيا، ھەموو ويستو ئارەزووھەكان،
ھەموو ھىواو ئاواتەكان، وا لە ژېر ھەرمانى خودادان، ئىتر دلى بۆ
دەداتە غەيرى خودا؟!

ھەسەنى بەسرى دەلئیت: وریابە نەكەى لە نوپژدا، خوداوەند
تەماشای تۆ بکات، بەلام تۆ تەماشای كەسێكى تر بکەیت، دلت بە
شوینىكى ترەو بەندبیت!!

نەكەى داواى بەھەشتو پارىزگارى لە دۆزەخى لى بکەیت، بەلام
دلت غافل و بى ئاگابیت و نازانى چى دەلئیت بە زوبانت!!

ئای دەبیت ئیمە لە نوپژەكانماندا چەند بى ئاگا بووبین؟ چەند
بەرامبەر ئەوساتە نوورانیانە، كەمتەرخەم بووبین كە پەرورەدگار لە
بەرامبەرماندا وەستاو، ئەگەر ھەر داوايەكمان كەردبا گىرا دەبوو؟
جیگای داخو ئەسەفە كە عومریك رابوردوو، بى گەشتن بە لەزەتى
خسوع، لەزەتى نزاو پارانەو، موناچاتو، عەرزى سكالو دەردى دل بۆ
خوداوەندى گەورە، بۆ گەورەترین خۆشەويست!

نازیزم: داواى ھەموو نوپژىك خەم دامدەگریت، لە داواى سلاودانەو
بیرم دەكەویتەو، من لە كوئى بووم، لە جى ژووان لەگەل مەحبوبەكەى
خۆمدا، ئەى بۆ نەمزانی قسە بکەم، بۆ نەمزانی لەگەل خوداوەندا بدویم،
چۆن دەبیت ئەویندار لە كاتى ژووانكەردن لەگەل خۆشەويستەكەیدا بى
ئاگابى لە تیپەربوونى كات؟! ھەرەساتە خۆشەكانى ژيانى بە غەفلەتو
بى ئاگابى بە رى كات..

خواناسان دەلئین: كۆتایی ھێنان بە نوپژ بە مالاوايى كەردن نىيە،

بەلگۈ بە سالاھ، چۈنكى خۇداۋەند نايەۋىت، مالاۋايى لى بىكەيت، بەلگۈ دەپەۋىت دووبارە سالاۋى لى بىكەيتەۋە بگەرپىتەۋە بۇ لاي!!

ئەۋ خۇدا مېھرىبانە ئىمەى خۇشەدەۋىت.. رۇزانە "پىنج" جار ژوۋانى دىدارو لىقا بۇ خۇشەۋىستانى ساز دەكات!!

چى خۇشەۋىستىك رۇزانە (۵) جار بەرامبەر خۇشەۋىستەكەى دەۋەستىت، تا بە ئارەزوۋى خۇى قسەى دلى بىركىنىت، ئەسرىنى چاۋى بىرپىت، دەردى دلى خۇى ھەلپىرپىر!!

ئازىزم، خۇدا بە راستى خۇشىدەۋىن! زۆربەى عاشقەكان بە مەشوقەكانى خۇيان دەللىن: خۇشم دەۋىت، چۈنكى پىۋىستىم پىتە، تۇ بۇ من پىۋىستى! لەبەر خۇدى خۇيانەۋ بەس!!

بەلام خۇدا ئىمەى خۇشەدەۋىت، چۈنكى دەزانىت ئىمە پىۋىستىمان پىيەتى، ۋەلى خۇ ئەۋ ھىچ پىۋىستى بە ئىمە نىيە!!

ئەۋ پەرۋەردگارە گەرەپە لە نوپۇدا رۋوى لە خۇشەۋىستانى ۋەرنەگىرپى، عەجەب ئىمە رۋوى دلمان بەلەى كىدا ۋەردەچەرخىنن؟! ئىمە بى ئەۋ خۇدايە داموۋىن، خۇ ئەگەر مولكى سولەيمان ۋەزى موسىۋ عومرى نوحو جوانى يوسفمان ھەبىت، ۋەلى بەندەى خۇدا نەبىن، لەگەل خۇدا نەبىن، خۇشەۋىستى خۇدا نەبىن، ئەۋا ھەموۋ ئەمانە سودىكىان بۇمان نىيە!

ئىمە كاتىك ھەست بە تەۋاۋى ئازادىيى خۇمان دەكەين، كە دەبىنە بەندەۋ كۆيلەى خۇداۋەند، بە تەۋاۋى بەندايەتى بەندەى خۇدا بىن،

ئەو كات پادشاى دنيان، دونيا لە برى ئەو ەى فریومان بدات، دەبیتە
نۆكەرمان!

پاشایەك بە ەى كۆیلەیهكى خۆیدا رابووورد، كۆیلەكە لەبەرى
هەلنەسا!

پاشا گوتى: بۆ لەبەرم هەلناسى، ئەى نازانى من پادشاى تۆم؟
كۆیلەكە گوتى: قوربان بۆچى لەبەرت هەلسم، لە كاتىكدا كۆیلەكانى
من پادشاى تۆن!!

پاشا بەسەر سورمانەو ە پرسی چۆن؟!
كۆیلەكە گوتى: دونیاو لەزەتو شاو ەتو ئارەزوو ەكانى كۆیلەى منن،
بەلام پاشاى تۆن و تۆش كۆیلەى ئەوانى!!

ئەبوبەكرى كورى ەياش دەفەرمو یت: لە خەومدا دونیام بینى
لە شیو ەى پیریژنیكى پیری ناشیرین و سەرسپیدا چەپلەى لى دەداو
خەلكیش بە دەوریدا سەمایان دەكرد، كاتىك گەیشتە لای من، گوتى:
ئەگەر دەستم بتگاتى چیم لە مان كرددوو ە ئاواش لە تۆ دەكەم!!

پاشان ئەبوبەكر دەستى كرد بە گریان!!
كەواتە ئیمە لە نو یتدا خودى خۆمان دەكرینەو ە، مرؤفاپەتىو
نازادى خۆمان و دەست دینین!

و ەگەرنا دەبینە كۆیلەى ئەلقە لەگو ى دنیاو زەلكاوى ئارەزوو ەكانى!
لیرەدا دەگەیتە رازى ئەوینى پیغەمبەرمان (دروودى خوداى لیبیت)
كە دەیفەرموو «وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ» ئەگەر نو یت نەبا بەچى
بگەیشتی نایە بە ژووانى ئەوینى خودا و ەند؟! رازو نیازى خۆشەویستىو

ئەوینمان چۆن دەدرکاند؟!

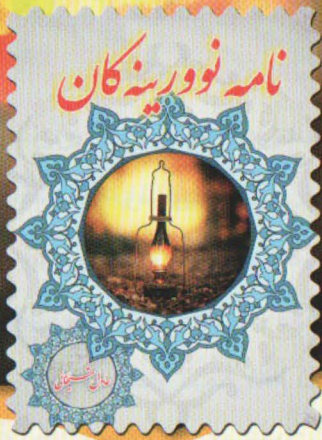
بۆیە شاعیر دەلێت:

كُلُّ جُهْدِي لَيْسَ يُجْدِي   إِنْ أَكُنْ يَا رَبُّ وَحْدِي
كُلُّ أَفْرَاحِ حَيَاتِي   كُلُّ أَحْزَانِي وَ سَهْدِي
وَسُكُونِي وَ شُجُونِي   وَاضْطِرَابِي حِينَ تَعْدِي
وَمَلَاحِي وَ حَيَاتِي   وَمَمَاتِي يَوْمَ لَحْدِي
كُلُّ فِكْرٍ كُلِّ شَيْءٍ   كُلُّ بَوَاحٍ كَانَ عِنْدِي
كُلُّ هَذَا يَا إِلَهِي   سَاجِدٌ مَذْقُلْتُ عَبْدِي

گەشتن بە نوێژت کە خودا پێی رازییە، بەخشوعیت کە دڵ تیايدا دەگاتە لوتکەى سەعادت، ئاواتى هەموو باوەردارىکى راستەقینەو ئەویندارىکى حەقیقە!

جا بۆ ئەوەى بە تەواوى مانا بچینە نۆ کړنوشى سوژدهى دڵ، بۆ ئەوەى هەموو بە يەك دڵ، ڕووهو قىبلەى ئىلاهى لەگەڵ سەداو زايەلەى (الله أكبر) دا نوێژى دڵ دابەستين و لە مەدارىجى بەندايەتيدا بەرەو مەلەكوتى ئەعلا هەلکشين دەچينە نۆ گولستانى خشوع و ڕيگاگانى چوون بەرەو گلینەى چاوا!

پرسیار لە خوداناسیك كرا: ئەرئ دلیش سوژده دەبات؟
گوتى: بەئێ بەلام سوژدهیهك كە تا قیامەت سەرى هەلنەبریت!!
بە ئومیدی دیدار، بە خودای میهرەبانەت دەسپێرم، خوداوەند سەلام و فەرو بەرەكەتى خۆیت بەسەردا ببارینیت!!

نامە ی ھەژدەیم

مامۆستاگیان بە گەیشتنی نامەکانت تینویتی پۆحم دەشکێت،
 جاریکی دی لەم زەمەنە سەختەدا دەچمە نیو ژیانیکی ئەفسوناوی،
 دەشێ من بێ چرپە ی وشەکانت، دەستی نەرمی پەیفەکانت، سروە ی
 فێنکی ھەستی پڕ ئەوینت، چیم کردبا؟!

مامۆستا، نامە ی پێشوت تەزووی بە پۆحمدا ھێنا، بۆ یەكەمجار لە
 مانای بەرز ی نوێژو موناجاتی خودایی گەیشتم، ئێستا کاتێک دەچمە
 سەر بەرماڵ خەریکم دەبمە دڵۆپێک ئاوا!

ئەي ھاوار مەن بەرامبەر كىي راپوۋەستام؟ مەن لەگەل كىي دەدويم؟
مەن لەۋەو پىش كە دەمگوت: خۇدام خۇش دەۋىت، بە تەۋاۋى مانا
نەمدەزنى دەلئىم چى، ئىستا دەزانم ئەۋەى مەن دەيكەم ھىچ لايىق بە
جۋانى ۋە گەۋرەيى خۇدا نىيە! ۋەكو شاعىر دەلئىت:

وامزانى لوتكەى ئەۋىنە عەشقىم لەۋەى مەن زىاتر كەس پىي نەزانى
كاتى بىنىم ۋە رۋانىمە جۋانى ھەموو عەشقى خۇم بە گالئە زانى
ئازىزم: ئىمە نانمان دەۋىت ۋەلى بىي درەو، ۋەردەگرىن بەلام بىي بەخشىن،
دەمانەۋىت خۇشەۋىست بىن، ۋەلى بىي خۇشەۋىستى، ئەمەش مەحالە!!
"فَاذْكُرْنِي اَذْكُرْنِي" دەبىت شەيدابىن ۋەكو شەيدابوۋنى تىنو بۇ ئاۋ،
دەزانى يادىم بىكەن يادتان دەكەم، يانى چى؟!

چەند جار ئىمە ئەم ئايەتەمان خۇپىندۇتەۋە، بەلام ھىشتا لە
گەۋرەيى ئەم بەلئىنەى خۇدا، بە تاۋى ھەست، ئىجساسمان پىي نەكردوۋە،
يادكردن بىي خۇشەۋىستى نابىت، مەۋف كاتىك يادى كەسك دەكات،
ھەمىشە لەبەر نىگى لاناچى ۋە ناتۋانىت فەرامۇشى بىكات چۈنكە
ئەۋىنى ئەۋ دلو دەروۋنى داگىر كەردوۋە.

ھەمىشە بە خەيال لەگەلى دەۋى، قسەى بۇ دەكات، بە تاسەى
دەدارىتى، بەۋ يادەۋە دەزى، بىي ئەۋ يادە ناتۋانىت ساتىك ئۆقرە بگرى،
بە بىستى ناۋى دلى دادەخورپى، بە بىستى دەنگىك كە لە دەنگى
ئەۋ دەجىت رادەچلەكى، ھەندىجار لائىرادى بانگى دەكات.

«وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى» ئەۋىندارى خۇدا بىي ۋىنەتر لە ھەموو ئەۋىندارىك
لە يادى خۇداۋەندى خۇى ساتىك بىي ئاگا نابىت، بەۋ يادەۋە شادە،

دلارامه، سه‌کینه‌ی خودایی دادبه‌زیتته سهر رۆحی!

ئەوساش دەزانیت چی روودەدات؟

خودای گەورەو میهرەبان لە ئاسمان یادت دەکات، ناوت دەبات.

خودای گەورە ناوی منی بەندە، ناوی منی بچووک دەبات؟

بەئێ: خوشی دەوێت! یادت دەکات، رێزت لێ دەگرێت، میهرت پێ دەبه‌خشیت! بە تاسە‌ی دیداری ئەبه‌دیتە! «مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ

لِقَاءَهُ» لە نێو کۆڕو مەجلیسی فریشتەکاندا باس باسی تۆیە!

خوداوەند بە جبریل دەفەر مویت: جبریل ئەو بەندەیه‌م خوشدەوێت، تۆش خوشت بووێت، تۆ دەبیتە خوشەویستی خودا، جبریل بانگەواز دەکات لە نێو هەموو فریشتەکانی ئاسماندا، خودا فلانە بەندە‌ی خوشی خوشدەوێت، ئێو‌ەش خوشتان بوو!

چۆنیان خوشناوێت، مەگەر تۆ خوشەویستی، خوشەویستی گەورەیان نیت؟! پاشان فریشتەکان دینە سەر زەویو بە پەيامی خوشەویستی تۆ دلە‌کان گولۆو پرژین دەکەن، ئەو کات دلە سپییه‌کان شه‌یدات دەبن!

ئەمە ئەو ئەوینە نەمریه‌ که لەسەر عەرشه‌وه دابه‌زیوه‌ بۆ زەوی! خودایه‌ زی‌کری تۆ ئێمه‌ ده‌گه‌یه‌نیت به‌ چی ئاستێک، ئێمه‌ به‌ تۆوه‌ چه‌ند گەورەین، چه‌ند به‌هێزین، چه‌ند ئاسودەین!

ئەو کاته‌ی که ده‌گریت خوداوەند ده‌لێت: ئەوه‌ ده‌نگی خوشەویسته‌که‌ی منه‌؟!

ئەو کاته‌ی ده‌پارێتته‌وه‌ خوداوەند ده‌لێت: ئەوه‌ نزاو پارانه‌وه‌ی خوشەویسته‌که‌ی منه‌؟!

ئەو کاتەى داوا دەگەیت خودا ھێندەى خوێش دەوێت و نازت دەگێشیت، دلت ناشکێنێ، بەلام وریابە خودا وەند تەماشای ڕوو خسارت ناکات، تەماشای کالای ئالو و آلات ناکات، تەماشای نیو دلت دەکات، سەرئەجى کردەو دەگەیت دەدات! پەيامبەر دەفەر مۆیت: «رَبِّ اشْعَثْ اَغْبَرِ ذِي طَمَرَيْنِ لَا يُؤْبَهُ لَهُ لَوْ اَفْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ»

واتە: دەگەیت بەندەى ھەى ڕچ ئالو و آل، ھەژارێکى توو زوای، جل دراو، لە دەرگایان دەرکراو، پێشوازی لێ نەکراو، بەلام ئەگەر سوێند بەخوای بخوای شتێک بکات بۆ: خودایە ھەر دەمەوێت، خودا قسەى ناشکێنێ و سوێندەگەى بۆ جێبەجێ دەکات!

کەواتە گەنگ ئەو ھەى بگەین بە خودا، پەلە بگەین بۆ گەیشتن بە ئەو، چونکە کاتێک دەگەین بە ئەو ئێتر دەگەین بە ھەموو ئاواتەکانمان، گەیشتن بە ئەو واتە گەیشتن بە ھەموو شت، دوورى لە ئەو، واتە سوپانەو لە بازنەى ھەى بەتالدا، واتە: ھێچ!!

ئێمە مەتاعەکانى سەرەڕى ڕێبەندمان، ناھێل زوو بگەین بە خودا، بەلام کاتێک دەگەین ئەو خودا وەندە گەورەى، ئێتر داواکاریمان نامێنێ جگە لە بەھەشت، ئێتر داواى مەتاعە مردووەکانى دنیا ناکەین!

شیخو ئیسلام ئیبن و تەیمیمە دەفەر مۆیت: باوکم بۆ گێڕامەو لە محى الدینی نەحاسەو کە لە خەودا شیخ عبدالقادرى گەیلانى بینووە فەرمویت: خودا دەفەر مۆیت: «مَنْ جَاءَنَا تَلْقَيْنَاهُ مِنَ الْبَعِيدِ وَمَنْ تَصَرَّفَ بِحَوْلِنَا أَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ وَمَنْ اتَّبَعَ مُرَادَنَا أَرَدْنَا مَا يُرِيدُ وَمَنْ تَرَكَ مِنْ أَجْلِنَا أَعْطَيْنَاهُ فَوْقَ الْمُرِيدِ»

واتە: «ئەو ھەى بۆ بۆلای ئێمە، ئێمە لە دوورى ڕا پێشوازی ئێدەگەین،

ئەوئە پىشت بە ئىمە بېستىو تەوئەككولى بە ئىمە بى، ئاسنى بۆ نەرم
 دىكەين! ئەوئە ملەكەچى ويستو ئىرادەى ئىمە بىت، ئىمەش ئەوئەمان
 دەوئەت كە ئەو دەپەوئەت، واتە ئەوئە داوا بىكات پىي دەدەين، ئەوئە
 لەبەر ئىمەو لە ترسى ئىمە واز لە شتەك بېئەنەت كە ئىمە قەدەغەمان
 كەردووە لەسەرى، ئىمە بە حەللى لەوئە زۆر زىتەر پىدەبەخشىن!
 ئەمەش مەقاماتى بەرزى بەندايەتىن: «مەقامى بەندايەتىو
 عبودىيەت، مەقامى ئىستىعانەو تەوئەككول، مەقامى تاعەتو ملەكەچ
 بىوون، مەقامى سەبرو ئارامگرتن لەسەر حەرام..

رەببىيەى كۆرى كەعبى ئەسەلمى «خودا لىي رازى بىت» دەفەر موئەت:
 بە رۆژ خەزمەتى پىغەمبەرى خودام (ﷺ) دىكەرد، كە شەوئەش دەهات
 لەبەردەم دەرگای پىغەمبەرى نازدار دەمامەو، تا ئەو كاتەى ماندوو
 دەبوومو خەو دەبىردەمەو، دەمبىست پىغەمبەرى خودا دەيگوت
 «سُبْحَانَ اللَّهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ، سُبْحَانَ رَبِّي»

رۆژەك فەرمووى «رەببىيە چى داوا دىكەى داوايكە تا پىتى بېەخەش»
 پىم گوت: مۆلەتم بەدە با بىر بىكەمەو، دواتر بىرم كەردەو كە ئەم
 دىنایە فانیيەو دەپىتەو!

داواى چى بىكەم، لەم دىنایەدا هەموو شتەك فانیيە!
 گوتەم: پىغەمبەرى خودا داوات لىدەكەم، كە لە خوداوەند بىارپىتەو
 لە دۆزەخ رەزگارم بىكاتو بەهەشەم پى بېەخشى، داوا دىكەم لە بەهەشت
 هاوړى تۆبەم، تۆ ئەى پىغەمبەر (ﷺ).

پەيامبەر (ﷺ) فەرمووى: هىچى دىت ناوئەت؟

گوتەم: نا ئەو دەپەو بەس!!

پەغەمبەریش (ﷺ) فەرمووی: ”باشە، ئەم کارەت بۆ دەکەم، تۆش بۆ
گەشتن بەو ئاواتە بە سوژدەبردن بۆ خودا ھاوکاریم بکە“
نازیزم، چونکە نزیکترین ساتەکانی بەندە لە خوداوە ئەو کاتەپە
کە سەری لە سوژدەداپە!

سەیرە کاتیک ئەویندار لە خۆشەویستی خۆی نزیك دەپیتەو
هەرگیز حەزناکات لی دوورکەویتەو، ئەی بۆچی ئیمە پەلە
ئەو مانە کە سەرمان لە سوژدە بێندکەین؟

ئەي بۆچی دەمانەوێت خیرا جی ژووان جیبهیلین؟
لە کاتیکدا پەيامبەرمان دەفەرموێت: ”کاتیک یەکیک لە ئیو نوێژ
دەکات، ئەو موناچات لەگەڵ پەروردگاری خۆیدا دەکات، با بزانی
چۆن موناچات دەکات“.

ئیبنو مەسعودیش دەفەرموێت: ”تا تۆ لە نوێژدا بیتو سکاڵای حاڵی
خۆت بکە، ئەو تۆ لە دەرگای پاشای گەورە دەدەیت، هەرکەسیکیش
لە دەرگای پاشا بدات بۆی دەکریتەو“.

سەرفرازی بۆ ئەو کەسە دەکاتە لەزەتی موناچاتی ئیلاهی،
دەزانیت لەگەڵ کیدا گفتوگۆ دەکات، خودای خۆی ناسیووە لە خزمەتیدا
خۆشترین ساتەکانی ژيانی بەسەردەبات!

یەکیک لە پیشینان دەفەرموێت: لە سەفەردا بووین لە پاپۆردا،
رەشەبا ناچاری کردین ڕووبکەینە دوورگەپەک لەو کابرایە کمان
بینی، بێ دەپەرست، کاتیک زانی ئیمە هیچمان بپەرست نین، پرسى:

ئەي ئۆيە چى دەپەرستىن؟ گوتمان: «الله» گوتى «الله» كىيە؟ گوتمان:
ئەوھى كە عەرشەكەي لە ئاسمانە!

گوتى: ئەمەتان چۆن زانى؟

گوتمان: پەيامبەرى بۆ ناردىن بە موعجىزاتى ئاشكرا!

گوتى: پىغەمبەرەكەتان چى لىھات؟

گوتمان: دواى ئەوھى پەيامى خوداى گەورەي گەيانە، كۆچى دوايى
کرد لەم دنيايە.

گوتى: چى بە جىھىشتووھ؟

گوتمان كتيبي خودا "قورئانى" بەجىھىشتووھ.

گوتى: پيشانمەدەن؟ ئىمەش قورئانمان بۆ ھىنا.

گوتى: نازانم بىخوینمەوھ، چەند ئايەتيكمان بۆ خویندەوھ.

دەستىکرد بە گريان و فرمىسك بەسەر رپوومەتيدا ھاتنە خوارى
گوتى: ئەوھى خاوەنى ئەم وتە شىرىنانە بىت، شايانى ئەوھى ھەرگىز
سەرپىچى فەرمانەكانى نەكرىت. پاشان باوەرى ھىناو موسولمان بوو!
پاشان لەگەل خۆماندا لە پاپۆرەكە ھەلمان گرتو چەند سورەتيكى
قورئانىشمان فىركرد!

كاتيك شەو داھاتو ھەرکەسەو چووھ سەر جىگاي خۇي بۆ ئەوھى
بنوون، گوتى: ئەرى ئەو كەسەي ئۆيە بە منتان ناساندو منتان بۆلاي
رپىنمايى کرد، دەخەويت؟

گوتمان: نا ئەو ھەرگىز نەخەوي لىدەكەويتو نە خەوھ نوچكى
ئەو «حَيَّ قَيُّومٌ».

گوتى: بهراستى بى ئەدەبىيە، كۆيلە لەبەردەستى گەورەكەى خۆيدا
 بخەوئىت، پاشان راپەرپىو بە گریانەووە تا بەرەبەيان خەرىكى شەو
 نووژو موناچات بوو!

كاتىك گەيشتىنە شارى "عەببەدان" لە ئىران، برێك پارەمان بو
 كۆكرەووە، گوتى: ئەمە چىيە؟

گوتمان: خەرجىيەكە، بۆ گوزەرانى خۆتى سەرف بكە.
 گوتى: **سبحان الله**، ئىووە منتان بۆ رېگايەك رېنمايى كرد، كە خۆتان
 هېشتا ئەو رېگايەتان نەناسىووە، من لەو دوورگەيەدا خودام نەدەپەرستو
 بتم دەپەرست، بەلام ئەو فەرامۆشى نەكردووم و رزقى دەدام، ئىستا كە
 من تەنها ئەو دەپەرستم بەندەى ئەوم، ئەويش بەدیهێنەر و رۆزیدەر،
 ئىدى چۆن فەرامۆشم دەكات؟! پاشان بەجېيەشتىن!

خاوەنى ئەم بەسەرھاتە دەلێت: پاشان زانيم بە سەختى نەخۆشەو
 لە كاتى سەرەمەرگدايە، چووم بۆلاى دڵنەواييم كردو پيم گوت: هيج
 داواكاريت نىيە؟

گوتى: ئەو كەسەى كە ئىوەى هېنا بۆ دوورگەكە «مەبەستى خودا
 بوو» هەموو داواكارىيەكانى بۆ جېيەجى كردووم!

كاتىك لاى ئەو گەرەمەووە، نيوەرپۆ خەوم لێكەوت، لە خەومدا لە
 يەكێك لە گۆرستانەكانى عەببەدان بووم، باخچەو گۆلزارىكى رازاووم
 بىنى، كۆشكىكى بچكۆلەى تىداوو، بە جوانترين شيوە رازىنرابوووەو
 كەنيزەكىكى لىبوو، پىي گوتم: توخوا زوو بەرپى بكەن چاوەرپوانيم بۆ
 ديدارى ئەو زۆر دريژەى كيشا!

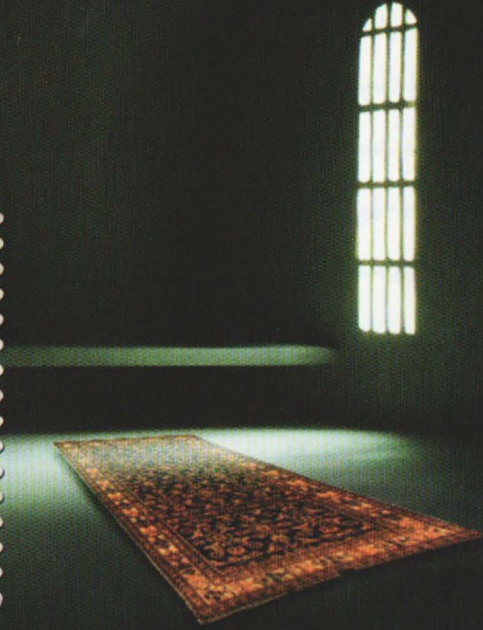
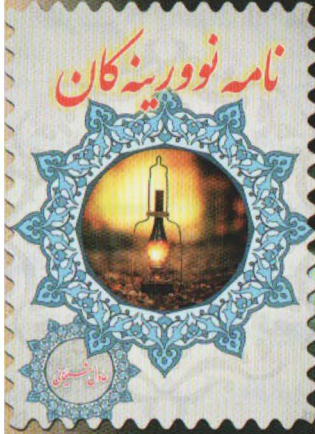
كە لە خەوەكەم وەخەبەرھاتمە و چووم بۆلای، بىنىم كۆچى دوايى
كردبوو!

دوو بارە شەو لە خەومدا بىنىم لە ھەمان شوێن و لەگەڵ ھەمان
كەنىزەكدەو ئەم نايەتەى دەخويند «سَلِّمْ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ»
ئازىزم: يەكێك لە گەورەترین ھۆكارەكانى گەشتى بە خشوع و
لەزەتى نوێژ ئەوەیە كە وا بزانیى ئەو نوێژەت كۆتا نوێژەو ئیتىر
لەوھودوا مالاوايى دەكەیت!

ھەمیشە ئەویندارەكان بە یەكەدى دەلێن: تۆ بۆلای جارىكى تر بە
دیدارى یەكتر شاد بىن، خۆزگە بۆ ساتىكى تر بۆ تەنھا چركەيەك
یەكترمان دەبىن و گەفتوگۆمان دەكرد، ھەندىجار دەلێن: خۆزگە لە
ژيانمدا جارىكى تر تۆم دىبا، ئیتىر بىشمر دىبا قەيناكات!

پێغەمبەرى ئازىزىش دەفەر مویت: «إِذَا قُمْتَ فِي صَلَاتِكَ فَصَلِّ صَلَاةَ مُدَّعٍ»
كاتێك لە نوێژدا دەوەستىت وا بزانیى ئیتىر ئەمە نوێژى مالاوايە،
ئیتىر دواجارە دەچیتە سەر بەرمال و دەستى نزاو پارانەو بەلند
دەكەیت! دە فرمیسكەكانت بوەرنە، بگرى، لە گوناھەكانت پەشیمان
بەرەو، داواى لێخۆشبوون بكە، كى دەلێت ئەمە دوا نوێژت نابێت و
مالاوايى لەم دنیا فانیە ناكەیت؟!

نامہ نوورینہ م

نازیم کاتیک ئەم نامەیهت پێ دەگات، لە کۆتا رۆژەکانی مانگی
 رەمەزانی پیرۆزدايت، میوانە خۆشەبەستەکەت هێدی هێدی خوی
 کۆدەکاتەوهو مالاواییت لێدەگات، لە ساتە بێویەنەکانی عەشری
 ئەواخیردايت، ئاوێتە ی پیتە زیویەنەکانی قورئانیت، رۆژانە لەگەڵ
 خۆیندەوهی پەيامی ئاسماندا، ئەسریەکانت بەسەر رومەتتا دینە

خوارىۋ بەرۋەكت تەر دەكەن!

ئەو شەۋو پۇژانەي كۆتايى رەمەزان، خۇشتىن يادگارى ھەمىشە
زىندوۋى ژيانى خۇشەويستانى خودان!

دانيشتنى سەر خوانى ئىۋاران، ژوانى بىدارانى شەۋ، چاۋەرۋانكردىنى
ۋەختى نزوۋلى ئىلاھى، موناچات لىل خوداۋەند، دىمەنگەلىكن ھەرگىز
لەبەرچاۋ ون نابن!

چ ساتىكى عەجىبە، چى ئەۋىنكى نەمرە، ئەو كاتەي دلەكان ئۆقرە
ناگرن، چاۋەكان ناتوانن پىلۋەكانيان لىك بنىن! جىي نوۋستىن جى
دەھىلن، دەستەۋنەزەر دۋاي ئەۋەي بە ئاۋى مەنگى شەۋ، پوخساريان
بە دەسنوۋىژى مەحبەبەت مۈنەۋەر دەكەن، دەچنە نىۋ قىستىقالى
پۇچ، ئىتر كەسيان لەبىر نامىنەيت، تەنھا ئەۋ كەسانە نەبەيت كە
دەستيانگرتن بەرەۋ نوور!

ئەۋە ساتەكانى سەحەرە، دەنگو سەداۋ زايەلەي « يارَب، يارَب »
مۈستەغفىرىنى ئەسحارە، گريانە، ھەنسكە، نزاىە، نالەيە، چرپەيە،
نازە، رەجايە، ھاۋارى بەسۋزو ئەۋىنى ئەحبابى خودايە!

ئازىزم زوننۋنى مىسرى لە ۋەسفى ئەۋ بەندانەدا دەلەيت: « گەر
كاتىك يەككە لەۋان بىينەيت، كاتىك ھەئساۋە بۇ نوۋىژو لە مىجرابەكەيدا
راۋەستاۋە دەستى بە خويىندەۋەي ۋتەي پەۋەردگارى گەۋرەي خۇي
كردوۋە، ئەۋ كاتە ۋەھاي دى بە خەيالدا، كە ئەۋ راۋەستانە، راۋەستانى

ئەو رۆژدەھە کە خەلکی ھەموو لە حزووری خودای گەورەدا ھەڵساوێتە سەر پێ، ئەو کاتە خەریکە دلی لە تاواندا لە قەفەزە سینگێ دیتە دەری و ئەقل و ناوەزی لی دەتۆری!!

بە حاتەمی ئەصەمیان گوت: چۆنە ئاواھا بە خوشوعوە نوێژ دەکەیت؟ گوتی: کاتێک بۆ دابەستنی نوێژ «الله اکبر» دەکەم، بە خەیاڵ «کابە» دینمە پیش چاوی خۆم، پردی سیراتیش ژێر پێم، بەھەشت لە لای راست دادەنێم و دۆزەخیش لە لای چەپم، فریشتەیی رۆحکێشانیش لە دواوەم، وا ھەست دەکەم پێغەمبەری نازداریش لە نوێژەکەم رادەمێنێت، پێم وایە ئەو نوێژەشم دوانوێژە لەم دنیاوەدا!

ھەر بۆیە زۆر بە تەعزیمەو «الله اکبر» دەکەم، بەجوانی و وردبوونەو دەورئان دەخوینم، بەو پەری ملکہچی و شەرمەو دەچمە کپنووش و سوژدە، لەنیوان خەوف و رەجادا نوێژ دەکەم، پاشان کاتێک سلا و دەدەمەو دلتیا نیم و نازانم کە نوێژم گیرا بوو یان نا!!

ئیمە بە کۆتیک تاوان و گوناھەو، دەچینە بەرامبەر خودایەکی گەورە کە ھێندە ژمارەیی دۆپەکانی باران نەعمەتی بەسەردا رزاندووین و ئیمەش لەبری سوپاس و ستایش، سەرپێچی فەرمانەکانیمان کردوو، لەگەڵ ئەوەشدا... «سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»!!

ئەو پەرورەدگارە میھرەبانە ھەرکاتێک بەندەییەکی ھەمدو سەنای بکات، ئەو دەیبیسێ و بیسەری و تەکانیێتی!

ئاي خودايە، چەند مەزنە: تۆ دوعاكانم دەبىسى؟ نزاو پارانەووم
 دەژنەفى؟ ئاگات لە فرمىسكەكانى منە؟! دەردى دىلم دەزانىو بە
 گوناھى خۆم لەگەل ناكەى؟ وەسللى خۆت ناپچرپىنىو بە دەردى
 ھىجران نامسووتىنى؟ خودايە من خەجالەتم، شەرمەندەم، بە چى
 زمانىك سوپاست بکەم و بە چى دلىك كرنووشت بۆ بەرم؟
 يەكلىك لە سالىحان كاتىك شەوان دەچوو و ژوانى ئىلاھى ئاواھ دەستى
 بە ھەمدو سەناى خدا دەکرد:

خودا من بچكۆلە بووم، تۆ پەرورەدەت كردم، ستايش بۆ تۆ!
 من لاواز بووم، تۆ بەھىزت كردم، سوپاس بۆ تۆ!
 من ھەژار بووم، تۆ دەولەمەندت كردم، سوپاس بۆ تۆ!
 من گەداو بىكەس بووم، تۆ لانەى ئارامىت پى بەخشىم، سوپاس
 بۆ تۆ!

من بى ھاودەم و ھاوسەر بووم، تۆ پىت بەخشىم.. سوپاس بۆ تۆ!
 من برسى بووم. تۆ تىرت كردم
 من پرووت و رەجال بووم، تۆ پۆشتەت كردم... ھەمدو سەنا بۆ تۆ!
 من رىبوارىكى تەنھا بووم، تۆ ھاودەمىت كردم، ستايش بۆ تۆ!
 من نامۆ بووم، تۆ ئاشنات كردم، سوپاس بۆ تۆ!
 من پىادە بووم، تۆ ھەلتگرتەم و ھاوكارىت كردم،
 ھەمدو سەنا بۆ تۆ!

خودايە: ئىمەى ھەزار لەم بىابانى ژيانە جەنجالەدا، لوتفى تۆ
نەبا، لەنيو دپكودالى چى دۆلىكى بىئاودا، پەلەقاژمان دەکرد؟
ئىستا بە لوتفى خۆت، ئىمەت نوقمى دەرياي ميهري خۆت کردووہو
لە سایەى نوورى ھىدايەتدا، لە نيو گولزارىكى نيمچە بەھەشتا ژين
بەسەر دەبەين! ھەر بۆيە مەحوى دەلييت:

دەمى بە ويسەختى كورسى كەرەمكە پىم ئەى رەب
زوبانى پىوہ روابى بە قەد ھەموو كەوكەب
بە عومرى نوحەوہ تەوفىقى تۆ بكا ئىمداد
لە بەحرى شوكرەوہ يەك قەترە بىنمە سەر لەب
واتە: خودا زارىكم پىبەخشی فراون بىت ھىندەى كورسى خۆت
كە لەسەروى ئاسمانە، ئەو زاردى كە گەورەيى ھىندەى كورسىيە بە
ژمارەى ئەستىرەكانى ئاسمان زمانى لى روابىت، ھاوكات بە عومرى
نوحەوہ تەوقىفو يارمەتيم بەدى بۆئەوہى ئەوسا بتوانم لە دەرياي
سوپاسگوزارى بۆ تۆ، يەك دۆپە بەيىنمە سەر لىوم؟! چونكە سوپاسى
تۆ ئەى پەوہردگار بە ئىمە ناكريت!

ھەر بۆيە پىغەمبەرى نازدار دەيفەرموو: «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ؛ مِلُّ
السَّمَاوَاتِ وَمِلُّ الْأَرْضِ وَمِلُّ مَا بَيْنَهُمَا وَمِلُّ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ ، أَهْلُ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ»
نازىزم كاتىك دەست دەكەيت بە خويندەنەوہى «الحمد لله رب العالمين»
بزانە كە ھىچ كەس يىك شايانى ئەوہ نىيە لە حزووریدا بە تەعزىم

تهقدیسهوه رابوهستی، جگه له پهروهردگاری ههموو جیهانهکان!

ئهو پهروهردگاره گهورهیهی کهجلهوی ههموو کارهکانی ئیمهی
بهدهسته! ههرچی ههمانهو ههرچی چاوهروانیشی دهکهین، تهنها
خهلات و عهتای بیسنووری ئهو زاته گهورهیهیه!

پزقو پۆزی، ژینو مردن، دینو دنیا، هیزو دهولت، پارو و سهروعت،
مال و مندال، خوشی و شادی، سهعادهت و کامهرانی.. ههموو بهدهستی ئهون!
ئیترا دهبیت دلناییی و ئارامییەك ببیته میوانی دلّه بیگهردهکهت
که هیچ رهشهباو زیرانو وهیشوومهیهکی ئهم زهمانه دژواره، نهتوانیت
ئهو ئارامیه بشیوینیت!!

دهزانی تو لهگهڵ کیدا هاتوویته گهتوگو؟! بهرامبهه به کێ
دهدویت؟!

«إِلَهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ» خودای ئهوهوول و ئاخری ههموو بهندهکان،
پاخهری زهوی و راگری ئاسمان، ئیترا خهم له چی دهخویت؟

سهیره وهکو یهکیك له سالحان دهفهرمویت: «يَا رَبِّ عَجِبْتُ لِمَنْ يَعْرِفُكَ،
كَيْفَ يَرْجُو غَيْرَكَ؟ وَعَجِبْتُ لِمَنْ يَعْرِفُكَ، كَيْفَ يَسْتَعِينُ بغيرِكَ؟

پهوهردگار، سهرم سوپماوه لهوهی تو دهناسی و داوا له کهسیکی دی
دهکات، تو دهناسی و پشت به کهسیکی تر دهبهستی و داوای یارمهتی له
کهسیکی تر دهکات؟!

لهویدا ئیترا ههموو خهمهکان دهرهوپنهوه، ههموو کهسهکان لهبیر

دهچن، ئەوئ باوەشی سۆزی ئیلاهییه، لەویدا دلتیا دەبین ئیدی باوەش
نییه ئارامیمان پئ ببەخشیت!!

لە ژێر سێبهری رەزامەندی خوداو میهر و لوتفی ئەودا ئیتر
تالییهکان دەبنە هەنگوین!

فَلَيْتَكَ تَحُلُو وَالْحَيَاةَ مَرِيرَةً وَلَيْتَكَ تَرْضَى وَالْأَنَامُ غَضَابُ
وَلَيْتَ الَّذِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ عَامِرٌ وَبَيْنِي وَالْعَالَمِينَ خَرَابُ
إِذَا نِلْتُ مِنْكَ الْوُدَّ فَالْكُلُّ هَيْنٌ وَكُلُّ الَّذِي فَوْقَ التُّرَابِ تُرَابُ
واته:

بەس تۆم شیرین بو ژیانم ژەهری مار
تۆ لیم رازی بو توپەبێت هەزار
نێوان من و تۆ خوشبێ و ئاوەدان
ئیتەر گوئ نادەم بە هەموو جیهان
تۆ خوشەوێستیت بە من ببەخشی
چاوم لە هەموو خەلکی ئەپۆشی
ئەوێ لەسەر گۆل دێتو دەپوانی
خۆراکی گۆلە بە خووی نازانی

وەلئ ئازیزم دەبێت بزانی چ دەلێن....

کە بە «مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ» ئاشنا بووین، ئیدی بزانی «إِنَّا نَمُوتُ

وإِنَّا نَسْتَعْمِدُ» یانی چی؟

چونکہ وہ کو مہ حوی دلّیت:

لہ دلّدا خہ لّو خوا بوو، فائیدہی جی

کہ دم پر بیّت لہ «ایاک» و «ایاک»؟!

واتہ: کہ دلّمان پر بیّت لہ باسی ئەم و ئەو پە یوہ ستبون بہ
خہ لّقی خداوہ، ئیتر سوودی جیہ دەمان پر بیّت لہ «إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ»
و «إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ»

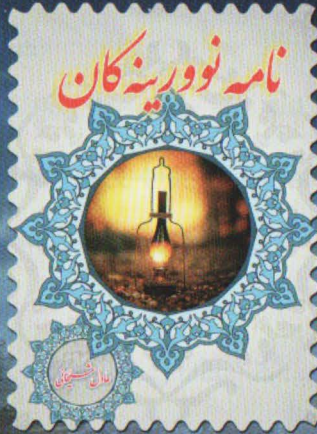
چونکہ ئەوہی گەورەیی و عەزەمەتی خودا دلّی داگیر کردبیت،
ئیدی گەورەیی کەسیکی دی لہ دلّیدا جیگای نابیتەوہ!

ئیدی جگە لہ گەورەیی خودا ھەست بە ھیچ شتێکی دی ناکات،
ئیتر ئاوپ بۆ لای کەسیکی تر ناداتەوہ، پرووی دیدەو دلّی دەکاتە
سوژدەگاہی خۆی و تیکەل بە بەحری نوور دەبیت...!

خۆزگە بەو ساتە نوورینانە، خۆشبەختی بۆ ئەویندارانی حەقیقی،
پاکی بۆ جەمالی پرکەمالی ئەو روخسارە نوورینانە بە چرپە
«أَمَدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ»، ھەست بە جریوہی روّحیان دەکەیت، کە
بەرەو عەرشی کردگار دەفریت!!

نامہ نوورینہ کان

نامہ می بستہ

ماموستا گیان نامہ کہی تۆ، لہ کاتیکی باشدا گہشت، ئہو کات من
گرفتاری نہ خوشی بووم، بہ تہئی لہ ژوورہ کہم را، ماتو بیدہنگ
ئاسمانی خہ یالم تہی دہکرد، گہشتنی نامہ کہت وەکو سروهیہکی
فینک دلہ خہ مبارہ کہی خوشحال کردم، بوئی گولای وشہ کانت ہہموو
ژوورہ کہی داگیر کرد!

بہ دەست خۆم نہبوو، وێرای ئازاریکی زۆر ہہموو برینہ کانم
فہرامۆش کردو ہہستامہ سہریی، ہہروہکو خۆت تہ شریف تہینابیت،
وہا دەستہو نہزەر ہاتمہ خزمەتی فاصید!

ئازارہ کانم لہ بیرچوون، خہمہ کانم ہہموو رەوینہوہ، وتہ کانت

سارپژگەرى ئىش و برىن و ئازارەكانى منن، ئەو چەند رۆژەش كە بە دەستى ئىش و ئازارەو دەتلامەو، ھەمىشە دەنگى ھېمن و پر خرۆشى جەنابت وەكو دەستىكى نەرم رۆحى گرتبوومە باوەش!

دەتگوت ئازىزەكەم: خودا ھەمىشە بەندە خوشەويستەكانى خۆى بەسەردەكاتەو، بە شاوەت و ئارەزوو كاتىيەكانى دونيا غافلان ناكات، تا لە ناكاو بە مردن غافلگىربن و بە روو زەردى دونيا حىيەلن..... نا، ئازىزم خوداوەند خوشەويستانى خۆى بە نەخۆشى و ئازار موبەتەلا دەكات، تا بە تەواوى ئاويتەى ئەوينى ئىلاھى ببن!

خوداوەند تۆى لە بىربووە، بۆيە لە نىو ھەزاراندا تۆى خەلاتكردووە، تا بەسەبر و ئارامگرتن، بە شوگرو سەناکردن، بە سوپاس و ستايشكردن، پەلەى بەرزت بداتى و لە رىزى ئەوليا بەرزەكانىدا ناوت بەرى!

تا تۆى بەندە ئەلپافو مېھرى بى سنوورى بە چاوى خۆت ببىنى، تا بزانى ھەر خۆى دەردو بەلا دەنيرى و ھەر خۆشى شىفا دەبەخشى! تا بۆ چەند ساتىك لەگەل خودى خۆتدا لە خەلۆتدا بيت و بىربكەيتەو! لىپرسىنەو لەگەل خۆتدا بكەيت، چىت كردووە لەو دەويش، ئەى ئىستا چى دەكەيت؟

لە كارەكانت رازىت، ئامادەى سەفەرى بۆ لاى خودا؟ ئەى ئەگەر لە نەخۆشخانەو بەرەو گۆرستان براى، ئىستا لە كۆى دەبوويت؟ ئازىزم، نەخۆشى، كوشندەترىن نەخۆشى، چارەسەر دەكات، بەلاى غەفلەت!

ئەى چ دەردىكى كوشندەيە، كاتىك مرووف غەفلەت سۆماى چاوى

لَيْلَ دَهكَاتو به سهر و به سیر هتی لیدهستی، ئیدی هیچ نابینیت و له
هه موو شتیک بئ ناگا ده بیت!

له شه وه زهنگی غه فله تدا په له قازئ ده کاتو درک به هیچ ناکاتو
ته نانهت خودی خووشی فه رامووش ده کات، له هه موو سه عادهت و
کامه رانییه ک مه حروم ده بیت!

هه میسه له عه زابدا ده ژئ! نه خودی خووی دهناسیت، نه زاتی
خوداوه ند، به تاقی ته نئ له گیزه لۆکه ی نه هامه تیدا ژیا نی کوله
مه رگی ده گوزهرینئ!

ئه مه وپرای عه زابی سه ختی خودایی له دۆزه خدا، که ئه میان
گه وره ی هه موو به لا کانه!

لیردها به رامبه ر لوتفی خودا له شه رما پیللوی چاوه کانمان لیک
ده نیین!

له هه یبه تی خوداوه ند ئاونگی شه رمه زاری به روو خسارماندا دیته
خواری، ئاخیر ئیمه ی به نده ی بچکۆله، له مهمله که تی بیسنووری
خوداییدا چین؟!

وه ختیک بیر له گه وره یی و عه زمه ته تی خوداوه ند ده که ینه وه، که
هه موو شته کان، جله وی هه موو کاره کان، له ژیر کافو نونی ئه و دان!
ئیمهش لاوازو هه ژارو که ساس و بئ ده سه لات! هه میسه چاوه پروانی
که ره می ئه وین!

هه ربۆیه پیغه مبه ری ئازیز (ﷺ) ده فه رمویت: (اللَّهُمَّ لَا مَلْجَأَ وَلَا
مُنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ) ..

خودايه هيچ پهناو رزگارييهك نيهه، جگه له پهنای تو!

پيرهميردى شاعير دهليت:

تهنها خوايهكهي زهوي و ئاسمان
 له ههموو شوينيك پهيديتو پهنهان
 له بهندهگيدا بهوه سهر به زرم
 كه له ديوانى تو دا ئهله زرم
 ئامان چهند خو شه كه رادمهستم
 جار جار بؤ تو نويز دادمهستم
 (ئهلهحمده) دهخوينم روو له تو دهكمه
 به غايبانه حهمدت بؤ ئهكمه
 كه گهييمه ئهوهى بلييم: (اياك)
 به نهشئهى حوزور دلم رووناكه
 چونكه ئهوه دهمه وام له حوزورا
 دلم خوئى ئهشوا له دهرياي نوورا
 به ئهنداميكى پر گوناهاهوه
 بؤ نويز ئهچينه پيزى شاههوه
 من كه ليقاي توم ههرزان دهستكهوي
 له بوردهبازى بهنده چيم ئهوي
 (خوايه) وام لى بكه ئاگام له خوم بى
 كه وتم: (الله) همر لهگهل توم بى
 نهوهك به زووبان دوعا بخوينم

له دلداه رهي خه لکي دهر بئيم
 به رهمانه ندي دلم پر جوش بئ
 هه رچي تو بيکهي نه وهم لا خوش بئ
 که هه رچيت کردو به چاکم زاني
 دهستم ماچ دهکات خوشگوزمراني
 نه گهر شي تي بئ شي تي ته و او شي تي
 خا کو خارو زيخ نه که ونه بهر پي تي

به ندياه تي بو خودا نه وديه، که جگه له (الله) به ندياه تي بو کهس
 نه نجام نه دهی، لهو نه بئ له هيچ کهسي دی نه پار پي ته وه، ته نها ملکه چي
 سولتاني نهو بيت، ته نها فهرماني نهو جي به جي بکهيت، ته نها به شهر يعه تي
 خودا کار بکهيت، ژيانو مردنت ته نها بو خودا بيت!

ژيان ت هه مووی جي به جي کردني فهرماني خودا بيت!
 خوشه ويستی و رقت ته نها له بهر خودا بيت، ته بهر پرا بيت له شيرک و
 نه هلی شيرک.

بو نه وهی هه ست به له زه تي به ندياه تي بکهيت، ده بيت ته سلیمي
 خودا بيت، خوشه ويستی نهو خودايه بخه يته پيش هه موو شاو ده تو
 ناره زوو له زه تيکی دنيا، تا چيژ له به ندياه تي تي بو خودا وهر بگريت!
 دل بئ نه ويینی خودايی لاشه يه کی بئ روجه، نهو نه ويينه نوورو دهرماني
 دلانه، نهو له زه ته گه وره يه يه که هه ر که سيک وده ده ستي نه هي ني تي، نه وه
 ژياني هه موو ده بيته، نازارو نه شکه نه جوه کوله مهرگی!

ئي بنولقه ييم ده لي تي: گه رد يله يه کی نه م له زه ته چيا يه که له

لەزەتەكانى دۇنيائى ناگاتى، ھەربۆيە گەردىلەيەك لە ئيمان بە خداو
پېغەمبەر، مەرووف لە ناگرى دۆزەخ، لانەى ئەشكەنجەو نازارو عەزاب،
رەزگار دەكات!

چاوەكانت دابخە ئازىزم، بۆ ساتىك بىر بکەرەو، بزانه بەندايەتى
بۆ خدا چى نىعمەتیی گەورەيە، جوانترین شت لەم دۇنيایەدا
ئەوہیە کە تۆ بەندەى خدا بىتو دلایى ئاوەدانت ھەبیت، بە زىکرو
خۆشەويستى خدا!

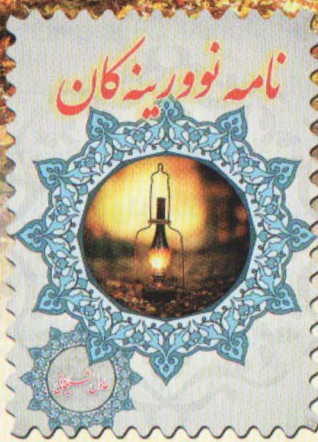
ھەستدەكەيت بە تەواوى شعور کە خودايەکت ھەيە پشتى
پێدەبەستى، داواى يارمەتى لێدەكەيت، کارەكانت بۆ ئاسان دەكات،
جەلەوى ھەموو کارەكانى تۆى بە دەستە، نزاكانت قبوڵ دەكات، بە
مىھرو ئەوينەو ھاوپیريت دەكات.

مَا لِي وَمَا لِلْأَغْنِيَاءِ وَأَنْتَ يَا رَبَّ الْغَنَى وَلَا يُحَدُّ غِنَاكَ
مَا لِي وَمَا لِلْأَقْوِيَاءِ وَأَنْتَ يَا رَبِّي وَرَبَّ النَّاسِ مَا أَقْوَاكَ
مَا لِي وَأَبْوَابَ الْمُلُوكِ وَأَنْتَ مَنْ خَلَقَ الْمُلُوكَ وَقَسَمَ الْأَمْلَاكَ
إِنِّي آوَيْتُ لِكُلِّ مَأْوًى فِي الْحَيَاةِ فَمَا رَأَيْتُ أَعَزُّ مِنْ مَأْوَاكَ
وَتَلَمَّسْتُ نَفْسِي السَّبِيلَ إِلَى النِّجَاةِ فَلَمْ تَجِدْ مَنْجًى سِوَى مَنْجَاكَ
وَبَحَثْتُ عَنْ سِرِّ السَّعَادَةِ جَاهِدًا فَوَجَدْتُ هَذَا السِّرَّ فِي تَقْوَاكَ
فَلْيَرْضَ عَنِّي النَّاسُ أَوْ فَلْيَسْخَطُوا أَنَا لَمْ أَعُدْ أَسْعَى لِغَيْرِ رِضَاكَ
أَدْعُوكَ يَا رَبِّي لِتَغْفِرَ خَوْبَتِي وَتُعِينَنِي وَتُمِدَّنِي بِهَذَاكَ
فَأَقْبِلْ دُعَائِي وَاسْتَجِبْ لِرَجَاوَتِي مَا خَابَ يَوْمًا مَنْ دَعَا وَرَجَاكَ

خودايە، بۆ چاوم لە دەولەمەندى دەولەمەندانى دۇنيا بىت، لە

كاتىڭدا دەۋلەتمەندى تۆ بى سنوورەو كەس لە تۆ دەۋلەمەندتر نىيە!
 بۆ لە ھىزى خاۋەن ھىزەكان بترسم، لە كاتىڭدا كەس لە تۆ
 بەھىزتر نىيە! بۆ بچمە بەردەگاي پاشايان، لە كاتىڭدا تۆ بەدېھىنەرى
 ھەموو پاشايانى، ھەر تۆش مولك و دەسلەتت پىبەخشيون!
 زۆر پەناۋ لانە گەپام لە ژيانمدا، بەلام خودايە ھىچ پەناۋ لانەيەكم،
 لە پەناۋ لانەى تۆ بەرزو بەرپىزتر نەبىنى!
 زۆر رېڭام تاقىكرەۋە بۆ رزگار بوون، بەلام ھىچ رېڭايەك رزگارى
 تىدا نەبوو، جگە لە رېڭاكەى تۆ!
 زۆر گەپام وەدوۋى نەينى بەختەۋەرىدا، بەلام ئەو نەينىيەم تەنھا
 لە (تقوى) تۆدا دۆزىيەۋە!
 ئىدى خودا گيان خەلكى لىم زىز دەبن، يان لىم پازى دەبن،
 بەلامەۋە گرنگ نىيە، من تەنھا ھەۋلى رازىبوۋنى تۆ دەدەم!
 خودايە لىت دەپارپمەۋە، لە گوناھەكانم خۆشبىت، گىرەتەكانم
 چارەسەر كەيت، خەم و پەژارەم نەھىلىت، يارمەتىم بدەيت، ھىدايەتم
 بدەيتو رېڭاي راستم نىشان بدەيت.
 خودا گيان دوام قبول بكة، تىكاۋ رەجام وەرگرە، چۈنكە تۆ
 ھەمىشە كەسنىك ناۋمىد ناكەيت كە دەستى نزاۋ دوامى بۆ لاي تۆ
 بلىد كىرەيت!

نامہ بیست و یک

ئیوارہ بوو خہریکبوو خور لہکھل ئاوادہبوو، کزہبایہکی ساردی
دہہات بہ ژیر درہختہکاندا پرووہو مال دہگہ پامہوہ، ئہم بہرو
ئہوبہری پڑ، گہلای زہرد دایپووشیوو، لہگہل کزہی باکہشدا پؤل
پؤل گہلاکان دہوہرینہ سہر ریگاکہ.

کاتیک به سەر گه لا زمرده کاندای دەرۆیشتەم خەشی گە لا کانەم
 وەکو کزەیی دەرۆونیکی بریندار دەهاتە بەرگوئی. دیمەنی خەزان و
 ڕەنگی زەردی دەرەختەکان و کزەیی ساردی با، ببوون بە سرویدیکی
 خەمناک و سیمایەکی سامناکیان بە ژیان دەبەخشی! لە ناخەو
 دەیهەژاندم، سەمفۆنیای فەنای بۆ ئەم دنیا بێ بەقايە دەچری!
 هێدی هێدی پێش ئەوەی دنیا بە تەواوی تاریک دابێت، گەیشتمە
 مائی، ئەوێش بۆنی پاییزی گرتبوو، کشومات لە پڕ دەنگی بانگی
 ئیوارە پەردەیی بێدەنگی درێ!

دڵەکانی ڕاچلەکاند... ڕۆحەکانی وەخەبەرھینا.. هیشتا
 جل و بەرگی قوتابخانە کەم دانە نابوو کە دیتە نامە کەیی جەنابت
 لەسەر میزە کەم دانرا بوو!
 چەند تەمە زۆر بووم، چەند بە تاسەیی وشە کانت بووم.. بیرم
 دەکردی مامۆستا گیان!

بیرکردنیکی بێ سنوور!

دوای ئەوەی دەستنوێژم هەلگرتو بە دڵیکی خۆشەو نوێژی
 شیوانم ئەدا کردو تەواویک دوای خێرم بۆ کردی.. نامە کەیی
 بەرپێزتانم کردەو...

ئایزەم، دەزانم تۆ مەروڤێکی هەستیاری، لە وردو درشتی
 دەورو بەرت ڕادەمپینی، ژێرو دانشمەندی بەرامبەر هەموو ڕووداوو
 دیاردەییەکی گەردوون، ڕادەوێستی و بیردەکەیتەو!

هەمیشە مەروڤە هەستیاری دەرۆنیاک و دڵناسکەکان بەرامبەر

بە ۋەرزى پايىز سام دەيانگرېت! ماتو بېدەنگ دەبن، ئەوان پېش
 ھەۋرەكان دەگرېن!

لە پرسەدان بۇ گەلەي ۋەريو، بۇ رەنگى زەردى گولستان، بۇ
 گەلەپزانى باخ! بۇ ھەناسەي ساردى ناخ، بۇ ۋەرزى كۆچ!
 دەبين ئەم دونىايە چەند سەيرە، رۆزگار چۆن دېتو دەچى،
 پايىز گەلەي دارەكانو تەمەنىش قزى مروققەكان دەداتە دەست
 خەزان!

دەزانن رۆزىك دەبېت بە يەكجارى مالاۋايى لەم دونىايە بىكەين!
 ھەرچەندە كە عومرى خىزو جامى جەمت بوو
 چۈنكە ئەمەلت زۆرە، چ عومرىكى كەمت بوو! «نالى»
 دونىا جگە لە سەرابىكى فرىودەر، جوانىيەكى نىو كلۆر،
 لەزەتلىكى فانى، چىدى نىيە!
 نىمامى شافىعى دەلېت:

إِنَّ لِلَّهِ عِبَادًا فُطِنَا طَلَّقُوا الدُّنْيَا وَخَافُوا الْفِتْنَا
 نَظَرُوا فِيهَا فَلَمَّا عَلِمُوا أَنَّهَا لَيْسَتْ لِحَيِّ وَطَنًا
 جَعَلُوهَا لُحَّةً وَاتَّخَذُوا صَالِحَ الْأَعْمَالِ فِيهَا سُنَنًا

خوداۋەند بەندە گەلەيىكى ژىرى ھەن كە لە ترسى فیتنەو تەلەكەي
 دونىا، دونىايان ۋەلانا، ئەوان تەماشايان كەرد بىنيان ئەم دونىايە
 زىدو نىشتمانى ھىچ زىندوۋىيەك نىيەو دەبېت ھەموۋان جىيەھىلن!
 ھەربۆيە دونىايان كەردە دەرياو كەردارى باشى خۇيان كەردە

به له مى رزگار بوون!

هه ربويه نازيزم له رۆزى دواييدا خوشه ويستانى خودا حه سره تى
هه موو هه ناسه يهك ده كيشن كه بۆ خودايان هه لئه مژيوه!
هه ناسه يهك دوور له خودا حه سره ته، ئه ي عومريك دوور له
خودايى؟!

هه موو ده زانين كه دونيا فانييه، هاكا به رپى ته مهن پيچرايه وه،
ناومان له نيو زيندووواندا سرايه وه، ئه ي كوا خلودى ئه به دى و
نه عيمى ئه به دى به هه شت!
له كام جى بۆ سه عادهت بگه رپين، له كاتيكا له به رده رگاي
عبوديه تدا نه بيت مه حاله!

ئيمه گيرۆده ين، گيرۆده ي نه فسى خويمان، ئه و نه فسه ي كه
سه رچاوه ي هه موو خراپه كارويه كه ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا
مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ يوسف: ٥٢ كه واته هه ر خيريك له خودى ئيمه دا
هه بيت ئه وه لوتفو ميهرى خودايه!

تا ئيمه ش به ته واوى به نده ي خودابين، خودا وه ند زيتير
يارمه تيمان ده داتو به سه ر نه فسو شه يتانا زالمان ده كات كه
سه رچاوه ي هه موو خراپه يه كن!

خودا به نده ي خو ي فه راموش ناكات، ده سته بردارى نابيت!
وه لى كام به نده؟ ئه و به نده يه ي كه به ته واوى پشتى به خودا
به ستووه، ئه و يش به هه بوونى متمانه ي ته واوو سپاردنى هه موو
كاره كان به ئه و!

فوزەيلى كوپى عەياز دەلئىت: خودايە من شەرم دەكەم بلىم:
 «تَوَكَّلْتُ عَلَىكَ»، چونكە گەر تەوھەككولم لەسەر تۆبا، نەجگە لە
 تۆ لە كەس دەترسام، نەداواشم لە كەس دەكردا!

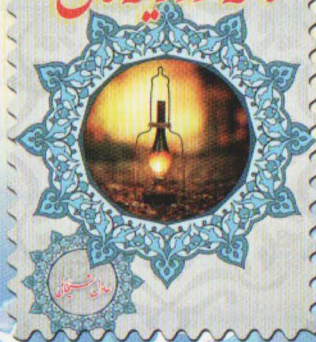
بەندەيەك خوداوەند ھەميشە چاودىرى دەكات، كە لەزەتى
 “عبودية”ى چىشتى، بەلام شەقيقى بەلخى دەلئىت: ھەركەسى سكا لا بو
 غەيرى خودا بكات، ھەرگىز ھەست بە لەزەتى عبادەت ناكە لە دلیدا.
 ئازىزم گوناھو تاوان دللى پەشكردوين، بينايى لىل كرددوين،
 ھەربۆيە چاومان بى ئەسرینو دلمان رەقو بى ھەستە، ھەروەكو
 مەھوى دەلئىت:

خەيالى پووچى دونيا وا دەماغو دللى پىچاوه
 قىامەت، ھەر مەگەر رۆژى قىامەت بىتەوھە فيكرم!
 لە خودا داواكارم بە لوتفو مېھربانى خۆى بمانبەخشى،
 ھىز بەداتە بازووى خودا پەرسىتمان دەروونمان بە نوورى خۆى
 پرووناكو بە مەھەببەتى خۆى ئاوەدان بکاتەوھ، بە لەشكرى
 ئەونەبىت ناتوانين بچين بە گز نەفسو شەيتانا..

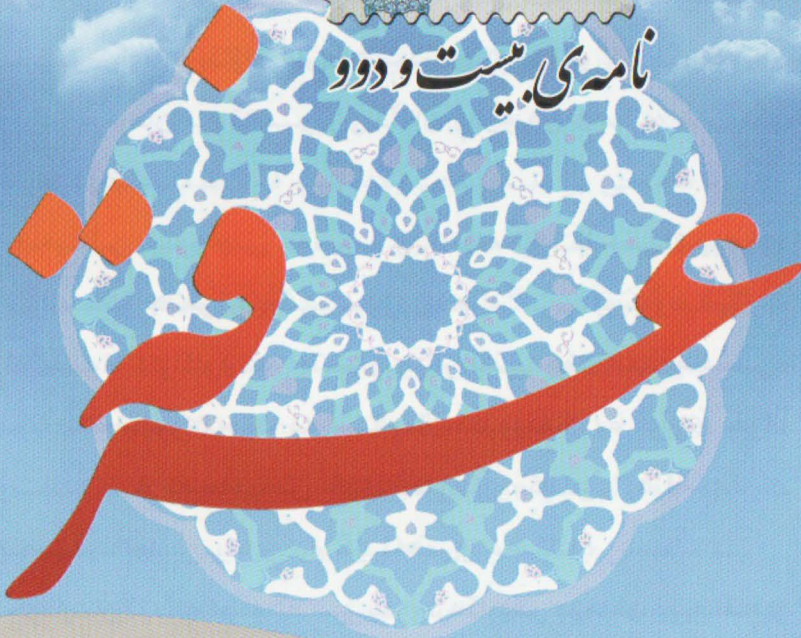
خودايە، ئىمە جگە لە تۆ پەروەردگارىكى ديمان نىيە، تەنھا
 چاوەروانى مېھرو بەخشندەيى تۆين، لە دەرگای پەجمەتى خۆت
 دەرمان مەكەو دللى ئىمەى بەندەى خۆت مەشكىنە، تۆ لە گوناھەكانى
 ئىمە گەورەترى و دەريای لىبوردنت لە بىابانى تاوانى ئىمە فراوانترە..
 ئىمە وىپراى لاپەرەى رەشى سەحيفەى پر گوناھمان، لە مېھرى
 تۆ ھەرگىز بى ھىوا نابين ئەى ھىواو ئومىدى بى ھىوايان!

نامہ نوورینہ کان

نامہ میسٹ و دوو

دہمہو ئیوارہی رۆژی عہرفہ بوو، دۆل و دہشتو کیوی پیروزی
عہرفہ، بہرگی فریشتہی پۆشیبوو، میوانہکانی مالی خودا نوقمی
دہریای زیو ببوون، دہتگوت بہفرباریوہ!

دهشتو دهریای به رهنګی سپی ئاودامان داپوښیبوو...

دیمه نیکی دلرځین ته زووی به رڅمدا هیڼا، هاتبوون دلّه کانیان
وهکو ئیجرامه کانیان سپی بکه نه وه، جاریکی تر بېنه وه مندا لیکي ساوا،
لاپه رهی رڅشی تاوان به به فری رڅمهت بسړنه وه، به فرمی سکی
په شیمانی لیږدنی ئیلاهی به ده سته یښ «مَنْ حَجَّ هَذَا الْبَيْتَ فَلَمْ يَرْفُثْ
وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَمَا وَلَدَتْهُ أُمُّهُ»

دیمه نی حاجیانۍ مالۍ خودا له عه رغه له ناخه وه هه ژاندمی،
ته سلیمی گریانیکۍ قول بووم، هزم ده کرد منیش له وی بام، بو
عیزه تی خودایی له سهر خو لی دهستی عه رغه سوژدهم بردبا، بو رڅژانی
ر ابردوو، عومری بابردوو فرمی سکی گرمم هه لوراندبا، نه وان هاوکات
له خوښو له زه دتیکدا ده ژین که سهر چاوه که ی سروهی به هه شته.

ئیستا نه وان هه ست به بو نو به رامی جه نناتی عهدن ده که ن!
نه وان گه یشتوون به ژووانی رڅ، هه موو مه تاعیکۍ دونیا یان وه لا
ناوه به دروودو سروودی «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ» دوه هاتوونه ته حزوری
نه وینداری گه وره ی خو یان!

نه وان ئیستا میوانی نهو خوښه ویسته ن که عومری که دوعا ده که ن
به میوانی بن!

نه وان له ویډا به پلیکانه ی عبودیه تدا هیڼده هه لکشاوون که جگه له
چه تری ناسمانی شین، هیچ دووریه که له گه ل خودا وه ندا وجودی نییه!
نازیزم:

نه وان گه یشتوون به سه عاده تی نه به دی، شیخولئیسلا م ده فرموی:

«مَنْ أَرَادَ السَّعَادَةَ الْأَبَدِيَّةَ فَلْيَلْزَمْ عَتَبَةَ الْعُبُودِيَّةِ» ئەوان پریاسکەى ھەموو ھیواو ئاواتەکانیان بە دەستی نزاو چاوی بە ئەسرینەو ھەموو ئەو خوداوەند و ئا کردوو!

کەسێک چێژی «عُبُودِيَّة»ى بۆ خودا چەشتبێ، ئیدی ئەو خۆشى و سەعادەتە بە ھەموو خۆشییەکانى دنیا ناگۆرێتەو!

ئەوان ئیستا بەچاوی ھەقیقەت ھەموو شتەکان دەبینن:
تَأْمُلُ فِي الْوُجُودِ بَعَيْنِ فِكْرٍ تَرَى الدُّنْيَا الدَّنِيَّةَ كَالْخَيَالِ
وَمَنْ فِيهَا جَمِيعاً سَوْفَ يَفْنَى وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْحَلَالِ
ھەرگیز ناگەینە رازی عبودیەت بۆ خودا تا بە تەواوی ھەقیقەت بە گەورەییو عەزەمەتى خودا ئاشنا نەبین!

کاتێک تەماشای گەورەییو میھرەبانى خودا دەکەین و گوناھو تاوان و تەقصیری خۆمان دەبینین ئەوسا ھەست بە منەت و فەزلى گەورەیی خودا دەکەین!

نزیکی ئیتمەش لە خودا بە پێی یادو زیکری ئیتمەو خەریکبوونمانە بە جیبەجێکردنى فەرمانەکانى.

ئیبنولقەیم دەفەرەمۆ: «ئەوئەندەش بە خوداوە خەریکی، ئەوئەندە لە خوداوەند نزیکی».

ھەمیشە ئەم وتەیت لەبیر بێت، کاتێک ئیتمە مەستى دونیاین، ئیتر چۆن لافى ویلایت و نزیکی لە خودا لێ دەدەین!

ئیتمە ئەو کات زۆر دوورین لە خودا... بۆیە دلتهنگین، خەمبارین، نزاكانمان گیرا نابن، كێشهكانمان چارەسەر نابن، دوورین لە نوورى

خودا، بۆيە لە شەمەزەنگا دەژین!!

گەر زانییمان کە خودا هەمیشە چاودێرمانە، کاتەکانمان بەفیرۆ
نەدەدا!

چونکە پیاوچاکان دەلێن: "ضیاعُ الوقتِ یُطفِئُ نورَ المُرَاقبَةِ"

کات بەفیرۆدان نووری هەستکردن بە چاودێری ئیلاهی خامۆش
دەکات.

دَقَاتُ قَلْبِ الْمَرْ قَائِلَةٌ لَهُ إِنَّ الْحَيَاةَ دَقَائِقُ وَتَوَانِي
ترپەیی دلە پێمان دەلێ بە جوانی ژیان خولەکو چرکە ساتە دەیزانی؟
گەر دەتەوێت بەرەو لای خوا بکەویتە پێ ئەوا یەکەم قۆناغی
گەشتن بە مەنزڵ ئیرادەو تاسەیی گەشتنە بە خودا، وەرچەر خانی
دلە بۆ لای ئەو، ڕووکردنە ڕووی پەروردگارە!

بەلام دەبێت ئەو دلە لە زیندانی دنیاو شاوێتو ئارەزووەکانی
ئازادکەین، بازاری پر زەرەر و کەسادی دنیا جێبەجێلێن و ڕووبکەینە
بازاری پر سود و قازانجی ئاخیرەت!

هاوار بۆ کەسێک باقی بە فانی و ئوخرا بە دنیا سەودا دەکا!

لە سوقی دەهردا دوکانی هەرکەس موددەتی عومرە

گەوهەر دانە پشکڵ دانە "مەحوی" مامەلەیی مەخلوق!

ئیدی بۆ دەبێت لە وەها مامەلەییە کدا بەردەوام بین؟! بۆ تا تەمەن
باقییەو داسی مەرگ دروینەیی نەکردووین، نەگەر پێنەو بۆ لای خودا،
خۆ وەنەبێت مردن پشوووی تەمەن بێت خۆزگە و دەبوو، بەلام هاوار
بۆ دواى مردن!

وَلَوْ أَنَّا إِذَا مِتْنَا تُرِكْنَا   لَكَانَ الْمَوْتُ رَاحَةً كُلَّ حَيٍّ
وَلَكِنَّا إِذَا مِتْنَا بُعِثْنَا   وَنُسْأَلُ بَعْدَ ذَلِكَ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ

واته: ئەگەر بهاتبایه دواى مردن فەرامۆش کراباین، ئەوێ مردن بۆ
هەموو زیندووپیەك پشووێ حەوانەوێ دەبوو، بەلام بەلای گەورە ئەوێه
لە دواى مردن زیندوو دەرئینەوێ لە هەموو کردارو گوشتاریکی
کردوو مانە پرسیارمان لێ دەرئیت!!
کەواته نازیزم تاکەى ئیمە لە ڕێگای بەرەو لای خۆدا ساردو دوودل
بین؟!

چونکە ئەوێ هیممەتێ بەرەو پێشچوونی نەبیت، ئەوا لە کاروان
دوا دەرکەویتو لەوانەیه نەتوانی هەرگیز پێیان بگاتەو!
خۆشەویستی و ترسو و تەکش، بناغەى ڕێگای بەرەو خواچوونە!
نەفس و شادەت و ئارەزووی دنیاى، گەورەترین بەرەبەستەکانی ڕین!
دەرئیت ئیمە خۆمان بە خۆشەویستی خۆدا بزانی، وەلێ ئەو
ڕێگایە نەگرین کە لەومان نزیك دەرکاتەو؟!
ئیمە بۆ هەموو تەکا و داوا و هیوا و ئاوات و ئاتاجیکمان، کێمان هەیه
جگە لە ئەو؟!

ئیدی دەرئیت چی لە زیکرو یادى ئەو خۆشتر بێت، بەلام بۆ کەسیك
کە یادو زیکری خوا خۆراکی ڕۆح و گیان و ئەون و بێ ئەو خۆراکە نازی؟
بۆ کەسیك کە نەفسى خۆى لەسەر عیبادەت راپهینا بێ زۆر لای
سانایە شەوو ڕۆژ پێشبرکێ بکا بۆ لای خۆداو موسا ئاسا بلی **وَعَجِلْتُ**
إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى **طه: ٨٤** چونکە بەندە سالحەکان دەرزان هەموو خۆشیو

كامەرانييەك لە ژيەر سايەى فەرمانەكانى خودادايەو سەرچاوەى ھەموو
گرفتو داماوى و روو زەردى و تاريكستانىك گوناھو تاوانە!

ئافرەتەيك دوعاى دەکردو دەپارايەو: خودايە دەرگاى رەحمو
بەزەيى و لىبوردنى خۆتمان بۆ بکەيتەو!

رابيعەى عەدەوى پيى گوت: داماو، خودا کەى ئەو دەرگايەى
داخستوو تا بىکاتەو؟!

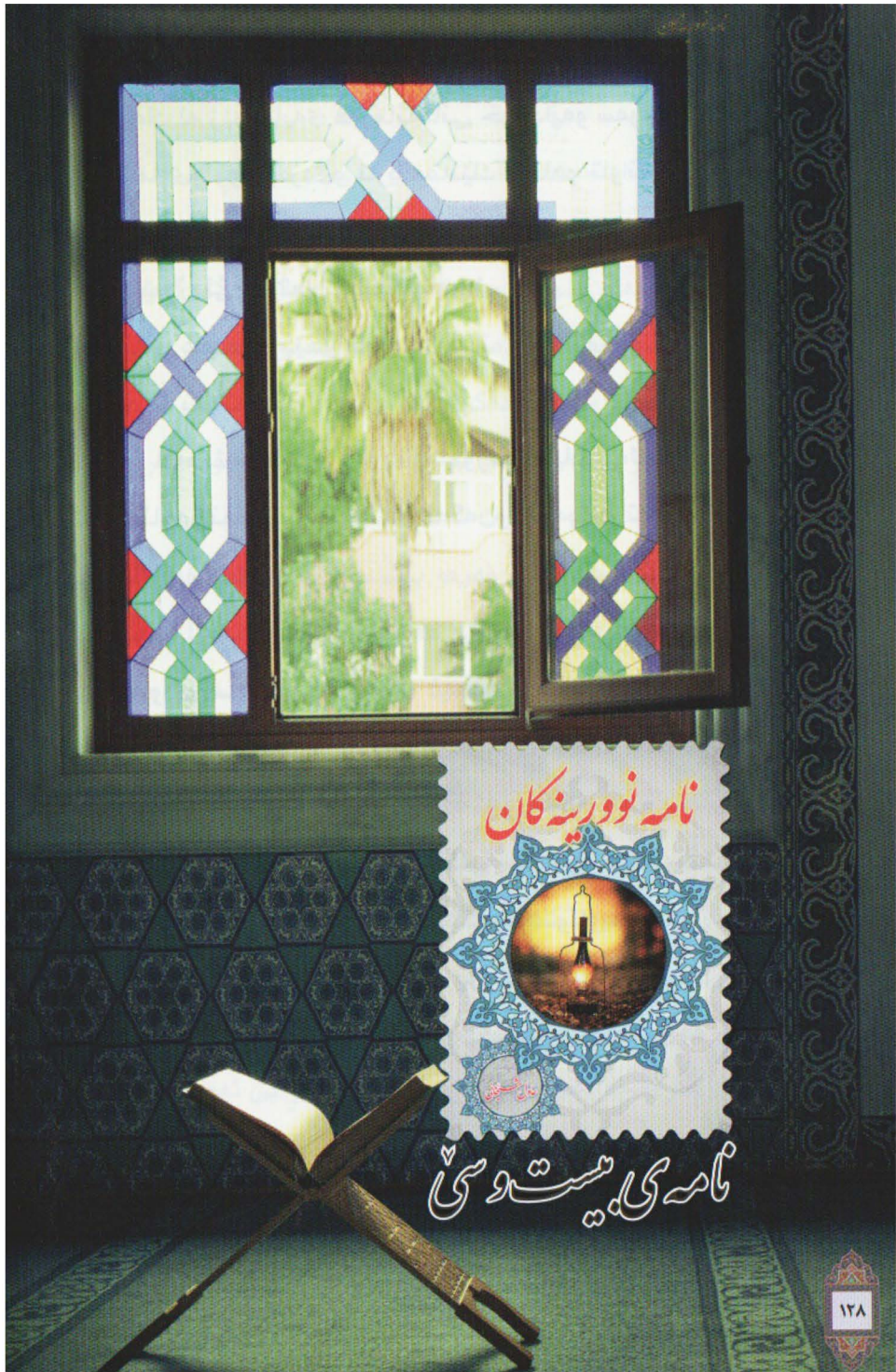
ئازىزم، ھەميشە دەرگاى تەوبەو لىبوردنى ئىلاھى لەسەر پشته!
با گوناھەکانمان بى ھىوامان نەکەنو شەيتان تەفرەمان نەداو
ھەميشە زايەلەى ﴿وَلِيَّ لَغَفَّارٍ لِّمَن تَابَ﴾ طە: ۸۲ لە گوچکەماندا
بزرنگيتەو!

با سروەى سەحەر لە خەوى غەفلەت وەخەبەرمان بەيئى و دلى
مەستمان بينيتەو ھۆش!

با بچينە پىزى ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْآيِلِ مَا يَجْعَلُونَ وَاِلَّا سَعَارٍ هُمْ يَسْتَفْهِنُونَ﴾ الذاريات:
۱۷ - ۱۸. بە چەند دلوپە فرميسكى گەرم پەيامى خۆشەويستيمان بۆ
خوداوند بنوسينەو ھەو لە ساتەوختيكي ئەفسوناويدا تىكەل بە رازو
مەحەببەتى خودايى بينو ھەست بە پروشەى ميھرى خودايى بکەين
کە چۆن ديوەخانى تارى دلمان ئاوەدان دەکاتەو ھەو خۆشى بە رۆحمان
دەبەخشيت!

بە ئومىدى نزاى خىر لە ئەسحارا، بە خودات دەسپىرم..

زۆر دهميکه عه و دالی مانای ته وای ئەم فەرمودیه بووم....

«أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ» زۆر بهی ئەو کتیبانهی

که رافهی ئەو فەرموده بهرزو پیرۆزه دهکەن گهڕام، وهلی تینویتی

دلی منیان نه شکاند، ئەوهی که زۆر ههولی لیکدانه وهی ماناکهی دابیت

گووتویهتی ئیحسان که بهرزترین پلهی ئیمانە دوو مەرتهبهی هەن:

یهکه میان «مشاهدة» که بگهیه ئاستیک وهکو ئەوهی خودا به چاو

ببینی! ههست به بینینی بکهی و له شهرمی دیداری خودا به هیچ

شتیکه وه سهرفال نهبی که ئەو پپی ناخۆشه! بهلام ئەمه چۆن و بۆچی!

چۆن بگهینه وها پلهو مەرتهبهیه که ئەوهیان زۆر درێژه پینه داوه!

مەرتهبهی دووهم: «مراقبة» چاودیری خودایی، ههستکردن به وهی

خودا هه میسه چاودیرهو هه موو کات دهمانبینیت! هه ربویه نابیت له

شوینیک غایب بین که ئەو دهیه ویت لهوی بین! له شوینیک حازر بین

که ئەو پپی خۆشنه بیت لهوی بمانبینیت!

ئازیزه کهم: ئیمه چهن دین ساله ئەم فەرمودیه مان دهیان و سەدان

جار خویندۆته وه گویمان لیبووه! وهلی له خۆمان نه پرسیهو دهکریت

ئیمهش بگهینه وها پلهیه که؟!

له خۆمان نه پرسیهو خودایه که دهفهرمویت: ﴿لَا تُدْرِكُهُ

الْبَصَرُ﴾ الانعام: ۱۰۳. بۆچی دهیه ویت ئیمه بینیت؟ دهکریت ئیمه به

دل وها په یوهندیه که له گهڵ خودا وهند دروست بکهین که ببینین به

چاوی دل؟ بینینی حهقیقی ده بیت هه به چاو بیت! یاخود دیداری

چاو به راورد به دیداری دل و رۆح هه بینین نییه!

ئەگەر دیداری چاۋ ھېندە گرنگە، بۆچى خۇدا خۇى لە خۆشەويستان
 پەنھان کردووہو وەلامى موسای کەلیم بە (لن تَرَانِي) دەداتەوہ!
 ئەویندارانى خۇدا ھەموو عومریان سووتانە بە مەحەببەتى
 ئیلاھى، بەلام تا رۆحیان لە لاشەدا بێت بە دیداری ئیلاھى شادنان!
 ئەویندارانى خۇدا خۆ ھیشتا بە دیداری رووخسارى نووربەخشی
 خودایی موشەرەف نەبوون، ئەى چۆنە لە سەرەتای سەحەرە لایوان
 ھەلەدەقرچى و دلیان ھەلەدەگیرسى، جەستەیان وەکو بى ناو ئاو
 دەلەرزى؟

وَإِنِّي لَتَعْرِوْنِي لِذِكْرِكَ هِزَّةً كَمَا انْتَفَضَ الْعُصْفُورُ بَلَلُهُ الْقَطَرُ

ھەلبەت مەبەست لەو دیدارە دیداری زاتى ئیلاھى نىيە، بەلکو
 موشاھەدەى سىقاتى خودايە، ھەستکردنە بە شوینەوارى سىقاتى
 بەرزو ناوى جوان و رازاوەى، چونکە وەکو دەلێن «المُشَاهِدَةُ بِالشُّعُورِ
 لَا بِالْحُضُورِ» بىننى راستەقىنە بە ھەستکردن و یادو یادووەرى
 ئىجساسە، نەك بە ئامادەبوونی خود!

ھاوکات بىننى خوداوەند لە دنیا بە سۆماى چاوى ئىمە مەحالە!
 خۆ ئەگەر بەتەبایە خوداوەند لە دنیا خۆى نیشانى ھەموو
 بەندەکانى بدابا ئەو لە شەرمى دیدار و ھەیبەتى ئیلاھى کەس
 نەیدەتوانى سەرپىچى فەرمانى خودا بکات!
 وەلى گەورەى بۆ کەسێک، کە خۆشەويستى و ئەوینى خودایی ھېندە
 وابەستەى فەرمانەکانى خودای کردووہ، لە شەرمى خوداوەند و سۆزى
 ئەوین و تاسەى رۆژى دیدار ناتوانیت سەرپىچى ئەمرى ئیلاھى بکات.

چونكى ئەو بەندەيە لە تۆمارى خۆشەويستانى خودادا نىۋى
نوسراۋە، لە كۆرى فرىشتەكانى ئاسماندا نىۋى براۋە!

ئىبنولقەيىم دەلىت: ”ھەركاتىك خودا كەسكى خۆشبوۋى مەحبەبەتى
خۆى لە نىۋ دلى دەنى!“

خۆشەويستى راستەقىنەى ئىمە سەرچاۋەكەى خۆشەويستى و لوتفى
ئەو پەرۋەردگارە مەزنەيە بۇ ئىمە! گرنگ نىيە ئىمەى بچووك ئەو
خودا گەۋرەيەمان خۆشبوۋى، ئەۋەى زۆر گرنگە ئەۋەيە ئەو خودا
گەۋرەيە ئىمەى خۆشبوۋى!

بەو ھەموو لوتفىو گەۋرەيىو دەسلەلاتە بى سنوۋرەيەۋە بانگى
جبرىل بىكاتو بىفەرەمۆيت: ”ئەى جبرىل من فىلانە بەندەم خۆشەۋىت،
تۆش خۆشت بوى!“

ئەو كات جبرىل چۆن كەسكى خۆشناۋىت كە خۆشەويستى
خوداۋەندە؟!

ئەۋىش لە نىۋ ئاسمانەكاندا بانگى ھەموو فرىشتەكانى ئاسمان
دەكات: خودا فىلانە بەندەى خۆشگەرەكە ئىۋەش خۆشتان گەرەكۆى!
دواتر خودا لەسەر زەۋىش خۆشەويستى ئەو مەحبوبەى خۆى لە
دلى بەندەكانىدا پەخش دەكات!

ئىمامى زەھەبى دەلىت: ”ھەر بەندەيەك پۈۋى دلى بىكاتە خودا،
خودا پۈۋى دلى بەندە باۋەردارەكانى دەكاتە ئەۋ!“

پۈۋەردنە خودا واتە پۈۋەردنە ھىۋايەكى نەبىراۋە، ھىزىكى بى
سنوۋر، خۆشەويستىيەكى راستەقىنە، مېھرو ئەۋىنىكى ئەبەدىيە!

ئەو كاتەى مەرۇف دلى وابەستەى خودا دەبىت، ئىتر دەرگای ھەموو
ھىواو ئاواتەكانى بۇ دەرگىتەو! دلىا دەبىت كە ئەوۋى خودا لە
ئاسمان بەوى دەبەخشىت، كەسك لەسەر زەوى ناتوانىت رېگرى لى
بكات!

ئازىزم: ھەمىشە ھەموو ھىواو ئاواتەكانت وابەستەى خوداۋەند بىكە،
چونكە كەسانىك ھەبوون كە ھەموو ھىواو ئاواتو ئارەزوۋەكانىان بە
مەرۇفكى لاۋازى ۋەكو خۆيانەۋە پەيوەست كىرد! بەلام كاتىك ھەموو
ئاواتو ھىواكان نايەنەدى ۋەئەۋى چاۋەرۋانى دەرگى نايگاتى، توۋشى
بېھىوايىەكى تال دەبىت!

لە ھەموو شتىك بى ھىوا دەبن، لەو كەسەى خۆشيانوۋىستوۋە لە
ھەموو ئەو ھىواو ئاواتانەى كە ھەيان بوۋە!
بەلام ئەۋەى رۋوى دلى ھەمىشە لە خودا بىت، ھەرگىز بېھىوا
نابىت!

ئەۋەى دەستى بە ئەلقەى خودايىيەۋە گىرتبىت بېھىوا نابىت!
ئىبنولقەىم دەلىت: نۆۋەندى سەعادەتى دونىاۋ ئاخىرەت، پەيوەستە
بە دەستگىرتن بە فەرمانى خودا!

لە دونىادا سەرۋازى ھاۋدەمى ئەو كەسەيە، كە جگە لە گەشتن
بە رەزامەندى ۋەخۆشەۋىستى خودا ھىچ ئاۋاتىكى دى نىيە!
چونكە دەزانىت ھەموو كارەكان بە دەست ئەۋن، ھەموو تىكاۋ رچاۋ
داۋاكارىيەكان لەلەى ئەۋن! بى فەرمانى ئەۋ، خۆ ھىچ ناكىرت!

دەزانى كە ھەموو لوتىۋو خەلاتىكى ئەۋ، سەرمەدىن، ھەرگىز

گۆرۈنكارىيان بەسەردا نايەت، گەر خۇشەويستى خودا بەدەستىيىنى،
ئىدى ئەگەر ھەموو دونيا پىشتى تى بىكەن بە خەيالىدا نايەت، وەلى
ئەگەر ھەموو دونيا رۈويان بىكەنە ئەو، بى خۇشەويستى خودا، ھىچ
سودىكى نىيە!!

ئەو كات پىويستە ھەموو رېڭاينە رېبەندىكەين كەلەو ئەوينە
خودايىيەمان مەحرۇم دەكات، كە تاوان و گوناھو شوپىنكەوتنى ھەواو
ئارەزوو رېچكەي يەكەمى ھەموو رېڭاكانە!
تاوان مايەي دووركەوتنەوويە لە خودا، مايەي ھەژارى و داماوى و
ھەناسە ساردىيە!

رۈوكرەنە شاومتو ئارەزوو ھەموو پىۋەرەكان دەشپوئىنى، ھەموو
بىنايىيەكان لىل دەكات، جوان ناشىرىن و ناشىرىن جوان دەكات و بەرگى
حەق دەكاتە بەر باطلو، بەرگى باطلش دەكاتە بەر حەق!
گوناھ سەرچاۋى ھەموو دەردەسەرىيەكانى مەرۋقە!

لە بەرامبەرىشدا ملکہچىوون بۇ فەرمانى خودا، پىشخستنى ويستى
خودا بەسەر ويستى نەفس و ئارەزوودا، رېڭاى ئازادى و سەرفرازى و
رەزگارىيە!

لەزەتى تاعەت بى وىنەيە! لەزەتى گوناھ حەددى چىيە بگاتە
گەردىلەيەك لەو لەزەتو خۇشەيە!!

ژيان لە سايەي قورئان و پەيامى ئاسمانو، چراى نوورى ئىلاھىدا
دەگاتە لوتكەي بەرزى و بلىندى لەزەتى رۇح!

كەواتە ھەولدان بۇ گەشىتن بە مەقامى "موشاھەدە" خەون و ئاۋاتى

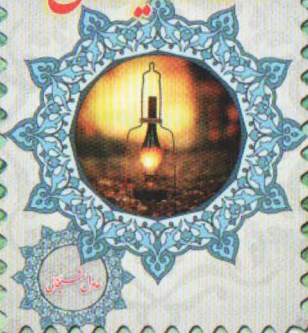

خوشہ ویستانی ژیرمہندی خودان!

زمانیان ہمیشہ بہ نیوی خودا پاراوه، پرووی نیگای دلّیان
 ئاسمانہ! چاویان بہ سورمہی شہرم رشتووہ، لہ ہمموو بزووتنہوہو
 جولہیہ کدا لہ گہلّ خودادا دہژین، ہست بہ سیفہتی خودای ”رقیب“ و
 ”سمیع“ و ”بصیر“ و ”علیم“ و ”خبیر“ دہکەن، بہ کردارو گوشتاری
 جوانیان جوانترین نمایش دہکەن. فریشتہن و بہسەر زہویدا دہرؤن!
 جگہ لہ سودو جوانی و میہربانی زیان بہ میروولہیہک ناگہیہنن،
 پاکی سیمایانہ، میہربانی کالایانہ، دہستپاک و زمانپاک و ہستپاک و
 دلّپاکن. ئەوانہ پەروردهی ژیر نہ زہری ئیلاہین! ئەوانہ عالہمی
 غہیبو شہادہیان پیکہوہ گریداوہ، ئەوانہ پەنہانی خویان پاراستووہ،
 خوداش ناشکرای جوان کردوون. ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾

وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿الملك: ۱۲﴾

نامہ نوورینہ کان

نامہ میست و حوار

بہر مالہ کہت راختہ بؤ موناجاتی ٹیلاہی، تہنہا بؤ بچکؤلہی
 بہر مالہ کہت مہروانہ، ئہوہ پہرہیہکی سیدرمتولموننتہہایہ، ئہوہ
 پہیکی فہرشی دلہ بؤ خاودنی عہرش!
 ئہو چہند بستہی تۆ لہسہری، نوٹری نزاو پارانہوت دادہبہستی،
 نیشتمانی رۆحہ دانیشٹوانہکانی ہہرگیز شکست ناہینن!
 ئہوہ دہقہری توهرو شنہی بہہہشتی نہہراودہیہ!
 لہ کلاورپوژنہی ژوورہکہتہوہ تہماشای مانگی چواردہ بکہو رووبکہرہ
 خودای میہرہبان!
 با دلت لہ سینگت بیتہ دہریو بہرمو لای خوداوند، بدا لہ شہقہی بال!
 ئہو کاتہی کہ رہشمائی شہو بہ بہرگی رہشو فہترانی خوی،
 ہہموو دونیای سیاپوش کردوہ، چرای ئیمان شہوقی بی وینہیہ!

ئەو كاتەى كە ھەموو دۆستانت خەوتوونو ئاگايان لە دەردو ئاھى تۆ نىيە!
 بزانە كە خودايەكت ھەيە ھەرگىز ناخەوێت! ئەو خودايە كارەكانى
 تۆى ھەموو بە دەستە! بى فەرمانى ئەو قەلەم بە كاغەزدا ناھىرێت!
 مرقەشەكان ناتوانن ئازارت بدن، ببە كۆسپى بەردەمت، ئەوان
 تەنھا ئەوھيان پێدەكرێت كە ئەو كارە ئەنجام بدن بەرامبەرت كە
 خوداوھند فەرمانى پىيەتى!

ئەوان جگە لە جىبە جىكردى قەدەرى ئىلاھى ھىچى دىيان لە
 دەست نايت!

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ التوبة: ٥١

ئىمە بى تەوھككولى خودايى ھىچى نين لەم گەردونە!!

كُلُّ هَذَا قَوْلُنَا لَكِنَّا عَدَمٌ إِنْ لَمْ يُعِنَّا رَبُّنَا - نىقبال-

واتە: ئىمە ھەموو ھەر دەلێين: «ان شاءالله»، وەلى گەر يارمەتيدانى
 خودايى نەبا ئىمە جگە لە عەدەم چىدى نين!

كەواتە خەمەكانت وەلانئى، ئىدى لە بىرى ئەواندا مەبە، خوداوھندى
 تۆ ھەرگىز لە بىرت ناكات ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ مريم: ٦٤.

لەم رۆژگارە سەختەدا، ئەنيسى ئەم وەحشەتە جگە لە كردگار كىيە؟
 گەر شەونمى مېھرى ئەو نەبا، دلمان دەبوو بەردەلان و سۆماى
 چاومان كۆيەر دەبوو!

بەلام ئەو پەرورەدگارە مېھربانە ھەموو ھىواو ئاواتىكى ئىمەيە!
 دلۆپى ئاوى دەستنوێژ، پەريزى خەمەكانم دەشواتەو، بپرست دەدا

بە رۇحم!

چرىپەي ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ البقرة: ۵۰ دەستىم دەگرىۋ ھىزىك بە
ئەزىنۇم دەبەخشىت! كە ھەرگىز لەشكرى غەم نەتوانى خۇى لە قەرەى بدات!
ئەو كاتەى بە دەم ھەنىسكى قولۋ قولپى گىرمانەو ھەناوم
دەلەرزىۋ تىكەل بە سەداى «يارب، يارب» دەبىت، دەزانم خوداۋەند
دەلم ناشكىنىت!!

ئاخر من جگە لە ئەو كىم ھەيە! تا سكاۋى دەلمى بەرمە لا؟!

لەم شەۋەدا، كى دەرگام لىدەكاتەۋە، ئەو نەبى؟!

كى ئاگاي لە ئالەۋ گىرمانى منە، ئەو نەبى؟

كى سەكىنەتو نەفەحاتى مېھرى خۇيم، بەسەردا دەبارىنى، ئەو نەبى؟!

كى خۇشىدەۋىم بە كەمالى مەھەببەت، ئەو نەبىت!

خودايە.. خۇشم دەۋى، خۇشەۋىستى تۆ نەبا بەم نىۋەى شەۋە

نەدەھاتمە ژۋوان!

خەجالەتم خوداۋەند... تۆ بەۋ گەۋرەبىيەى خۇت ھەۋت ئاسمان

ھاتى بەرەۋ پىرى بەندەگانى خۇت، منى بچكۆلە تەنھا تۋانىم چەند

ھەنگاۋىك لە پىخەفەكەم دووركەۋمەۋەۋ، بىمە نىۋ نىشتمانى نوور،

بىمە سەر بەرمالى عبودىيەت!

ئاي رۋوزەرد خۇم خودايە!

ۋاي، پەرۋەردگارم، چۇن سوپاسى تۆ بىكەم، ئاخر لوتفى تۆ بە كى

سوپاس دەكرىت؟!

لەو رۇژۋە تۆم ناسىۋە، ناۋى پاكىت بۆتە ۋىردى زمانم، بووم بە

خه زنه داری چی سله تنه تیځ، بووم به چی ئینسانیک؟!

ههتا ئهو ناوه پاكهم كرده زيكرو فيكرو رۆژو شهو

هه‌ناسه‌م بۆنی میسکی گرتوو، لیۆم شه‌که‌رباره‌

نازیزم: ئەو ەى كە قوتى رۇخ گىانى ئىمە ە بە دەستەئىانى
خۇشەو ەستى ئىلا ەىە! دەزانى ئەو كە سەى خودا خۇشى بوى خودا
چى بۇ دەكات؟! پەرورەدگار لە فەرمودەى قودسیدا دەفەر مویت: «فَإِذَا
أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا،
وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا. وَلَئِنْ سَأَلَنِي لأُعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لأُعِذَنَّهُ»
-البخاري-

واى نازيزم خوڤهويستى چهىد بهرزه، با ئهوينداران بئىن له
ژوانى ئىلاهيىدا وانهى عىشق بخوئىن! عىشقى حهقيقى، ئهوينى نه مر!
ئهوينىك كه خوداوهند پىرؤزبايى لئ دهكات!

سەيرە، خداۋەند بەۋەزمەتو گەۋرەيى خۇيەۋە خۇشەۋىستى
 ھەن! دەيەۋىت لە ئەۋىندارانى خۇى نزيك بىت، لە بىستەۋ بىننەۋ
 ھەمەۋ حۆلەبەكدا لەگەلەندا بىت!

خوداوند ناهیلّی جگہ لہ باشہ وتہیہ کی دی بڑنہفن!

جگہ لہ دیمہنی جوانو پاک دیمہنیك ببین!

ناھىلايت دەست بۇ شتىك بەرن، بەردو كاريك ھەنگاو بنين كە ئەو
يىي خۇش نىيە!

پهیمانی داوه به خوښه ویستنی، هرچی داوا بکهن پیاښ
دده خست!

له ههر شتیکی مهترسیدار داوای پاراستن بکه‌ن ده‌یان‌پاریژی!

ئەوان لە ژێر چەتری پارێزگاریی خوداییدا دەژین! ئەوان دۆست و
خۆشەویستی خودان! خوا لە مەلەئی ئەعلا ناویان دەباو باسیان دەکات!
دەرگای رەحمەتی بۆ کردونەتە سەر پشتو، ھەرگیز لە گوێزاری بێ
سنووری میهری خۆی وەدەریان نانی!!

ئەمەییە دەریای ئەوین، جۆگەلە ھەر ئەوینێک نەچیتەوہ نیو
ئەم دەریایە، ئەوہ جگە لە سەرەب ھیچی دی نییە! ھەر ئەویندارێک
ھەموو ئاواتی مەحەببەتی ئیلاھی نەبێت، راست ناکات!
جگە لە فریودان ھیچ شتێکی دی بێ نییە!

ھەر شەیدابوونێک تێکەڵ بە شەیدابوونی خودا نەبووبێت، تەنھا
بۆ چەند ساتیکی کەمەو وەکو پەلە ھەوری ھاوین، لە چاو تروکانیکدا
دەرپۆیتەوہ!

بەرماڵەکەت جێمەھێڵ، ئەوئ ئارامترین ھێلانەییە! لەویدا ھەموو
برینەکان ساپژ دەبن، ئازارەکان لەبیر دەچنەوہ! لە ژاوەژاوی پۆژگارو
تیغی ژاراوی زمانی بە نیو مەرۆقەکان رزگار دەبیت! دەچیتە سنووری
بێ سنووری پەناگە ی ئیلاھی!

کوئی گوناھو تاوانت دادەنێی و دەگەیتە ئاسودەیی رۆح!
پەيامبەری ئازیز دەفەرمویت: «کاتێک نوێز خوێن نوێز دادەبەستیت،
ھەموو گوناھەکانی لەسەر شانی دادەنێن، لەگەڵ ھەموو کێنۆش و
سوژدەیکدا، پەیتا پەیتا ھەڵدەوێن و دەکەونە خوارەوہ...» السلسلە

الصحيحه ۱۳۹۸

ئەوئ دەریای زیوہ.. لەویدا دڵ و لاشەمان لە ھەموو گوناھەکان

پاك دەكەينەۋە! بە زىمانى فرمىسكۇ نىزى سوتىۋانى ئەۋىن، بە چىرپە
تەكەكەنمان بەرەۋە عەرشى كىرگەر بىلەن دەكەين!

دەستە بىچكۈلەكانت بىلەنكە نىۋان تۆۋ كىرگەر تەنھا دوعاىەكى
گىرايە، كە ئىخلاىس و ملكە چىۋون و بەندايەتى و خۇشەۋىستى، وشەكانى
ۋەكو ملوانكەى مروارى ھۇنىۋەتەۋە!

بەردەۋامبە، نىزاكان ناگەرپىنەۋە، تا ئىمە رۋى دىلمان ۋەرنەگىرپىن!
ئىدى ئىمە رۋى دىلمان، لەۋ پەرۋەردىگار گەرەۋە بەخشەندەۋ
مىھەربانەيە!

چاۋمان تەنھا لە دەستى ئەۋەۋ جگە لە رازىبۋونى ئەۋ مەبەستىكى
دىمان نىيە!

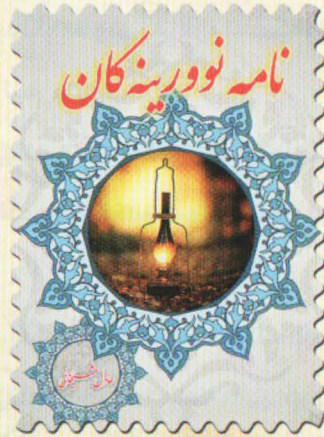
گەشتەن بە خۇداۋ چۈنە نىۋ دىۋانى خۇشەۋىستان، گەشتەن بە
ھەموۋ خۇشىۋ نىعمەتەكانى دۇنياۋ ئاخىرەت!

مەحرۇم بۋونىش لە خۇدا، مەحرۇم بۋونە لە ھەموۋ شەتەك!
ھەموۋ شەتەك....!!

خۇداۋەند دەلىلى دامادە، ھەموۋ كارەكانت تەسلىمى ئەۋ بىكە!
ھىچ كارەك بىۋىستى ئەۋ سەرنەگرى!

فەرمانىكىش ئەۋ بىيەۋىت بە ھىچ كەس رېگرى ناكىرەت!

﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴾ الأحزاب: ۳

۰۷

نامہ یست وینج

مامؤستا گیان؛ شہوانہ تا تیر نہ گریمو سینہم بہ پروشہی فرمیسکی
دیدم گولاوپرژین نہ کہم خہو ناچیتہ چاوم، تا ہہموو شہوئی سکالای
دلہم بؤ لای عہرشى خودا بہ رزنہ کہہ مہوہ، ٹوخرنی دلہم نایہ تا ٹوخرہ
ناگرم گہر شہویک بوخجہی رازو نیازی خوم بؤ خوداوند والا نہ کہم،
ہہرچہ تہہ دمزانم ہہموو شتہ کان لای تہو کردگارہ مہزنہ والایہ! بہ لام
من کیم ہہیہ جگہ لہ تہو تا سکالو شہکوی دلی خومی لا یکہم؟

من شهرمه ندهم بهرامبهر خوداوهندی خۆم..... پشتم له ژیر کۆلی
گرانی تاوان چه میوه، ده لایم به لکو خودا به فرمی سکه کانم لاپه ره
ره شه کانی تاوانم بو بسرپه ته وهو لایم ببوری...!!

نازیزم خۆزگه م به خۆت.. هیوادارم چاوه کانت لهو چاوانه بن
که هه رگیز وه بهر گری دۆزه خ ناکه ون، پیغه مبه ری نازیزمان
ده فه رمو یه ت: «عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ: عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَاتَتْ
تَحْرُسُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». واته: دوو چاو ناگریان ناگاتی، چاو یك له ترسی
خودا گریا بیته، چاو یكیش له پیناوی خودادا پاسه وانی کرد بیته!
الترمذی باسناد صحیح.

لهو موژدهیهش خۆشتر، یه کیک لهو جهوت کۆمه لهی که له رۆژی
دوا ییدا له ژیر سیبهری عهرشی خودادان، نهو که سهیه که پیغه مبه ر
ده فه رمو یه ت: « وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا، فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ » البخاري ومسلم.
واته: که سیك له ته نیا ییدا یادی خودای کردوو، له تاسه و شه و قی
دیداری ئیلاهی و هه یبه ته و جه لالی خودا ییدا، نه سرین به چاوانیدا
هاتنه خواری، چونکه ساته کانی یادی خودایی و خه لۆمه له گه ل خوداو
مونا جاتی ئیلاهی، ته زوو به رۆحدا دینو ناخی مرو ف ده هه ژین!!
نهو دلۆپه فرمی سکه انه نه زیزم، لای خودا وهند زور به نرخن، ده زانی
خودای گه وره چه ندی خۆشه وین؟! فرمی سکو نه سرین په یامی نه وینی
رۆحه! ره جاو پارانه وهی دله! ئای که هه لبه ستیکی سهیره، بی
هیچ بیتیک هه موو ههسته کان که مه ند کیشه کات!!

ده زانی په یامبه ر چی ده فه رمو یه ت؟!

دەفەرموئەت: «هەيچ شتێك لاى خودا لە دوو دۆلۆپ خۆشەويستەرين!
دۆلۆپێك فرميسك لە ترسى خودا، دۆلۆپێك خويى رزاویش لە پيناوى
خودادا!

عەبدوللای كورێ عومەر دەفەرموئەت: «فرميسكێك برپێژم لە ترسى
خودا، پێم خۆشترە لە بەخشینى هەزار دینارى ئالتون لە پيناوى
خودادا.

كەعبى ئەحبار دەفەرموئەت: «گریانم لە پيناوى خودا فرميسك
رشتنم پێخۆشترە، لەوەى كە بە كیشى خۆم ئالتون بكەم بە خیر!»
گریان ئازیزم، هێمن بوونەوهى رۆحە، ئارامگرتنى دڵ، ئاسودەى
بى سنوورە، گریانە بۆ دیدارى ئیلاهی «مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ».
ئەوهى شەیدای دیدارى خودایى بێت خوداش شەیدای دیدارى ئەوه!
ئەو گریانە هەلقەرچانە لە دوورى مەحبوب، كڕوزانەوهیە لەبەر
دەروازەى میهرى خودایى...

لە خانمى یەكەم، خانوو عائیشەى خۆشەويستى پێغەمبەریان
پرسى: سەیرترین شتێك كە لە پێغەمبەرت بینیبیت چى بوو؟
دواى ساتێك بێدەنگى گەڕانەوه بۆ گوللەى یادگارییه جوانەكان
لەگەڵ ئازیزدا، گوتى: شەویك لە شەوان فەرمووی: عائیشە لێم گەرێ
با ئەمشەو خەریكى خودا پەرستى بم، منیش گوتم: بەخودا من حەزم
لە نزىكى تۆیە! وێرەى ئەوه حەزم لەو شتەشە كە تۆ پێى دڵخۆشى!
پاشان هەلسا دەستونویژى هەلگرتو راوەستاو نوێژى دابەست!
لەدواى وی دەستى بە گریانى كرد تا كۆشى تەپوون!

پاشان دانیشتو هەر دهگریا، تا ریشی تهرپوو!

پاشان گریا تا فرمیسهکانی رژانه سهر زهوی!

له دوایدا بیلال هاتو کاتی نوژی بهیانی پی ږاگهیانده، بهلام
کاتیك بینی دهگری!! گوتی: ئه ی په یامبهری خودا، ئه وه دهگریت، له
کاتیكدا خودا له گوناھی له وه پیشو له وه دوات خوشبووه؟

په یامبه ریش فهرمووی: ئه ی نابیت من بهندهیهکی سوپاسگوزاریم؟!
ئهمشه و ئایه تیکم به سرووشی خودایی بو هاتوو، هاوار بو کهسیك
بیخوینیته وه، بهلام بیرى لی نه کاته وه!

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
الْأَلْبَابِ﴾ ١٩٠ آل عمران.

خۆزگه م بهو بهندهیهی هاوهمو هۆگری قورئانی پیروژه له گهل
خویندنه وهی په یامی خداوهندا هۆن هۆن فرمیك وهکو دهنکه
مرواری به سهر گۆنایدا دینه خوار!

نازیم وشهکانی قورئان، وتهی ئه وینداری گه ورهن، فهرموده ی
حه بیبی دلن، گولای وشه گهلکن که ههرگیز له وان خوشتر
نه بیستراوه! چی چرپه یهك خوشتره له چرپه ی ﴿قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ
أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ
هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ٥٣ الزمر.

ئهنهس ده فهرمویت: په یامبه ر «دروودی خوی لیبت» وتاری ددها،
وتاریك که ههرگیز گوئیستی وها وتاریك نه بوو بووم ده فهرموو:
ئه وهی من دهیزانم سه بارهت به گه وره یی خودا و سزای بو تاوانباران و

سەختى ساتەكانى مەرگو نىو گۆر، ئىوۈە بتانزانىبا ئەوۈ كەم
پىدەكەنىن و زۆر دەگريان!!

ئەنەس دەفەرموئىت: ھاۋەلانىش رووخسارى خۇيان داپۇشى و دايان
لە پرمەى گريانىكى بەكۆل.

يەككە لە پياۋچاكان رۆژو شەو فرمىسكى چاۋى رانەدەۋەستا!

لىيان پرسى: بۇچى وا دەگرى؟!

لە ۋەلامدا گوتى: دەترسم خدا منى لەسەر گوناھىك بينىيىتو
پىي گوتىيىتەم: بېرۇ من لىت تورەم!

يەزىدى رەققاشى ھىندە دەگريا پىيان گوت: ئەگەر ئاگر تەنھا بۇ
تۆ دروستكراپا، لەوۈ زىتر نەدەگرياي، بۇ وا دەكەى؟

ئەۋىش گوتى: ئەى ئاگر ھەر بۇمن و ھاۋشىۋەكانى من لە مرۇفو
پەرى دروست نەكراۋە؟!

فوزالەى سەيفى زۆر دەگريا، لە خىزانەكەيان پرسى: ئەوۈ بۇ وا
دەگرى؟

ئەۋىش لە ۋەلامدا گوتى: سەفەرئىكى دوورو درىژى لەبەرەو
تويشۋوى بۇ ئامادە نەكردوۋە!

سَفَرِي بَعِيدٌ وَزَادِي لَنْ يُبَلِّغَنِي

وَقُوَّتِي ضَعُفَتْ وَالْمَوْتُ يَطْلُبُنِي زَيْن العابدين

خالىدى سەدوسى دەئىت: باۋكم كە ھاۋرپىيەكى نزيكى سوفيانى

سەۋرى بوو، بۇى گىپرامەۋە دەمەۋ نيوەرۇيەك بۇ سەردانى سوفيان

داۋاي مۇلەتم كرد منىش چوۋمە ژوورىۋ بينيم وا دەئىت:

﴿أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ ..... ﴿٨٠﴾ الزخرف.

واته: تاوانباران وادهزانن ئيمه چرپه و رازو نهينيه كانيان نابيستن؟
 نهویش دهیگوت: به ئی پهروردگار، به ئی پهروددگار!
 پاشان هه نیسکی ددهاو دهگریاو ته ماشای سه قفی ژوورده که ی دهکردو
 فرمیسک به چاوانیدا دههاتنه خواری!! تا ماوهیه کی زور دانیشتم،
 پاشان پرووی کرده منو گوتی: له که یه وه لیڤه ی؟ هه ستم به هاتنت
 نه کردبوو!!

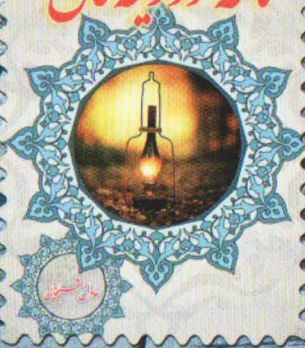
نازیزم.. ناچارم کۆتایی به نامه که م بینم و جیت بهیلم، ئیستا لای
 ئیمه دهمه و ئیواره یه، هه ور بهری ئاسمانی گرتووه، لهو که شه وهه و
 خه مگینه یه که تو حزی پیناکه ی، هیوادارم ئیواره ی ژینی هیچ
 کاممان، وهه ا کپو بیدهنگو بی چرا نه بیت، هیچ په له هه وریک
 تیشکی نوورمان لی نه شاریتته وه!!

له گه ل دوا وشه ی ئه م چهند دپره شیعرده ماللاوایت لی ده که م و
 هیوادارم له دوعاو نزای سه ههرو فرمیسکی شهو، بی به شمان نه که ن و
 له په راویژدا بو بهنده ی زیده گونا هبار، له پهروردگار له گه ل جه معی
 ئه هلی ئیماننا داوای لیخو شبوون و عه فووی ئیلاهی بکه ن...

ئیواره ی ژین به سه ردا هات ناچاری بازار هه لگری
 به رهو مالی گوڤی تارت به ته نها ملی ری بگری
 گونا هت کرد تامی روپی سزا که ی و چاوه ریته
 ده فرمیسکی په شیمانی هه لومرینه هه تا دهمری..

نامہ نوورینہ کان

نامہ میست و شش

ئەووەل سەحەری رۆژێکی موبارەکە، پێش بانگی بەیانی
هەزاران ئەوینداری بێداری ئەوینی خودایی وەکو پەروانە
وەدەوری کەعبە ی پیرۆزدا دەخولێنەو.

هەزاران لە سوژدەو کړنووشی ملکە چوون و عبودییەتدا فرمیسک
دەرپێژن، هەزاران دەستی نزاو پارانەوێان بەرەو لای خوداوەند
بەندکردوو بە دروودی "یارب یارب" سکالای دلی خۆیان دەکەن....!
چی ژوانیکی ئاوەدانە بە کۆری گەرمی عاشقانی راستەقینە!
حەرەم چراخانی نووری دیدەو نووری دل و گری ئەوین و
شەوقی ئیمانە!

وەرەو ئازیزم لەم سەحەرە موبارەکەو بە بۆنی میسک و
عەنبەری کەعبە شەریف ناخی دلت مەست بکات و
سەرتاپای بەدەنت بەهێژێتی، چاوەکانی لێکێنی و بە ئەسپی
خەیاڵ ئاسمان تەو کەو بگەرە بەتەحای مەککە، بەو سەرەبەدا
گوزەرکە کە تیایدا بیلال بە دروشمی "أحد، أحد" گوێچکەو
ئەبو جەهلەکانی کەپ دەکرد!!

تەماشای بسکی بە خوین شەلائی سومەییە بکەو پشته
داخراوی خەباب ببینە!

لە دەرگای "بەنی شەیبەو" وەرورکەو وەرورکەو بەردی
رەشو کلی چاوی ئەوینداران هەنگاو بێ، تا تیر تیر ماچی
بکەو بە بۆنی نبووت و ریسالەکەت ئاشنا بیت!

لە تەنیشت مەقامی ئیبراھیمەو بە خێرای گوزەر مەکە.. یادی
﴿وَإِذْ رَفَعَ أَبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ﴾ البقرة: ۱۲۷ بکەرەو...

لەگەل شەهە ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ ابراهیم: ۴۰ دا

نوڙي دل دابهسته!

بچو "ملتزم" و له گهل يادي «هنا تُسَكَّبُ الْعِبْرَات» دا نه سريني چاوت
ببارينه!

ته ماشا.... عاشقاني خداوهند چهند زورن!!
گر گهواهي نه وين و خوشه ويستي و ئي خلاص و عبوديه ته پي
نه بيت، له نيو نه و عاشقانستانه دا چي دهكيت؟!
ئيره دهقريكه له بههشت، سروميه كه له فيردهوس، له زهتيكه له
ليوي په حقيقي مه ختومه وه!

ليره نه زيزم خوړناو ده بيت، به لام نوورناو نابيت!
ليره له دهقري نووردها جريوهي ناوازي ﴿وَرَبِّ الْقُرْآنَ تَرِيًّا﴾
و زيكرو يادي خداوهند شنه نه شنه موسسته غفيري ني نه سحاره!
له نيوهي شهودا گويت له ته پهي پي نه ويندارانه له نيوان سه فاو مه روا دا
به سه داي «رب اغفر وارحم و تجاوز عما تعلم، انك انت الاعز الاكرم»
خوپه زه مزه م گولاوپرژيني روچ دهكات، دل كهان وهكو بهرگي
ئي حرامه كان سپي ده بنه وه! به ناوي زيو ده شورين!
چاوه كان به كلي "كه عبه" سورمه پيژ ده بن، سه رابي دونيا فه راموش
دهكهنو به ناخي حهقيقه تا رو ده چن! له وه همي دونياي فاني و مه تاعي
پر غرور ئازاد ده بن، ليره نه زيزم بهنده كان خودا له ژير تامي
به نديا هتي بو خداوهندا شا به سه پان ناگرن!

وهكو په روانه ي دهوري شه م به دهوري "بيت الله الحرام" دا ده خولينه وه،
ئاي له ساته وه خته كان ته وافي دل و ئوخزني ناخو سوكنايي روچ!!
نهو ساته ي كه فرميسك وهكو مرواري، به سهر گوناي توبه كارانا
ديته خواري، لاپهري تاوانو گوناخي خو ياني پي ده سپنه وه!

لیره دا گه وره یی خوداو بچوکی مرؤف دهرده که ویت....

دهسه لاتی خوداو بییه زی مرؤف....

بچوکی دونیاو، فراوانی مه له کوتی خودایی!

نه عیمی زائلی دونیاو، بهه شتی نه برادهی خودایی!

لیره دا ده بیینی چهنده جیاوازن، نهوانه ی پهروانه ی دهوری عهرشی خودانو لیره جگه خه لاتی لیخوش بوونی خودایی، هیچ ناواتیکی دیان نییه و که سانیکیش، له دۆلی تاری دنیا دا نوقم بوونو جگه له کۆکردنه وهی خاشاکی دنیا، ئامانجیکی دیان نییه و راکردنیان به شوین دنیا دا جگه له باز نه یه کی به تال چیدی نییه!

لیره هه موو شته کان تامیان هه یه، هه موو رهنه گه کان دره وشاوه ن، سروهی به یان به بۆی چرپه ی نهوینداران موعه تته ره!

لیره دا ژیان به نرخه، چرکه گانی ته مهن به هاداره، مرؤف هه ست به وجودی خۆی دهکات!

لیره له نیو ئاپۆرای عاشقاندا دیت و دهچی! بۆنی هه ناسه ی فریشته ده که ی! سه کینه ی خودایی ئارامی ده به خشی به رۆح! له دهریای نهویندا ده توپینه وه!

گه یشتن به مالی نهوینداری مه زن، له زه تیکی هینده گه وره یه زمان ناتوانی گوزارشی لیوه بکات..!

سه رخسته سه ر به ر دهرگای خوداوه ند، دوا ی ته مه نیك له تامه زرۆیی و سوتانو گریان و هه ئقچان، گه یشتنه به مورادی دل! خۆشه ویستیك كه هه موو ناواتی گه یشتن بیت، به خانه ی نهوینداره که ی، ده بیت کاتی لقا چی هه سستیکی هه بیت!!

لهوی پر به گه روت ده لپی، خوداوه ند خۆشم دهوی، گهر خۆشم

نەوێستبای لەو رڤیە دوورەو نەدەهاتم، شەرمەت لێدەکەم، لە سزای
سەخت دەترسم، وەگەر نا، ئەوھا بە کۆل نەدەگریام، ئارەقی
خەجائەتیم نەدەرشت!!

خوداوەند، هەموو کەسو کارو مال و حال و جێهێشتو خۆم ھاوێشتە
نیو مالهەکی تۆ، پەنام بۆ تۆ هینا!

منی هەزار کیم هەیه تۆ نەبی؟!

من بێ کەسم، بێ دەرو بێ نەوام....

تۆ نەبی من چیم، چۆن دەژیم!

خودایە تۆ گەورە.. بە گەورەیی خۆت بمبەخشە!

تۆ میهرەبانی بە میهری خۆت بمبۆرە!

تۆ دەولەمەندی من هەژارم

تۆ بەهیزی من لاوازم

تۆ بەخشندی من تاوانبارم

من شەرمەندەم خودایە، وەلی من بەندە تۆم! خۆم بە بەندەیهکی

بچوکی تۆ دەزانم، لەم گۆلزاری رەحمی خۆتە دەرم مەکە!

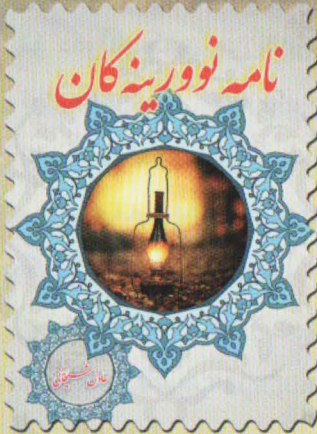
چ خۆشە بەم هەموو عیسیانەو، یا رەبی بمبەخشی

بەخشە، بگرە، دۆزەخ، خۆلەمیشی کەم بوو، یەك مسقال

-مەحوی-

الھدیٰ و ربی مریخی خیر

نامہ بیست و حوت

فرمیسکہ کانت بسپرہ،

دەرگا بۆ خەم والا مەکە،

لەگەڵ خەفەتدا ژووان مەگرە،

دەست مەکەرە ملی ئەژنۆکانت،.....

تۆ خودایەکی میهرەبان تەھییە، دەستەکانت بۆ لای ئەو بێتدکەو

چاوەڕوانی لوتقی بێ سنووری ئەو پەرودرگەرە بە.

برو ژیر سیبہری دارہکھی موساو بیژہ: ﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ

خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ (۲۴) القصص

لہ تاریکی گہروی نہہہنگی ئەم رۆژگارەدا لەگەڵ یونسدا بلی:

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (۸۷) الأنبياء

جیہانی ماددە فەرامۆشکەو لە مەداریحی رۆحدا ھەلکش بۆ

مەلەکوئی ئەعلا!

ئەو کاتە ی لە ھەموو مرووفەکان بیزاردەبیو، تەنیا یی شالۆت بۆ

دینی، ھەست بە غوربەتو بیکەسی مەکە!

تۆ بەندە ی خودایەکی، ھەرگیز ئازیزانی خو ی فەرامۆش ناکات،

تۆ ئەوینداری خو شەو یستیکیت، ھەرگیز ناھیلایت ئەویندارانی لە

وہشەتدا بژین!

لە جەرگە ی جەمی یارانی گیانی

تۆم نەبی ھیشتا خو م بئ تەنیا یە

تۆم ھەبی تەنیا لە ئینفیرادی

لیم جەمە ھەرچی خو ش ی دنیا یە -ئەحمەد موفتی زادە-

رەووکە خودایەک کە دەفەر مویت: «وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي

نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأِ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأِ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ اقْتَرَبَ

إِلَيَّ شِبْرًا اقْتَرَبْتُ مِنْهُ ذِرَاعًا، وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا اقْتَرَبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ

أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً» البخاري ومسلم.

خوداوەند دەفەر مویت: «من لەگەڵ بەندەکە ی خو مدام کاتیک یادم

دەکات، ئەگەر ئەو لە خودی خویدا یادم بکات، منیش لە خودی

خۇمدا يادى دەكەم، وەگەر لە نىو كۆرۈ مەجلىسدا يادم بىكەت مەن لە
كۆرۈ مەجلىسى باشتىدا يادى دەكەم، گەر بەندەكەم بىستىك لىم نىزىك
بىتەو، مەن گەزىك لىي نىزىك دەبەمەو، ئەگەر ئەو گەزىكىش لىم
نىزىك بىتەو، مەن دووبال لىي نىزىك دەبەمەو.

كە تۆ نىزىكىي خوداوەندىت دەستكەوئ، بۆچى وىلى نىزىكىي
بەندەكانى؟ يادى خوداوەندى سروەى شادى نابەخشى بە دلت؟ پشوو
نادات بە رۆخت؟

جا ئەگەر بە خودا ھۆگر نەبىو دلارام نەبىت ئىدى كى ئارامىو
خۇشەختىت پى دەبەخشىت؟
جگە لە ھۆگرېوون بە يادى خوداو رووگردنە لوتفى ئەو ھەموو
ھىواكانى دى سەرابى!

كى دلنىايت پى دەبەخشىت؟
كى گرىھو زارىت دەبىنى؟
كى دلنەوايىت دەكات؟
كى ھەمىشە ئاگاي لىتە؟
كى سكالاکانت لى وەردەگرى؟
كى گرىتەكانت بۆ چارەسەر دەكات؟
كى گرىكانى ژيانى بۆ دەكاتەو؟
كى دەرگاي مېھرى ھەمىشە بۆ كرەويتەتە سەر پىشت؟
كى لە بەلاو موسىبەت دەتپارىزى؟
كى بە نوورى ئيمان خانەى دلى كرەووى بە چىراخان؟

كئيه رۆژانه پېنج جار بانگت دهكات، ژووانت بۆ دادهنييت؟

رېگات پى دهدات بچيته حزورى، به دلى خۆت بيدويىنى؟

دهردى دلى خۆتى بۆ بهيانكهى!!

چى هيزيك ههيه پىشتى پى ببهستى؟

چى پهناگهيهك ههيه رابكهى بۆلاى؟

كى دلى شكوت ناشت دهكاتوه؟

كى لىوى ههلقراوت ژير دهكاتوه؟

كى هيز دهبهخشى به نهژنۆت؟

كى هيو دهبهخشيت به دهروونت؟

توى بېكهس كيت ههيه، جگه له خوداى گهورهو ميهردبان!

ومرهو با رابكهين بۆ لاى ئهو «فروا الى الله...»

با بچين بۆ لاى خودايهك كه خاوهنى مهلهكوتى ئاسمانهكانو

زهوييه!

با فرميسك برپژين بۆ تاسهى ديدارى خودا..

پياو چاكىك دهفهرمويت: «گهر موخهيهريم له نيوان ئهوهى (۱۰۰)

سالم تهمهنبى له خودا پهريستيداو ياخود، ئهمرۆ رۆحم بکيشن،

رۆحكيشانى ئهم ساتهى ئىستام ههلهبژيرم، چوون ئهوهنده به تاسهى

ديدارو شهوقى ئيلاهييم!

عهبدو لاى كورى مهسعود دهفهرمويت: «باوهردار، تا نهگات به

ديدارى خوداى خۆى، ههرگيز ئاسوده نابى!

ئازيزم، پياوچاكان ئارهزووى ژيانيان دهکرد، له پيناو سهداى

سه‌ه‌رو سوژده‌ی تولانی و مونا‌جاتی ره‌بانیو، نزاو پارانه‌وه‌ی نیوه شه‌وو، رۆژوی قرچه‌ی نیوه‌رۆو، جیبه‌جیکردنی فه‌رمانی خودادا... نه‌ك بۆ كه‌یفو رابواردن و تیکه‌لاو بوونی مرۆفانی بی‌ کارو به‌نده‌گه‌لی بی‌ كه‌لك!

ئه‌وانه ته‌نها ئه‌و کاته ده‌تناسن كه‌ کاریان پێته، به‌لام خوداوه‌ند هه‌میشه ده‌تناسی!

ئه‌وانه ته‌نها ئه‌و کاته رۆویان لێته، كه‌ کارت پێیان نییه، به‌لام کاتیك کارت پێیان ده‌بیت، رۆویان وه‌رده‌چه‌رخینن!

به‌لام خوداوه‌ند هه‌رگیز رۆوی وه‌رناچه‌رخینی، هه‌رکاتیك به‌ته‌وێت رۆوی تی‌ بکه‌ی ئه‌و رۆوی لێته، به‌ تاییه‌ت له‌ کاتی نوێژدا به‌ره‌و رۆوته! «فَإِنَّ اللَّهَ قَبْلَ وَجْهِ الْمَصْلِي».

ئه‌وان گه‌ر داوايان لێ بکه‌یت بێزار ده‌بن، یاخود تو‌ره‌ده‌بن و هه‌ز به‌ نزیکیت ناکه‌ن، به‌لام خوداوه‌ند پێی خۆشه‌ داوا‌ی لێ بکه‌ی، تا بۆت ده‌کریت داوا بکه‌، گه‌نجینه‌ی خودا پێه‌و هه‌رگیز خالی نابیت!

ئه‌گه‌ر تو‌ واز له‌ داواکردن بێنی، ئه‌وا لێت ده‌ره‌نجی! سه‌ر هه‌لبه‌ به‌ره‌و ئاسمان، ده‌سته‌کانت ب‌ل‌ندکه‌، چه‌ند وته‌یه‌کی جوان و دل‌یکی پ‌ر له‌ ئیمان، په‌یامی تو‌ ده‌گه‌یه‌نێته‌ خودای ئه‌رزو سه‌ماوات!!

له‌ سایه‌ی میه‌ری ئه‌و خودایه‌دا ژيان‌یکی ئاسوده‌و دل‌یکی ئارام به‌ده‌ست دینی..

ته‌ماشای «مه‌ریه‌م» بکه‌ له‌ نا‌ره‌حه‌تترین و د‌ژوارترین رۆودا‌دا كه‌

ہیئندہ نہستہمہ، دہگمہنہ مروّف بتوانی بہرامبہری خوٰی رابگری،
خوداوند پی دہفہرمویت: ﴿فَكُلْ وَاشْرَبْ وَقَرَىٰ عِبْنَا﴾ مریم خودا
فہرمانی پیدہکات ژیانی ئاسایی خوٰی دریژہ پی بدات، بخورہوہو
دلخوش بہ، دہزانی بو!

چونکہ چارہسہری ہموو کیشہکان لای خودان، خوٰ نہگہر ہہندیک
گرفتہ چکوٰلہ بہ مروّفہکان چارہسہربکریٰ نہوا گرفتہ گہورہو
سہختہکان، جگہ لہ خودا بہ کس چارہسہر ناکریٰ!
کہواتہ گرفتہکانت تہسلیم بہ پەرورہدگار بکہو خہریکی کاروبارو
ژیانی خوٰت بہ!

بیربکہرہوہ نازیزم، ئیمہ بوٰ نہوہ دروست نہبویں کہ خہم بخوٰین،
ہہمیشہ گرفتاربین! ہہموو بہیاننیہک بہ دہم ویردو نزاوہ داوای
خیرو خوٰشی بہرفراوانی نہو رۆژہ بکہ، ہہموو ئیوارانیکیش بہہہمان
شیوہ!

داوا بکہ خوداوند نہوہت بوٰ ہہلبریرئ کہ خیری توٰی تیدایہ،
کاتیکیش شتیکت لی دہسینیت دلتنہنگ مہبہ، دلنیابہ لہ بری نہوہ
شتیکی دیت پی دہبہخشیت

«فَمَا مَنَعَكَ إِلَّا لِيُعْطِيكَ، وَمَا أُعْطَاكَ إِلَّا لِيَتْلِكَ»

نہوہی لی قہدہغہ کردویت، بوٰ نہوہیہ باشرت بداتی، نہوہشی
کہ پی بہخشیویت، بوٰ نہوہیہ تافیت بکاتہوہ!

زورجار بہ نہستہم دہتوانی جیاوازی بخہیتہ نیوان خوٰو شہکرہوہ،
چونکہ ہہردووکیان لیکدہچن، وہلی بہ تافیکردنہوہ دہردہکہویت!

سه‌ه‌رو سوژده‌ی تولانی و مونا‌جاتی ره‌ببانی و، نزاو پارانه‌وه‌ی نیوه شه‌وو، رۆژوی قرچه‌ی نیوه‌رۆو، جیبه‌جیکردنی فه‌رمانی خودادا... نه‌ک بۆ که‌یفو رابواردن و تیکه‌لاو بوونی مروّفانی بی کارو به‌نده‌گه‌لی بی که‌ئک!

ئه‌وانه ته‌نها ئه‌و کاته ده‌تناسن که کاریان پێته، به‌لام خوداوه‌ند هه‌میشه ده‌تناسی!

ئه‌وانه ته‌نها ئه‌و کاته روویان لێته، که کارت پێیان نییه، به‌لام کاتی‌ک کارت پێیان ده‌بێت، روویان وهرده‌چه‌رخین! به‌لام خوداوه‌ند هه‌رگیز رووی وهرناچه‌رخینی، هه‌رکاتی‌ک به‌ته‌وێت رووی تێ بکه‌ی ئه‌و رووی لێته، به‌ تایبه‌ت له کاتی نوێژدا به‌ره‌و رووته! «فَإِنَّ اللَّهَ قَبْلَ وَجْهِ الْمُصْطَلِي».

ئه‌وان گه‌ر داوایان لێ بکه‌یت بێزار ده‌بن، یاخود تو‌په‌ده‌بن و هه‌ز به‌ نزیکیت ناکه‌ن، به‌لام خوداوه‌ند پێی خۆشه‌ داوای لێ بکه‌ی، تا بۆت ده‌کرێت داوا بکه‌، گه‌نجینه‌ی خودا په‌ره‌و هه‌رگیز خالی نابێت! ئه‌گه‌ر تۆ واز له‌ داواکردن بێنی، ئه‌وا لێت ده‌ره‌نجی!

سه‌ر هه‌ل‌ب‌ه‌ به‌ره‌و ئاسمان، ده‌سته‌کانت ب‌ل‌ندکه‌، چه‌ند وته‌یه‌کی جوان و دل‌یکی پر له‌ ئیمان، په‌یامی تۆ ده‌گه‌یه‌نێته‌ خودای ئه‌رزو سه‌ماوات!!

له‌ سایه‌ی میهری ئه‌و خودایه‌دا ژيان‌یکی ئاسوده‌و دل‌یکی ئارام به‌ده‌ست دێنی..

ته‌ماشای «مه‌ریه‌م» بکه‌ له‌ نا‌ر‌ه‌حه‌ت‌ترین و د‌ژ‌وار‌ترین رووداوا که

ھېندە ئەستەمە، دەگمەنە مەرۇف بتوانى بەرامبەرى خۇي رابگرى،
خوداۋەند پېي دەفەرموۋىت: ﴿فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا﴾ مەرىم خۇدا
فەرمانى پېدەكات ژيانى ئاسايى خۇي درېژە پى بدات، بخۆرەۋە
دئخۇش بە، دەزانى بو!

چونكە چارەسەرى ھەموو كېشەكان لاي خۇدان، خۇ ئەگەر ھەندىك
گرفتى چكۆلە بە مەرۇقەكان چارەسەربكرىن ئەۋا گرتە گەرەۋە
سەختەكان، جگە لە خۇدا بە كەس چارەسەر ناكرىن!
كەۋاتە گرتەكانت تەسلىم بە پەرۋەردگار بكەۋ خەرىكى كارۋبارو
ژيانى خۇت بە!

بىرەكەرەۋە ئازىزم، ئىمە بو ئەۋە دروست نەبوين كە خەم بخۆين،
ھەمىشە گرتەربىن! ھەموو بەيانىيەك بە دەم وىردو نزاۋە داۋاي
خېرو خۇشى بەرفراۋانى ئەۋ رۆژە بكە، ھەموو ئىۋارانىكىش بەھەمان
شېۋە!

داۋا بكە خوداۋەند ئەۋەت بو ھەلبىزىر كە خېرى تۋى تېدايە،
كاتىكىش شىتكت لى دەسېنىت دلتەنگ مەبە، دلتىابە لە برى ئەۋە
شىتكى دىت پى دەبەخشىت

«فَمَا مَنَعَكَ إِلَّا لِيُعْطِيكَ، وَمَا أُعْطَاكَ إِلَّا لِيَتَلِيكَ»

ئەۋە لى قەدەغە كرۋىت، بو ئەۋەيە باشتىرت بداتى، ئەۋەشى
كە پېي بەخىسۋىت، بو ئەۋەيە تاقىت بكاتەۋە!

زۇرچار بە ئەستەم دەتۋانى جىۋاۋازى بخەيتە نىۋان خۇي شەكرەۋە،
چونكە ھەردووكيان لىكەدچن، ۋەلى بە تاقىكرەنەۋە دەردەكەۋىت!

مروّقه کانیس هر ئاوان!

مهترسه دهقہری بہندایہ تی نیشتمانی ئارامیہ!

ئەي نازانى كاتىك يەعقوب گوتى: ﴿وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ﴾ يوسف: ۱۳

یوسف شارایه و دهو بینایشی کویر بوو!

بِهَلَام كَاتِيكَ گوتی: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحْزَنِي إِلَى اللَّهِ وَعَٰلَمُ

من اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ يوسف.. يوسف و بنیامین و بنیائی

چاوانیشی گهرانه وه!

تَوْش کاره‌کانت بسپیره به خودا، داوای دمروازهی خیره سروهی شادی و

به خسته و مری لب بکه، بلی خودایه: «أرزقنی کُل ما أتمنی، وفوق ما أتمنی، واجعل

الخَيْرُ فِي أُمَانِيَّ..

خودايه هه موو خۆزگه و ئاواته كانم يى بيه خشه و هه موو ئاواته كانم

به خیر بگیره.

خودايه ئەگەر زۆربەى مەروۇفەكان يەشتيان تەيكرەم، تۆكەسەيكم بۆ

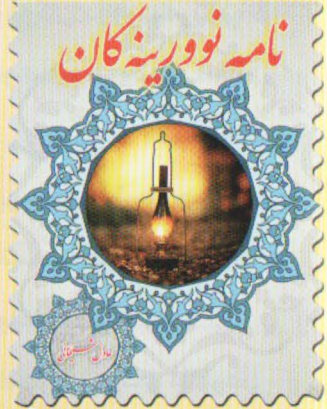
بنيړه خنده له نيو دلمدا بروينی، نهك تهنا ليوم!

خودايه من ئىدى ھۆڭرى يادى تۆمۈ تۆش بە لوتقى خۆت ئەم

به‌نده گونا‌ه‌بار‌ه‌ت ف‌ه‌ر‌ا‌م‌و‌ش م‌ه‌ک‌ه‌!

ہےست به غوربه تیکی تال دهکم، سه دای
گریانیک له سینهمدا پهنگی خواردوته وه، ناگر
له دهر وونم بهرده دا....

له دواى نویژی شیوان له سهر بهر ماله کم
به کزی دانیشتمو و دهستی نزاو پارانه و دم پرو و و
ناسمان بلند کردو و ده! به تهنی پرو و گه ی دلم
خودا و ونده، تهنه نووری هیوام سۆزی ئیلاهییه!

نامہ یست و ہرشت

مامۇستا.....، زۆر دلتەنگو نىگەرەن بى ھەواسم، دەمەوئەت لە دەوروبەرى خۆم جودا بېمەو دە لە ھەموو مەرقەھەن دەورەپەرەزىم، ژيان رەنگى لەبەرچاوم بىزگادە، ھەست بەو باقو بىرقەھى ناکەم كە باسى لئو دەكەن!

دەنگى مەرقەھەن و قاقاي تال، ژاودژاوى دونىاپەرستى و جىھانى ماددە ئازارم دەدەن، ھەستدەكەم ژيان بووئەتە بازەنەھەكى بەتال، مەرقەھەن رۆژانە سورانەوئەى خۆيانى تىدا دووبارە دەكەنەوئە! دەمەوئەت لە كۆرۈ مەجلىسەكان ھەلئەم.. نامەوئە بەيتو بالۆرەى ئەم رۆژگارە بېسىم!

من چى بىكەم؟ ھەموو كەسەكان، ھەموو شتەكان، ھەولەدەن لە خۇداى گەورەم و دەوورخەنەوئە!

نامەوئەت بېمە بووكەشوشەى دەستى شەيتان!
نامەوئەت گىرۈدەى نەفسى ئەممارەو ئارەزووكان بىم!
نامەوئەت لە شەوئەزەنگى غەفلەتدا، مەستو سەرگەردان بىم!
دەمەوئەى بەرەو ئاسمان ھەلگىشىم، رۇحەم پاك بىكەمەوئە پەيوەندىم لەگەل خۇداى خۇمدا پتەوبىكەم، دەزانم گەورەى خۇداوئەند پىويستى بە سەلمانەن نىيە، ئەو مەنم پىويستم بە سەلمانەنى خۇدى خۇم ھەيە لە لاى خۇدا!

من چىدى نامەوئەت لە نىوان دورپانىكدا سەرگەردان بىم، من دەمەوئەت تەنھا بەندەى خۇدا بىم، شەيداو مەستى ئەوئەنى ئەو بىم، جگە لە گەشتەن بە ئەو ھىچ ئاواتىكەم نەمىنى!!

نازیزم.. ئەوێ تۆ دەتەوێت کە مائی عەقڵ و تەواوی ژیری تۆیە،
گەواهی نووری ئیمان و خوشەویستی و بەندایەتیەکی راستەقینەییە
بۆ خۆدای میهرەبان! دۆزینەوێی پێگای بەختەوێی و سەرەفرازی
حەقیقییە، دۆزینەوێی بەهای خۆدو حیکمەتی وجودە..!

ئیبنولقەیم دەفەر مویت:

فَلَوَاحِدٌ كُنْ وَاحِدًا فِي وَاحِدٍ أَعْنِي سَبِيلَ الْحَقِّ وَالْإِيمَانِ

واتە: بۆ یەکیەک کە خۆدای تاک و تەنهایە، یەک ڕووکە بە لەسەر
پێگایەک کە پێگای ئەهلی حەق و ئەهلی ئیمانە!!

تۆ دەتەوێت بچیتەوێ سەر پێگای راست، تۆ بۆ لای کارێک گەڕایتەوێ،
کە هەموومان فەرامۆشمان کردووە، ئەویش تاکە فەرمانی خۆدایە،
هەرکەسێک ئەو کارە لەیاد بچیت، ئیدی هەزار کاری دی ئەنجام
بدات، کەلکی نییە!

ئەو کارە بە ئیمە راسپێردراوە لە لایەن خۆدای تەعالاو، هەڵسانە
بە تەواوی عبودیت بۆ خۆدا.. ئەو گرنگی ئیمەییە لە بووندا، ئیمە بۆ
خواردن و خواردنەوێ کەیفو سەیر و سەفا، دروست نەبوین!!

هەربۆیە کاتێک ئەرکی سەرەکیمان، لەیاد دەچیت، ئیدی بەهای
خۆمان لە دەستدەهین، ئیدی کارەکانمان، ژیانمان، زیندەگی و ڕاحەتمان،
وێکو دەنکی تەزبێجێک هەمووی لێک دەترازیت، چونکە ئەو کاتە
کە نزیکێ لە خۆداوەند لە دەستدەهین، ئیدی هەموو خوشییەکان لە
دەستدەهین، ئیدی بێکەس دەبین، لەگەڵ خۆدی خوشماندا ئەغیارین!
بەلام ئەو کاتە بە تەواوەتی دەبینە بەندەیی خۆدا، تێکەڵ بە

به نديايتي و مه حبه به تي ئيلاهي ده بين و جگه له خودا خه يالمان به
هيچ شتيكي دي داگير ناكهين، هه موو خو شي و له زه تي دونيا به
ده ورمندا سه ما ده كات.

ئه و كاته ي كه خودا وهند پيمان ده ئيت: «وَلْعَبْدِي مَا سَأَلَ» ئيدي
داوايه ك ناميني ت جيبه جي نه كري ت.

ده گير نه وه پاشايه ك كويله يه كي تا به ت به خو ي هه بوو، هه ر كاتي ك
ئه م كويله يه رووي له كو شك ده كرد، ئه هلي حاجات ورده كاغه زو
ئه رزو حالي خو يانيان ده خسته نيو ده ستي، به لكو لاي شا نمايشي
بكات و داواكانيان جيبه جي بكر ي ت.

به ندهش نامه ي داوا و سكا لاكاني ده خسته نيو باخه ل و كيفه كه ي،
به لام كاتي ك به ديداري شاي خو ي شاد ده بوو، نه يدەتواني خو ي له بهر
جه مالي ئه ودا راگري، به لكو يه كر است له هو ش خو ده چوو!

پاشاش ده ستي ده خسته نيو كيفو باخه ل و كه شكولي كويله كه ي و
دهيگوت ئه م كويله يه ي من كه مه ستي جه مالي منه و له ئه وي ني مندا
خودي خو ي وه بير نه ماوه و هو شي كي له بهر نيه، ده بيت جي پي بيت؟!
كاتي ك نامه و عه رزو حال و پارچه كاغه زه كاني ده بيني، فه رماني
ده كرد به جيبه جي كردني هه موو داواكان و هه ر له پشتي داواكار يه كان
به ده ستي خو ي ئيمزاي ده كردن و ده يگير نه وه شويني خو ي!

به و شيوه يه داواي هه مووياني جيبه جي ده كرد، بي ئه وه ي كه
كويله ي شهيدا نمايشي بكات له خزمه ت شادا، به جو ري ك كه هه موو
داواكاني به زياده وه بو جيبه جي ده كردن و زيتر له وه ي خوازياري

بوون دەستيان دەكەوت!

بەلام ئەو بەندانەى كە ھۆشيار بوونو بە زمانى خۇيان عەرزى
 ھالى ئەھلى حاجاتيان دەگرد، بە زەحمەتو زۆر بە دەگمەن داوايەك،
 يان دوانيان بۆ جىبەجى دەگرا.

«وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْأَعْلٰى» «گەورەيىو نمونەى بەرزى بۆ خدا».....

ئەگەر بەندەيەك وەھا پرووى دلى بىكاتە خداو جگە لە پەيوەست
 بوون بە ئەووە ھەموو شتەك ھەرامۇش بىكات، ئەوا ھەموو كارەكان
 مەيسەر دەبىت.

خوداوەند ئاگادارى ھەموو رازو نیازو خۆزگەو ئاواتىكى ئىمەيە،
 ئەوھى دەمانەوئەت بە زیادەو دەمانداتى!

بۆ خدا جگە لە ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ ھىچى دى تىناچىت!

دەردى دلى ئىمە وا لە كوئو، ئىمە لە كوئ بۆى دەگەرپىن؟!

بەلام كوا ئەو بەندەيەى كە جگە لە خدا، ھىچ پروگەيەكى نىيە!

ئىبراھىمى ئەدھەم دەئەت: جارىك كۆيلەيەكەم كرى لىم پرسى:

ناوت چىيە؟

گوتى: ھەرچى تۆ پىت خۆشە!

گوتەم: ئەى چى دەخوئەت؟

گوتى: ھەرچىم پى بەدى، من ئەو دەخۆم!

گوتەم: ئەى چى دەپۆشەت؟

گوتى: چى بەرگىكەم پى ببەخشى، من ئەو دەپۆشم!

گوتەم: ئەى چى كارىك دەكەيت؟

گوتى: ھەرچى كارىڭ تۆ فەرمانىم پى بىكەي، ئامادەم ئەنجامى بىدەم!
 گوتىم: ئەي چى داوا دەكەي ئاۋات بە چى دەخۋازى؟
 گوتى: داۋا كىردى خۋاستىن چى پەيۋەندىيەكى بە منى ھەزار ۋە ھەيە؟
 ئىبراھىم دەلى بە خۇم گوت: تۆ ئەي دامامو لە ھەموو زىندىدا
 ساتىك لەگەل خۇداي خۇتدا، ئاۋا مامەلەت كىردۈۋە؟
 بەردەۋامبە ئازىزم، لەو رېگايە راستىر نىيە كە لە خۇداۋەندىت
 نىزىك دەكەتەۋە!

لەو دلە ھۇشيارتر نىيە، كە مەستە بە حوببى ئىلاھى!
 لەو چاۋە پروناكىر نىيە، كە ئەسرىن بۇ ھەيىبەت ۋە ھەزەمەتى
 خۇدا ھەلدەۋەرىنى!

ھاۋدەمىي بىكارو وىل سەرگەردانەكان مەكە...
 جگە لەلەي خۇداۋەندى، لە ھىچ شوپىنى، بۇ بەختەۋەرى سەرفىزى
 مەگەر، لەبەردەم دەرگەي خۇداي گەۋرە مېھرىباندا نەبىت ھەرگىز
 رامەۋەستە...

جگە لە خەزىنەي ئىلاھى، چاۋت لە دەستى كەس نەبىت..
 گەيشتىن بە خۇدا گەيشتەن بە ھەموو ئاۋات ۋە خۇزگە ۋە ھىۋاكان ﴿أَلَيْسَ
 اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ الزمر: ۳۱

ئىدى با ھەۋلەدىن بە راستى «عەبدى» «اللە» بىن ۋە بەس!

پروشهي ورده بارانيڪي هيمن بوو، بهرهو نوڙي شيوان ههنگاوم دهنه،
 دهنكي ٻانگهه نهوايههڪي ههزين بوو، دهگوت نهوئيش ههست به دوا
 رڙههڪاني بههارو نزيڪبوونهوهي وهرزي گرهو گهرمي هاوين دهڪات.
 بارانههڪه له فرميسڪي مالاوايي دهچوو، وهگو نهوهي بليت ئيدي
 تا پاييزي ناتانبينم! دهزانم گري دوور له ناخهوه دهتان سوتيني
 وهلي خودا ياربيت، جاريڪي دي به ديداري يهڪتر شاد دهبينو پر به
 سينگتان بوني باران دهڪهن!

لهويدا ديمهني پهيامبهري نازيزم هاته پيش چاو، نهو نهوينداره
 شهيدايه چون بهروڪي دهكردهوه، بو پروشهه يهڪهم ريژنهه بارانو
 دهگوت: نهو دلوانه تازه له لاي خوداوهندهوه هاتوون، چوون له
 ناسماني نهوهوهو به فهرماني نهو دينه خواري!

نهو پهيامبهري ههميشه، پروي دل و چاوو دهستو ههستي له ناسمان
 بوو، سلاو له بهروڪي نهسريني زهوي ناسماني تيڊا جهم بووه!
 ساتيڪ به نايهتي ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ آل عمران: ١٩٠

تهردهبيتو ساتيڪيش به فرميسڪي ههوره سبييهكان!!
 بي ئيرادهي پيش وهخت له نوڙدا سورهي (حجرات)م خوئيند، له رڪاتي دووهمددا
 كه گهيشتمه ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ الحجرات
 ههستگردن به غوربهتيڪي تال گهرووي تاساندم، دهبيت چي
 بهههشتيڪ بووبيت نهو شارهي كه پيغهمبهري تيڊا بووه؟
 دهبيت وجودي نهو دله سبييه چي وجوديڪي ههبووبيت؟

چ خوشییهك پرووی له كه سانیك كړدووه كه به یانی و ئیواری، چاویان به سورمه ی دیداری ئه و نازداره رشتووه!

چ حاجه ت نه رگسی مه ست بکه م وه سفی به مه خموری
كه چاوی سورمه کیشراوی خودایی بی له کل چ بکا؟ -مه حوی-
له هاتنه وهدا خه میکی سهیر بالی کیشا به سهر دلما، به زه دیم
به حالی خومدا هاته وه، من له کوپی مه قاماتی به ندایه تی بو خوداو
موتابه عه کړدنی په یامبه ردام (دروودی خودای لیبیت) په یوه ندیم
له گهل خودا چونه، وه کو به نده یه کی بچووک له گهل خودایه کی گه ورده ا
چون مامه له ده که م؟!

ئیمه له زه مه نی ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ دا نه ژیاين، نه مانتوانی
له سه رده می پیغه مبه رستان و مه دینه ی مونه ودر، به نووری نبوته دا
بژین!

نه مانده توانی په کیك بین له و هاو لانه ی قوتا بخانه ی محمدی بین و
له سهر دهستی ئه و په یامبه ره نازیزه هینده به هر مه ند بین، له نووری
په یامه که ی که «مه حوی» له وه سفیاندا ده لیت:

به نووری عه کسی پیغه مبه ر ئه وه نده مونه کیس بوو بوون
غریبی تازه هاتووه ده یوت: ئه م پیغه مبه ر ستانه
وه لی خو په رورده ی ئه و پیغه مبه ر له قورنایی پیروزو سونه ته
جوانه کانیدا نه خشینراوه؟! ئه و وه سفی که دایکه ئایشی دایکی
باوهر داران و خوشه ویستی پیغه مبه ری نازدار وه سفی کړدووه له
نیوماندا یه «كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنُ»!

خۆ ئەو دواى خۆى ئىمەى فەرامۆش نەکرد، پۆزى دوايش پيش
 ھەموومان دەگاتە گۆرەپانى مەحشەرو لەسەر ھەوزى شەرىفى
 چاودەروانمان دەگات!

ئەو پىغەمبەرە خوشى دەويستىن، لە دوا چرکەکانى ژيانيدا بۆ
 دووريمان فرمىسكى رشتو، بۆ مېھرەبانى و سۆزى ئىلاھى نالەى نزاى
 بەرەو کردگار بڵند کرد! چى باوەردارىك سەداى «أمتي أمتي» لە
 نالەى گوێچكەيدا نازرنگیتەو!

تا ئەو کاتەى ئەم دنیا فانیەى بەجیھشت ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَقَّ يَأْنِكَ﴾
 ﴿الْحَجَرُ ٩٩﴾ دروشمى بوو، لە مەدارىجى عبودیتەدا بەرەو لاى
 خوداوەند ھەلدەكشا!

بە ھاوړیکانى دەگوت: «كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرٌ سَبِيلٍ»
 تا ھەمیشە وەكو نامۆیەك بە ژيان و رېبوارىكى كاتى مامەلە لەگەڵ
 دونیادا بكەن!

لاوێكى وەكو عەبدولای كورى عەباس بانگ دەكاتو لەسەر
 بیروباوەرپێكى پتەو پەرورەدەى دەكاتو پێى دەفەرموێت: ئەى كورپ
 لاو فەرمانەكانى خودا بپارێزە خودا دەتپارێزێت، چاودێرى فەرمانى
 خوداوەند بكە، پرووت لە ئەو بێت، ئەویش ھەمیشە پرووى لێت دەبێت.
 ھەركات داوات كرد، تەنھا لە خودا داوا بكە، داواى كۆمەك تەنھا لە
 ئەو بكە، دڵنیاشبە ئەگەر ھەمو خەلكى كۆببنەو و بیانەوێت سودیكت
 پێبگەیەنن ناتوانن، جگە لەوێ خوداوەند بۆى دیارى كردووى، ھاوكات
 ئەگەر ھەموو خەلكى كۆببنەو و بیانەوێت زیانیكت پێ بگەیەنن،

ناتوانن جگه له کارێک که خودا دهیهوێت توشت بێت! قهلهمی قهدهری
خودا هه لگیراو میدادی پهراوی قهدهر وشکبوونهوه!

نازیزم: گهر پرسیارێک له خۆمان بکهین: ئایا ئێمه لهم وهسیهتو
ئامۆزگارییهی پێغه مبهر «دروودی خوی لیبیت» چهندمان جیبهجی کردووه؟
تا چهند دلمان به خوداوهندهوه بهندهو به تهواوی تهسلیم بووین،
تا چهند دلمان داوهته دهستی خودا، چنده متمانه مان بههیزو
دهسهلاتی خودا ههیه، به گوشتار نا، به لکو به کردار؟!

تا چهند هه موو داواکانمان بۆ لای ئهو بلند دهکهین! تا چهند
چاوهروانی فهرو فهزل و میهری ئهوین؟ تا چهند خوداوهند وهکیلی
سهربهخوی هه موو کارهکانمانه؟

تا چهند هه موو کارهکانمان سپاردوو به ئهو؟!
تا چهند ئاسودهو دنیایین.. چهندیش نیگه ران و خه مبارو نارهحهتو
بیوازین؟

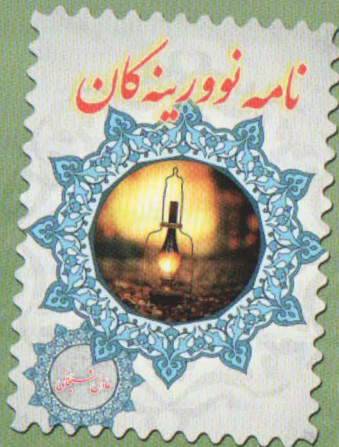
ژیان له گه ل خودا نازیزم، به هه شتی پۆحه، کانیای سهر فرازیو
ئۆخزنی دله، رزگار بوونه له ترسو له رزو دله پراوکی و خه مو په ژاره!
ناسینی خودا و ئاشنا بوون به هیزو دهسهلاتو ناوه جوانو سیفه ته
به رزهکانو، رازی بوون به قه زاو قه دهری ئیلاهی، تاکه پێگای ئاسودهییو
سه عادهتی سه رمه دییه له ژیاندا، گهر دروشمت ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ﴾ آل عمران: ۱۷۳ بێت، ئیدی وهکو ئیبراهیم خۆت فرێده نیو
ئاگرو مه ترسی!

وهکو په یامبهری نازدار به رهو رووی هه موو مه ترسیه کان ده بیته وه،

نهك ناترسی، به لكو متمانهت به وادهى خودا به هیتر دهبیت ﴿فَزَادَهُمْ
 اِيْمًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ۱۷۳ آل عمران: ۱۷۳ پیغه مبه ره کهت
 پهروه ردهی ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ ۶ النساء و ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ ۸۱ النساء
 و ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ۱۲ ه بویه دلارامی و هیمنی و خندهی
 نوورینی سهر لیوه جوانهکانی، ههمیشه هاودهمی بوون..

ناچارم به جیت بیللم و نامه ی نه م جارهم لیردها کو تایى پی بینم،
 وهلی به لیت پی ددهم به ویستی خودا، نه گهر ته مهن باقى بیت، زیتر
 له باره ی «توکل» بدویم، تا نه و کاته به خودای بالاده ستت ده سپیرم.

له کۆتایی نامهی بیستو نۆیهمدا له باسی
(توکل)دا مالاواییم لیکردیت، به ئێنیم پێدای زیتەر
لهو بارمیهوه بۆت بدوینم..

نامهی سی

ئازىزم (توكل) بە ئۆخرنى دىل ۋ ئۆقرەى ناخو ئاسودەىى ھەستو
نەستى مرقۇقى خوداويستە! ئەو كاتەى مرقۇف جەھوى ھەموو
كاروبارەكانى خۇى پادەستى خوداۋەندى گەورەى دەكاتو ھەموو پازو
نيازو ھەزو ئاۋاتەكانى بەو دەسپىرى، ئىدى دىلنباو بىخەم دەبىت!
ئەو كاتەى كە دەزانىت كارسازى كاران و تواناى تواناداران و شاھەنشاهى
ھەموو مەملەكەتان، تەنھا خودايەو بى فەرمانى وى، ھىچ پروونات
كەس ناتوانى پەنجەى وەئائى رابكا!

دەزانى چ ژىرىيەكى كردوۋە، كاتىك بە تەۋاى تەسلىم بوون خۇى
ئەسپاردەى پەرۋەردگارى خۇى كردوۋە!!
پىشىنان دەللىن: ھەركەس دەيەۋىت بەھىزترىنى مرقۇقەكان بىت،
با (توكل) بە خدا بكات.

بەندەى (مۆكۈل) ھەمىشە تەنھا چاۋى، لە دەستى خوداۋەندو دىلى
پەيوەستە بە مېھرى ئىلاھىيەۋە، چوون دەزانىت خوداى خىرۇمەندو
بەخشندە، جگە لە خىر ھىچى دى بۇ بەندەكانى قەرار نادات.

ئەگەر بە نەزەرى ئىمە، پروداۋىك پىچەۋانەى ھەزى ئىمە بىۋ بەباشى
نەزانىن، ئەۋە لە عىلمى غەببى خودادا تەۋاى سودو كەلكە، ۋەلى ئىمە
پەى بە ھىكمەتى ئىلاھى نابەين و پازى ئەو كارە لای ئىمە پەنھانە!

گەشتن پە مەقامى تەۋەككول، ئاۋرەندەۋە بۇ ئەسبابو دەۋرۋەرو
دلىابوون، لە ھەموو جۆرە پروداۋو كارەساتەكانى ژيانو، فەرامۇشكردى
خەمى رزقو رۆزى و مال و مندال و وسايلى ژيانو زىندەگى، خالىبوونى
دىل و دەروون لە ترسو لەرز، لە غەببى خوداۋ، پەيوەستبوونى دىل

تهنها به ئه‌وینی خوداییه‌وه، کاریکی سانا نییه ئازیزم...

به زار دهیان جار ده‌لین: ﴿تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ﴾، به‌لام دل له بازاره‌کانی
دونیادا خهریکی سه‌ودایه! ئیدیعی ریزوانی نیلاهی ده‌که‌ین!
به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی خهریکی رازیکردنی به‌نده‌کانین، ئه‌وه‌نده خه‌می
رازیبوونی خودا خه‌یالی داگیر نه‌کردوین!

وای له‌وه‌ی له‌ رازی رازیکردنی خوداوه‌ند تیگه‌یشتووه، چه‌ند
به‌خته‌وه‌رو بی خه‌مه!

چونکه (إِذَا جَعَلْتَ رِضَى اللَّهِ هَمَّكَ، تَكْفَلَ اللَّهُ بِكُلِّ مَا أَهَمَّكَ).

گهر رازیبوونی خودا خه‌مت بی

گشت خه‌ونه‌کانت لای خوا جه‌مه‌بی!

خۆ هه‌موو مروّقه‌کان دوا‌ی مردن ده‌گه‌رینه‌وه‌ بو لای خودا، به‌لام
گرنگ ئه‌وه‌یه ئی‌مه له‌ ژیانماندا بگه‌رینه‌وه‌ بو لای خودا و په‌یوه‌ندی
له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاری خۆماندا پته‌وبکه‌ین.

بو ئهم کاره‌ش ده‌بیت مه‌سه‌له‌ی پته‌وکردنی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل
خودادا پرۆژهی ته‌مه‌نمان بیت، هه‌موو عومرمان هه‌نگاوانان بیت
به‌ره‌و لای خودا، موسا ئاسا په‌له‌ بکه‌ین تا رازیبوونی خوداوه‌ده‌سته‌خه‌ین
﴿وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى﴾ طه: ۸۴. خۆمان بو ئهم کاره‌یه‌کلایی
بکه‌ینه‌وه‌..

چیدی له‌ ئادابی به‌ندایه‌تی بی ئاگا نه‌بین و سالیکی رێگای به‌هه‌شت
بین به‌ حه‌قیقی!

ئیدی ته‌ماشای ده‌وروبه‌رت مه‌که‌و له‌ زۆرینه‌ی به‌هیلāk چووان

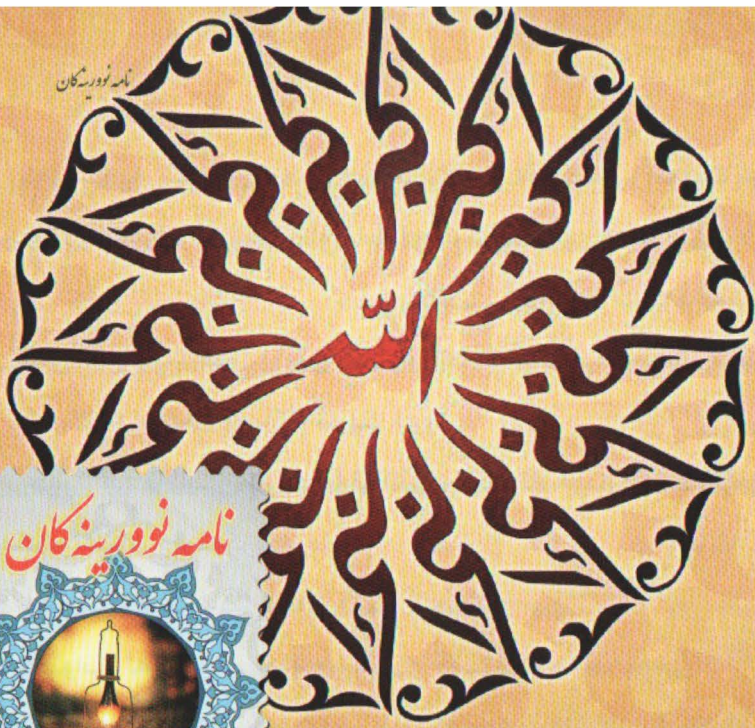

سەرت سورنەمیئی (لَا تَقُلْ لِمَنْ هَلْكَ، كَيْفَ هَلْكَ؟ وَلَكِنْ قُلْ لِمَنْ نَجَى، كَيْفَ نَجَى؟) بەو كەسە مەبژە كە بە ھەلاكەت چوو، چۆن ئاواي بەسەرھات، چونكە پێگانی بەھیلاكچوون زۆرن، بەلكو بەو كەسە بێ كە رزگاری بوو، لە ئاشوبی دنیا، چۆنی نەجات بوو؟!

ئازیزم: كاتێك ئەم نامەییەت دەگاتی، لە پۆژانی ئەوايلى مانگی موبارەكى رەمەزانی، لیوت وشكو سیمات ماندوو، زارت بە خویندەوێ ئایاتی فوركەن پاراوە، لە چاوەروانی فەرەحە یەكەمی ئیوارى داى.. لەگەڵ یادگارییە خۆشەكانى رەمەزانی لە كەژاوەی بەندایەتیدا وانەى ئەوینی خودایی دەخوینی و بەدەم ھەنیسكو گریان و تەوبەو داواى غوفرانەو، ھەست بە گەورەیی لەزەتى ئیمان و بچوكی دنیاى فانی دەكەیت!

رەمەزان ھەلیكى زیڕینە بۆ ئاشتیبوونەو لەگەڵ خوداوەندى مېھرەباندا، لەویدا دەتوانین تۆمارێكى نوێ بۆ بەندایەتى بكەینەو، ئیواران لە دەرگای لوتفی ئیلاھى بدەین، لەسەحەریشدا بە دلى شكاوو چاوى پڕ ئەسیرین و رۆوخسارى شەرمندەو داواى لیخۆشبوون بكەین و بگەڕێنەو ئێو دەفەرى نوورو، دەریای زیوینی مېھرو بەزەیی خودایی.. كۆتایی بە یاخیبوون و دوورى لە خوداوەند بەینین.. ھەموو بەندەكان پۆل پۆل ئیواران، لەگەڵ بەربانگدا دینەو ئێو سنوورى بى سنوورى نوور.. دەرگاكانى خوداوەندیش والان، ئیمەش لە ژێر بالى رەشى شەوا، بە شەرمەو خۆمان دەكەینە ئێو ئاپۆرى تۆبەكاران، بەلكو خوداوەند لیمان ببورئو لاپەرەى سیای گوناھمان بسپێتەو!!

بەو ھیوايەى لە دوعای خیرت، وەك ھەمیشە بێبەشمان نەكەى!!

نامہ نورینہ کان

نامہ سی ویک

لہ دواى دوا نامہم، کہ دہکری ئہو کات ہیشتا بہ دہست نہ گہیشتبی،
چاوہکانم دایانہ ئیشو ئازار، تارمایی رہش بیناییان داگرتہو لہ
جیہانی نوورہوہ بہرہو جیہانی تاریکی بارگہم لیکن، لہ چہند ساتیکی
کہمدا لہ یہکیک لہ گہورہترین نیعمہتہکانی خودا بیبہش بووم!

ئەوسا بە تەۋايى زانىم جىھانى نوورو جىھانى زولۇمات چەند
جىاوازن! ئەۋكات زانىم بىناۋ نابىنا ھەرگىز چوون يەك نىن!

﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَتُ وَالنُّورُ﴾ الرعد: ۱۶

ئەۋكات زانىم خودا بۇچى دەفەرموئە ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾ البلد: ۸

ئەۋكاتەى دىناى پوناكم تاريك بوو!

چەند بى ئاگايىن لە نىعمەتەكانى خودا، تا خوداۋەند غافلگىرمان
نەكاتو لىمان ۋەرنەگرىتەۋە!

دەتۋانى ژيانى ۋېنا بىكەى بەبى نىعمەتى چاۋ!

دەتۋانى لە بىنىنى خۇشەۋىستان ۋ دۇستانى مەحرۇم بى؟

ئىدى جوانىيەكانى گەردوون نابىنى! بەھارو پايز لاي تۇ چوونىكە!

لە بىنىنى لاپەرەكانى «قورئان» بېبەش دەبى!

ئاي چى پروۋىيەك لە پوخسارى لاپەرەكانى موصحفە جوانترە؟!

ئەنەس لە باسى دوا دىدارى پېغەمبەردا دەفەرمۇئە ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾: كاتى

ئىمە لە نوۋىژى نىۋەرۇدا بوۋىن، پەيامبەر پەردەى ژوورەكەى لاداۋ بە

زەردەخەنەۋە تەماشاي كردين!

ئىمەش لە ھەيوەتى دىدارى پوخسارى، ئاگامان لە خۇمان نەما،

پوخسارى ھىندە جوان بوو!!

دەتگوت پەرەى موصحفە! ئىدى ئەۋە دوا دىدار بوو!.....

ھاۋكات سەرەتاي مانگى پىرۋىزى رەمەزان بوو، دەمىك بوو لە

چاۋەرۋانىدا دەستەۋ نەزەر راۋەستابووم، بەلام كاتى ئەۋ تەشرىفى

ھىنا، مەن نەمتۋانى تېر بە چاۋەكانم تەماشاي ھىلالەكەى بىكەم،

نہ متوانی به سورمہی لاپہرہکانی قورئان، دیدم سورمہ ریژر بکہم!
گوئیستی قورئان دہووم، به لام من به تاسہی دیداری لاپہرہکان
بووم، دہمویست ئاویزانی پیتهکانی بیم!

نہمدہتوانی تہماشای رپووناکی بکہم، له دیویکی تاریکا رۆژم بهسەر
دہبردا! ﴿وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ﴾ النور: ٤٠

دہیان سائلہ بهو چاوہ دہبینم، له بهرامبہریدا چیم بۆ سوپاسی
خودا کردووہ؟!

﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ الملك: ٢٢

نہمانتوانی لهو کہمہ سوپاسگوزارہ بین؟!

چاو دورپانیکہ بۆ دوو مہنزل!

ئارہزوو بکہی دہتبا بہرہو رپووح و رپہیحانی بهههشت!

وہ گہر نا بہرہو چال و دۆلہکانی دۆزہخ!

دہتوانی به فرمیسکہکانی چاوت، گہردنی خۆت ئازاد بکہی،
خوداوہند بپروانامہی بهههشت پئی بدات.

پہیامبہر دہفرموی «دروودی خوی لیبت»: سی کہس چاویان
دۆزہخ نابینی، چاویک له ترسی خودا ئہسرینی رشتبی، چاویک له
پیناوی خودادا پاسہوانی کردبی، چاویک بہرامبہر ئہو شتانہی حہرامہ
پیلوہکانی داخستوون». معجم الطبرانی-صحیح-

ہہروہا دہفرموی «ئہوہی له ترسی خودا گریابی ناچیتہ دۆزہخ

تا شیر نہگہریتہوہ بۆ گوان!»! الترمذی صحیح

وہلے! ہم زہمہنی فیتنہیہدا چوں چاوہکانمان بیاریزین!!
 لہ زہمہنیکدا زورترین تاوان بہ چاو دہکریٹ، جلہوی والا کراوہو
 لہبری سوپاسگوزاری بۆ خودا بۆ تاوان و گوناہو حہرام بہ کاردیت!!
 مہگہر ئیمہی موسولمان فہرمانی خودامان بیرچوود،
 ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَنْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ النور: ۳۰

لہگہل سورہتی نوورا، چۆنین؟ چہند لہو نوورہ بہرہمہندی!
 محمدی کوری واسیع زور سہردانی ہاوریہکی دہکرد، ہہموو جاری
 کہنیزہکیک دہرگای بۆ دہکردوہ، ئہویش سہری دادہخستو چاوی
 دہنووقاند، کاتیک کہنیزہکہکہ دہگہراپہوہ بۆلای خاوەن مال، لیی
 دہپرسی: کیہ؟ ئہویش دہیگوت: ہاوری کویرہکہتہ!
 وای دہزانی کویرہ!

چونکہ دہیزانی چاو ئہگہر بہربہستی ئیمان نہبی چہند دژوارہ!
 ﴿كُلُّ الْحَادِثِ مَبْدَأُهَا مِنَ النَّظَرِ وَمُعْظَمُ النَّارِ مِنْ مُسْتَصْغَرِ الشَّرِّ كَمْ نَظْرَةٌ فَعَلَتْ فِي قَلْبِ صَاحِبِهَا فَعَلَ السَّهَامُ بِلا قَوْسٍ وَلَا وَتَرٍ﴾
 چونکہ نہزہر تیریکی ژہراویہو دل و دہروونہکان ژہراوی دہکات.
 دہریای ئیمان لیل دہکاتو خونچہی توہرو عہفاف دہورینی!!
 بہلام ئہوہی چاوی بیاریزی، خودا شیرینی ئیمان بہ دل و دہرونی دہبہخشی!
 حہسانی کوری ئہبی سینان، لہ رۆژی جہژنا پییان گوت: ہہرگیز
 ہیندہی ئہمروؤ ئافرہتمان نہبینیوہ؟

گوتی: بہلام من چاوم بہ یہک ئافرہت نہکہوتووہ! چونکہ چاوی

خوى پاراستبوو!

كاتيک گه پرايه وه مالى: ژنه كهى لى پرسی: چەند ئافره تى جوانت بينى؟!
گوتى: وه لّاهى تا گه پراومه ته وه، جگه له په نهجه كه لهى دهستم
ته ماشاي هيجم نه كرد وه!

ره بىعى كورى خوسه يم، به لاي كۆمه لىك ئافره تا تپه پرى، هينده
ته ماشاي زهوى ده كردو خوى پاراست: ئافره ته كان و ايانزاني كوپره وه له
خودا پارانه وه له كوپرى بيان پاريزى!

سوفيانى سه وري، له كۆتايى وانه كانيدا پيش رۆژى جهژن گوتى:
يه كه مەين كارىك كه له رۆژى جهژندا دهيكهين، پاراستنى چاوه كانمانه
له روانينى هه رام!

نازيرم: رۆژانه هه زاران جار، چاوه كانت دهتروكيني!
له خۆت پرسى وه چهنديان بۆ رهزامه ندى خودايه و چهنديان به
پيچه وانه وه؟!

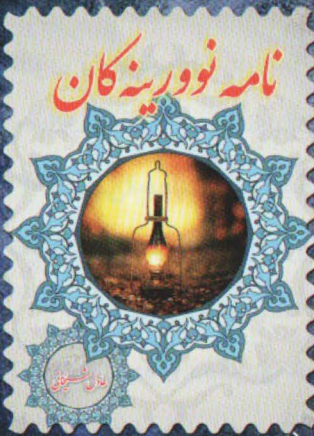
له خۆت پرسى وه كه ئايا دهتوانى بهرام بهر به هه زاران تاوانى
رۆژانهى چاوت خۆت ئاماده كهى بۆ سزاي خودا!

هه و لده دهيت ئه و چاوانهى، كه دهته و پت له رۆژى دوايدا خوداي
گه و رهى پى ببينى، به پاكي رايانگري وه له رۆژى دوايدا شهرمه زار نه بى و
به شانازى به وه به ديدى پاك و بيگه رده وه بۆ خوداي خۆشه ويستى
خۆتى پى بروانى؟!

دهزاني خودا وهند ئاگاي له هه موو تيله يه كى چاوت هه يه؟!

﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ غافر: ۱۹

نامہ می سی و دو

نازیم: وتہیہ کی عہدو لائی کوہی عہون زور سہرنجی پاکیشام
کہ دہلٹ: نگہر کہسیک ہہموو کارہکانی بہ یہکک لہ پاشاکانی
دونیا بسپیرو خوی تہسلیمی بکات سودمہند دہبیت، ئہی نگہر
کہسیک خوی تہسلیمی خودایہک بکات کہ خاودنی ئاسمانہکانو
زہویہو پہرودرگاری ہہموو ہونہوہروہ ئہوہی لہژیر گلشداہ
مولکی ئہوہ!!

لہم زہمہنی ئاشوبو نارہحتیو گرفتاریہدا، بہندایہتی بو
پہرودرگارو پتہوکردنی پہیوہندی، تاکہ ہوکاری دنیاییو ئارامیو
سہعادہتہ!

﴿قُلْ أَغْبِرَ اللَّهُ أَنْبِيَ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ الأنعام: ۱۶۴

نا، ہرگز نئیہی بہندہ، دوی خوداوندی خومان بو پەروردگاریکی دی ناگہرین، دوی ئەو خودایہی کہ پەروردگاری ہموو بونہ وەرکە! ئیدی ئیمہ ئاتاجمان بہ کہس نییہ جگہ لہ ئەو!

(تەوحیدی ربوبیەت) واتە: یەکتاپەرستی پەروردگار، فیرمان دەکات کہ خودایہکی گەورە، پەروردگاریتی لہ ہموو جیہان دەکات، بہ تەواوی ہموو مەخلوقاتو ہموو بوونہ وەرەکانییہو و جلہوی ہموو کارەکان، تەواوی رووداوکان، تەنہا بەدەستی ئەو و بہس! لہو رۆژو وە دلوپەيەك ئاوين، خوداوند بہ لوتفی خوێ چاودیریمان دەکات و پەروردەمان دەکات، ہموو بەدیہینراوەکان، لہ پەروردگاری خوداوند ہیدایەت وەردەگرن، بو زیندەگی و ژیان.

پیش ئەوہی بییہ سەر زەوی، گوێ و چاو و دل و ہستی پی بەخشیوین، کہ ئەو کات ئیمہ نہ پی دەبیستین و نہ پی دەبینین و نہ ہستی پی دەکەین!

وہی لہ گەل ھاتنمان بو سەرزەوی ھیدی ھیدی ئەو وەسایلانە دەکەونەکار! ھەر دوو سی رۆژو ئیدی چا و بہ نیو مالدا دەگنرین، لہ بچوکتیرین دەنگ وەناگادین و لہ خەو وەخەبەردین!

چەند حەوتەيەکەو ئیدی دایەو بابە دەناسین و ھوگریان دەبین! پاکی و بیگہردی بو خوداوند..

﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ النحل: ۷۸

پهروهردگاريتی خداوند، واته خاليقو ماليکو موده بپيره!
خاليقو به ديهي نه رو بنياتنه رو، دروستکهری هه موو به ديهي نه راوه کانه.
هه ر ئه ویش خاوه ننداری، له هه موو مولکو سهر ووتو سامانی
ناسمانو زهویو، ئه وهی که تیا ياندایه دهکات، رزقو رۆزی، ژيانو
مردن، دهر دو شيفا، مالو سهر ووت، به رزیو نزمی، بوونو نه بوون،
داراییو نه داری، تهنه ئه و خاوه نيستی.

هاوکات به رپوه بهری کاروباری که ونو کائينات، رپکخه ری سیسته می
گهردون، تهنه به دهستی ئه وه و جله وگیری هه موو کاروباره کان تهنه بو ئه وه.
له هه موو ئه م کارانه دا خداوند هاوړی و هاوده مو شه ريکیکی نين.

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ بَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ الأعراف: ۵۴ هه ربویه
هه نديک له زانايان له پیناسه ی ته و حیدی ربوبيه ت دا ده لئین: (هُوَ
تَوْحِيدُ اللَّهِ فِي أَعْمَالِهِ) واته: به يه کتادانانی خودایه له کرداره کانیدا! به و
مانایه ی خدا هه رکاريک که دهیکات به تهنیا ئه نجامی ده داو که س
هاو فهرمانی ئه و نییه!

خه لقو ئه مرو مولکو ته دبیرو، فهرمانو هیزو ده سه لات تهنه
هی ئه ون! خودای گه و رده ش بو ئه وه ی به نده کانی باوهر به مه بکه ن،
هه زاران هه زار به لگه ی به رچاوی، خستوته به ردهستی به نده کان، به
شیوه یه ک که له ژماره نایه ن، چونکه به هینده ی ژماره ی مه خلوقاتی
خودا، که هه ر خوی ژماره یان ده زانی، به لگه له سه ر پهروهردگاريتی
خداوند هه یه!

﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ، وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ الذاریات: ۲۰ - ۲۱

﴿ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ﴾ فصلت: ۵۳

جاريڪيان پرسياريان له نيمامي شافيعي کرد سهارمت به وجودی
خوداو گه ورهیی و دسه لاتی په رودگار، نه ویش له وه لاما گوتی:
گه لای توو!

ناماده بووان وه لاما که یان پئ سیر بوو، یانی چی گه لای توو؟
پیشه و شافيعي فهرمووی: ته ماشاکه ن هه مان گه لای توو کرمی
ناوریشم که پئی ده گوتريت (قهز) و دهیخواتو دهیکات به ناوړیشم!
ههنگ دهیخواتو دهیکاته ههنگوین!

مامزیش دهیخواتو دهیکاته میسکی بوخوش!
کئ سهرچاوه که ی په کخستو به ره هه مگانی جیاواز کرد؟ جگه له په رودگار.
نهمه تنها به لگه یه کی بچووک له گه لای دار توو یه ک!
نهی نه گهر باس له سئ نهرکانی ربوبیت بکهین که بریتین له
(خهلق و مولک و ته دبیر)، بیر له وه بکهینه وه که نه و هه موو ژماره
بئ هه ژماره ی بونه وهر، له مروؤفو ناژهل و بالنده و ماسی و نه ههنگو
زینده وهرانی دهریاو بیابان و، ژیرخاک و سهرخاک و، زینده وهر گه لایک که
به چاو نابینرین، هه موویان رزق و رۆزیا ن له سهر په رودگار د!

په رودگار یکی به توانا ﴿ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴾ الذاریات:

۵۸

رۆزیده ریک که بئ سنوور دبه خشی، که س ناتوانی، رپگری له
رزقی نه و بکات .. ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾ آل عمران: ۳۷
مولکداری هه موو مولک و سامانیک ههر بو نه و هه موو پاشاو

مولكدارو دەولەمەندەكان رۆژىك دادى، مولك سەرودى خۇيان
جىدىلن، كە خداوند پىي بەخشيون!
ئەوۋە لاوازى مەۋقەكانە كە چاويان لە دەستى مەۋقەكى لاوازى وەكو
خۇيانە، تا خەلاتيان بكات، يان نزاو تكاو پارەنەوۋە بۇ شىفاو لابردنى
دەردو بەلا لە دارو بەردى بى گيان دەكەن، گەنجينەكانى ئاسمانو
زەوى تەنها ھى خودان!

﴿وَلِلّٰهِ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾ المنافقون: ۷

سالەھای سالە بەرپەۋەبردنى گەردونىك بە مانگو خۆرو ھەسارەو
ئاسمانىك كە مليۇنەھا ئەستىرەى كردۆتە ملوانكەى سنگو گەردنى،
جگە لە تەدبىرى ئىلاھى كى ھەيە دەستى لەو بەرپەۋەبردنەدا ھەبىت؟!

﴿فَسُبْحٰنَ الَّذِىْ يَبْدِئُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ﴾ يس: ۸۳

﴿قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْاَمْرَ فَسَيَقُولُوْنَ اَللّٰهُ فَقُلْ اَفَلَا
تَنْقُرُوْنَ﴾ يونس: ۳۱

پىرەمىردى شاعىرىش دەئىت:

خاويە ئەوانەى كە بى باوەرن
هەيچيان نەديوۋە وا ھەلەوۋەرن
ئەگىنا سەھىرى باخىكى گول كەن
تەماشايەكى بە ئەقل و دل كەن
ئەو رەنگە چوانەى پەردى ھەرجاى
بە زەرەبىنى تىشكى بىناى
لەى و رەبىنەوۋە كە ئەو سەنەتە
كى دەلى زادەى، خەوى تەبىعەتە؟

نامہ نوورینہ کان

نامہ سی و سی

إِلَيْكَ وَإِلَّا لَا تُشَدُّ الرِّكَايَبُ   وَمِنْكَ وَإِلَّا فَالْمُؤَمِّلُ خَائِبٌ
وَفِيكَ وَإِلَّا فَالْكَلَامُ مَضِيعُ   وَعَنْكَ وَإِلَّا فَالْمُحَدِّثُ كَاذِبٌ

خودایہ، پەرورددگاری مەزن، جگە بۆ لای تۆ، ستەمە کاروان
بکەوێتە ڕێو هیواخواز جگە لە تۆ، ئەر هیوای بە کەس بێت، ئەوا
تکای بێهودەو داری خۆزگەیی بێودەر دەبی!

سەناو ستایش، تەنھا شایستەیی تۆیەو، قسەو گفتوگۆ گەر لەبارەیی
گەورەیی تۆوە نەبی، بێ کەلک و بێ سودەو ئەوێ بگوتری، جگە لە
وەسفی گەورەیی و بلندی تۆ ھەمووی ناپاستە!

ئازىزم: ئەو كاتەي بازارى كەسادى، مەۋقە بىچكۆلەكان جىددىلىق
 رەۋدەكەيە گولزارى بى سنوورى ئىلاھى، لەۋىدا ئارامى دەبىتە ميوانى
 ھەمىشەيى دلو، پەروشەي بارانى مېھرى خودايى رۇحت دەشۋاتەۋە،
 سەۋەي بەزەيى سۆزى خودا، گولبارانى باخچەي ھىۋاۋ خۇزگەۋ
 ئاۋاتەكانت دەكات.

كە دەچىتە نىۋ گولستان ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ الحديد: ٤
 ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَرَ﴾ الأنعام: ١٠٣ ئىدى خەم
 مالاۋايىت لى دەكاۋ دىلەۋكى ئەدرەسى دىلت نادۇزىتەۋە!
 خۇ ئەگەر لەگەل سەرۋەردا بىرى (اللَّهُمَّ إِنَّا بِكَ وَإِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مُنْجَا
 مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ) ئەۋە ئىدى دىنيا دەبى كە جگە لە پەناۋ پەسىرو سايەي
 ئەۋ، شۈيىنكى دىت نىن! ھىزىك ھەرگىز شىكست نانسىۋ گەۋرەيەك
 كە ھەرگىز لە گەۋرەيى ناكەۋىت تەنھا (اللە)يە!!
 بۇ كۆي دەچى ئازىزم، لەم دەقەرى نوۋرە زىاتر شۈيىنكى ھەيە بۇ
 ھەۋانەۋە، پەنايەك ھەيە بۇ پىشۋ، بەھەشتىك ھەيە بۇ رۇخ؟!
 ئافرەتلىك باۋەشى بە پەردەي كابدە كەردىۋو دەيگوت: (يا وَحْشَتِي بَعْدَ
 أُنْسِي، يَا ذُّلِّي بَعْدَ عِزِّي، يَا فَقْرِي بَعْدَ غِنَاي!)
 پىيان گوت ئەۋە بۇ ئاۋا ھاۋار دەكەي، بەلەيەكت لى قەۋماۋە،
 سەرۋەتو سامانىكت لەدەستداۋە؟! گوتى: (لا، وَلَكِنْ كَانَ لِي قَلْبٌ
 فَقَدْتُهُ)!

گوتيان: ئەمە بوۋ ئەۋ بەلەيەي باسى دەكەي؟! گوتى: (وَأَيُّ مُصِيبَةٍ
 أَعْظَمُ مِنْ فَقْدِ الْقُلُوبِ وَأَنْقِطَاعِهَا عَنِ الْمَحْجُوبِ)!

بېگومان زور راسته: چي به لايه ك گوره تره له دابړاني دل له
خوشه ويسته كې!

دلي موسولمان هه ميشه ئاوي زاني عرشى ئيلاهييه! په روانه ي
دهورى چراي ئيمان و فەرمانى خودايه، جا پيم خوشه ئازيزم دواى
ئوهوى له نامه ي رابردودا له باره ي (ته وحيدى ربوبيه ته وه) دوام،
ئهمجاره له باره ي (ته وحيدى ئولوهيه ته وه) بدويم.

ئيبنولقهيوم ده فەر موئ:

وَعِبَادَةُ الرَّحْمَنِ غَايَةُ حُبِّهِ مَعَ ذُلِّ عَابِدِهِ هُمَا قُطْبَانِ
ئيمه كه په روه ردگارمان ناسو به گه وره يي و ده سلا تي بي سنوورى
ئاشنا بووين، ده بيت ملكه چي نه و په روه ردگار به بين! نيوچه واني
به نديايتي بخهينه سهر زهوى، ملكه چي به ته وواي خوشه ويستى و
ئووين و ته وواي ته سليمه وه په يمانى عبوديه ت له گه ل خودا وه ندا
ببه ستين...

ئهو كات جگه له (الله) مه عبودو مه ئلوهو خودايه ك ناناسين.

﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ
وَتَوْكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ هود: ۱۲۲

ئيدى دوعاو نزاو تكاو رهاو پارانه وهو لالانه وهو، هيو او ئاواتو
هزو خو زگه و، هه ستو نه ستو، سكالو هاوارو حاجاتو ئاتاجمان
ته نها له و داوا ده كه ين، چونكه ده زانين كه س بي ويستى خودا، هيچي
پي ناكړئ له م گه ردو ونه دا، نه وانه ي كه خه لكى ديانپه رستن و هاواريان
لي ده كه نو لبيان ده پارينه وهو دليان پيوه ي په يوه سته، ده سلا تي

میشتیکان نییه.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ (الحج: ٧٣)

له تاريفی ته وحیدی ربوبییه تدا گوتمان ئەم جوړه‌ی ته وحید زانایان به کورتی ودها پیناسه‌ی ده‌که‌ن (هُوَ تَوْحِيدُ اللَّهِ فِي أَعْمَالِهِ) واته: یه‌کتابه‌رستی خوداوه‌ند له کاره‌کانیدا، سه‌باره‌ت به ته‌وحیدی ئولوهیه‌تیش ده‌لێن: (هُوَ تَوْحِيدُ اللَّهِ فِي أَعْمَالِهِ).

پېچه‌وانه به ئەو ئەمیان یه‌کتابه‌رستی خودای گه‌وره‌یه لهو کارانه‌دا که ئیمه ئەنجامی ده‌ده‌ین! واته هه‌رچی کارێک که ده‌یکه‌ین ته‌نها بۆ ئەوی ئەنجام ده‌ده‌ینو، له پیناوی ئەو خودایه مه‌زنه‌دا ده‌یکه‌ین!

جا ئەو کارانه کاری لاشه‌ بن، یا دل! نوێژو نزاو پارانه‌وه‌و کارو کرداری زاهیربن، یا خۆشه‌ویستی و ترسو ته‌قواو خه‌شیه‌و ته‌سلیمو ته‌وه‌ککول که کارو کرداری دل و نیوه‌پۆکی موسو‌ل‌مانن!!

به‌لگه‌کانی خودایه‌تی خوداوه‌ندو یه‌کتایی له ئولوهیه‌تدا، بێ شومارن، خوداوه‌ند خۆی له قوئانی پیرۆزدا زۆر به سانایی بۆمان روون ده‌کاته‌وه:

﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ مِمَّا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (المؤمنون: ٩١)

خوداوه‌ند نه‌وه‌ی نینو هیچ خودایه‌کی له‌گه‌ل نییه، ئەگه‌ر

خودایہ کی دی لہ گہلؑ خودایا ہہ با، ئہوا ہہر کہ سہو دہستی بہ سہر
مہ خلوقاتی خویدا دہگرتو ہہوئی دہستہ سہراگرتنی موئی یہ کدیان
دہداو بہم کارہش، سیستہ می گہردون لیک دہترازو دنیا ویران دہبوو.

پاکی و بیگہردی بوؑ خدا لہ وہسفی موشریکان!

یا خود دہفہ رموی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا بُغْوًا إِلَىٰ ذِي

الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾ (الاسراء: ۴۲)

ئہ گہر لہ گہلؑ خودادا خودایانی دی ہہ بان، ئہوا ہہموو ہہوئی
زالبوون و سہرکہ و تنیان بہ سہر خاوہنی عہرشدا دہداو دہیانویست
خوین خاوہن عہرشو دہسہ لات بن!

ئہوکات کہ ونو گہردون دہبووہ مہیدانی ململانیؑ خوداکان!

وہلیؑ جگہ لہ (اللہ) خاوہنی عہرشو دہسہ لاتو مہلیکولمولوک،

خودایہ کی دی نییہ.. ﴿فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ

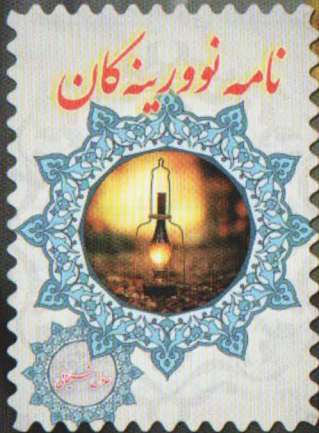
الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (المؤمنون: ۱۱۶)

کہ واتہ با دلہ کانمان جگہ لہو خودایہ، روگہ یہ کی دی نہناسیؑ و لہ
دہستی دہسہ لاتی ئہوہوہ نہ بیٹ، چاوہروانی ہیچ کہرمو خہ لاتیک
نہکات.

ئہو خدا گہورہ یہش بہسہ، بوؑ کہ سیؑ کہ بہ تہواوی

ئیتمینانہوہ پشتی پیؑ بہستووہو، پرووی نازو نیازی گرتوتہ ئہو!

نامہ می سی و حوالہ
♡

به ندهيهك خامه بكا ته باوهشى قامكه چكۆله كانى و بيهوى
سه بارهت به همدوسه ناو وهسفى خودايهك بنووسى كه خاوهنى
ناوى زنده جوان و سيفاتى بى سنوور بهرز بىت، زۆر ئهسته مو دژواره...

رهحه تهى خودا له موته نه بى شاعير كه دهفه رموييت:

وَأَمَّا وَحَقُّكَ وَهُوَ غَايَةُ مُقْسِمٍ
لَلْحَقِّ أَنْتَ وَمَا سِوَاكَ الْبَاطِلُ
مَا دَارَ فِي الْحَنَكِ اللِّسَانُ وَقَلَّبْتَ
قَلَمًا بِأَحْسَنَ مِنْ ثَنَاكَ أَنَامِلُ

ستايشى خواوهند، باسکردنى پهروهردگارى مهزن و ههلبزاردن
وتهگه لىك بۆ وهسفى عه للامولغيوب به من چۆن دهكرىت؟

سویند به زاتى خودا ئه و كاتهى دهمه وييت ودها كارىك بكهم،
به رامبهه به ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ تهزوو به رۆحمدا دىت و زمانم لال
دهبىت، خۆتهگهه خوداى گهوره هيچ وهسفىكى ديكه زاتى
شهريفى خۆى نه كردبا و تهنها فهرمووباي ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ بهس بوو
بۆ كهسيك بزانييت ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ ماناى چيه!

ئهو كاتهش دهچيته خزمهت ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ الحشر: ۲۳ بۆ
گهوهيه مه ليكولملوك بۆ راگرى ئاسمان و راخهري زهوى، بۆ بهديهينهري بوونهوهه،
بۆ شای دونيا و ئاخيرهت، بۆ رۆزیدهري هه موو مه خلوقات!!

به رامبهه ميهرو به خشندهيى و گهوهيهيى، دهسه لاتی بىسنوورى من چى بلىم؟
بۆ خودايهك كه جگه له ئهو، ئيدى خودايهك نيه شايانى په رستن بىتو،
دهبىت به چى زمانى سه ناى ئه سمائى حوسنا و سيفاتى عولياى بكهين؟

خودايهك كه جوان و جوانويست و نيوهكانيشي له وپهري
جوانيدابن، چي بلين له وهسفيدا!؟

خودايهك كه له بهرزي سيفات و بلندي مهقام و مهكان و هيرو
دهسهلات و عيلم و تواناي كهسي نهگاتي!

به چي وهسفيك وهسفي بكهين! نييمه ناتوانين هيچ بلين،
تهنها دمتوانين له ريگاي وهسفي خوداوهند خوئي له قورئاندا و
پيغهمبهريش له فهرمووده شريفهكانيدا وهسفي بكهين و خوداي
گهوره به هه موو ئه و وهسفانه وهسف بكهين كه له قورئاندا
وهسفي خوئي پي كردوون، ياخود پهيامبهري (سلاوي خوداي
ليبيتي) له فهرموودهكانيدا وهسفي پي كردوون!

چونكه هيچ ريگايهك نيه بو گهيشتن به خوداو وهسفي زاتي
نيلاهي، جگه له ودهي خودايي كه ئهويش قورئان و سوننهته!

نييمه دهبيتي دواي سهلمانندي تهوحيدي ربوبييهت و ئولوھييهت،
ئيقراري تهوحيدي ئهسماء و سيفات بكهيت، بهو شيويهيهي كه خوداي
گهوره وهسف كراوه له قورئان و سوننهتي سهحيحدا!

بيئهوهي پرسيار له كهيفيهت بكهين، يا تهمسيلي بكهين و به
شتيكي بشوبهينين، يا تهئويلي بكهين و تهحريفي ماناكاني بكهين!

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشورى/ ١١

نازيرم ئههه ئهه ئايهتهيه كه بو يهكهمين جار زمانم پي پزا، يهكهمين
ئايهتي قورئانه كه باوكم فيري كردم و لهو روژروه ههم خوشهويستي
قورئان و ههم خوشهويستي ئهسما و سيفاتي خودا له نيو دلمدا چهسپا!

ئەو کات مانای ئەم ئایەتەم نەدەزانی، تەنھا بە ھەستی پاکى
 منداڵانەو فیتەرتى خودایىیەو دەووبارەم دەکردەو تە لە بەرم
 کرد، ئەو کات تازە پێم گرتبوو، یەك دوو سالان بووم ھێشتا
 زمانى گەفتوگۆم تەواو پاك نەبوو بوو، وەلى دواتر ھەموو تەمەنم
 بەخشی بە فێربوون و تیگەشتن لە بیروباوەرى راستەقینەى
 ئیسلام و ئاشنا بوون بە ناو و سیفاتى ئیلاھى!

ھێشتا ھەر وا دەزانم منداڵە چکۆلانەكەى دوینیم و تازە بو
 یەكەم جار ئەم ئایەتە پیرۆزە دەخوینمەو!

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشورى / ۱۱

ئاخر بەرامبەر خودایەك كە ھىچ نمونەو ھاوشیوەیەكى نییەو
 بيسەرو بینەرى پەھایە، من چیم و چی دەزانم و دەتوانم چی بلیم؟!

لە یەكى ناوەندیش بووم، کاتیک لە ژوورەكەمدا بە خەتى
 فارسى لە سەر سەرى خۆمەو ئایەتى: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾

طە/ ۵ ھەلواسیبوو!!!

مەلایەك كە ئەوەى بینى گوتى: لەم ھەموو ئایەتە بۆچى ئەم
 ئایەتەت ھەلواسیو، دەزانی چی ھەراو بەزمو كیشەییەكى لە سەرە!!
 من ئەو کات ھىچم لە حیاوازی و ملەلانی پێرو فیرەقە
 كەلامیەكان نەدەزانىو، نەمەدەزانى كە ئەوان سەبارەت بە
 عەرش و عولوی خودا چەندە ناكۆك و ناتەبان! بەلام لە ناخى
 دڵمەو باوەرم بە بەرزى و بلندى ئیستیواى خوداوەند ھەبوو،
 ئیستاش كە پسپۆرى عەقیدەو فیرەقى ئیسلامیم ھەر ھەمان

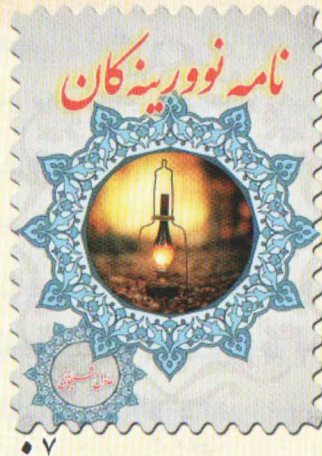
باوهری جارانه ههیهو، دنیام گرتنه بهری تهئویل و ته حریف
جگه له سه رلیشیوان و مه حرووم بوون له چیژو حه لاوه تی ئیمان
به ئه سماء و سیفات و ئاشنانه بوون به گه ورهیی و عه زمه تی
خودایی هیچی دی نییه! ﴿فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ المؤمنون/ ۱۱۶

خودا زۆر له وه گه وره تره که زات و ئه سماء و سیفات ی بچیته
ژیر پکیفی عه قلی بچووکی ئه هلی که لام!

جا هه ر که سیك دهیه ویت به راست و درووستی و زۆر به
سانایی و به بی گری له گه ل ئه سماء و سیفات ی خودادا بژی و له
ژیاندا شوینه واره کانی ببینی، راسته وخۆ ته ماشای قورئان بکات،
با راسته وخۆ فه رمووده کانی پیغه مبه ر (سلاوی خودای لیبت)
له سه حیه یندا بخوینیته وه، به تایبه ت کتییی (التوحید) ی
سه حیحی ئیمامی بوخاری!

هه موو ئه و په راوانه ش که ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت
نووسیویانن له ته وحیدی ئه سماء و سیفاتدا، ته نها له و دوو
سه رچاوه یه وه رگیراون، له ویشدا باوه ردار گه وره یی و توانا و
ده سه لات و که مال و جه لال و جه مالی خودا، دل و ده روونی داگیر
ده کاتو، له گه ل بیستنی ناو و سیفات ی خودا وه ند، وه ک بی ناو
ئاو ده له رزی، به رامبه ر به گه وره یی ئه و خودایه ئیدی چاوی
گه وره یه کی دی نابینی!

وَأَنِّي لَتَعْرِفُنِي لِذِكْرِكَ رَغْدَةً كَمَا انْتَفَضَ الْعُصْفُورُ بَلَلَهُ الْقَطْرُ

نامہ سی و بیج

دیمه نیکی ههستبزوین بوو، ئاوری له ناخم بهردا، فرمیسه که کان
 هیدی هیدی، به سهر روومه ته چرچولۆچه کهیدا دههاتنه خوار، به کول
 دهگريا، دهیگوت: تهنها چاوه پریم له رۆژی دوايیدا، تۆلهم بۆ بکاتهوه!
 له مانیکی گلیندا، که زیتەر له گۆر دهچوو، وهك له مال، جگه له
 چهند پارچه په رۆیه کی شپرو پیخهفو راخه ریکی کۆن، هیچت بهدی
 نه دهکرد، پیره میردو پیره ژنیکی پیرو که نهفت، پیره ژنه کهش نه خوش
 به ئیفلجی میشت، له جیدا کهوتبوو، پیاوکه هه موو ئه رکیکی مالی
 گرتبووه ئه ستۆ، وپرای پاك و خاوینیو خزمهتی خیزانه نه خوشه کهی!
 له ئاویلکه ی ژیانو دواساتهکانی کوله مه رگیدا، له بری هه سانه وهو
 خزمهتو جیگای گه رمونه رمو چاودیری، له هه موو نازو نیعمه تیکی
 دنیا بیه شبوون.. وهلی، به دلیکی پر له ئیمانه وه، داویان له خواد
 گه وره دهکرد، له قیامهتدا تۆلهیان بۆ بکاتهوه!

به رامبه ر بهو یه قینو ئیمان و متمانه یه، تهزوو به رۆحمدا هات!
 ئه مه دیمه نیکی کورتی خیزانیکی هه ژار بوو، له به رنامه یه کی
 ته له فزیوئیدا!

له وپرا زانیم، یه قینو متمانه به خوادا باوه ر به رۆژی دوا یی، تهنها
 به خویندنه وهی کتیبو و مرگرتنی بروانامه ی بهرز، دهست ناکه ویت!
 چونکه رۆژانه، کهسانیکی زۆر ده بینن، دینو زانستی خویان، له بازاری
 ئه م دنیا فانییه دا، دهخه نه سهر سه وداو به نرخیکی که م دهیفرۆشن!
 وهکو پیغه مبه ری ئازیز «سهلامی خوی لیبت» دهفه رمو ویت:

(يَبِيعُ دِينَهُ بَعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا).

«بيرو باوهرو دینه‌کەى، به شتومەکیکی کەمى ئەم دونیایە دەفرۆشێ»،
خۆ هەزارو موحتاج نییە، بەلام دینه‌کەى لا هەرزانه، نرخى نازانێ، یەقینی
به وادهو به‌ئینی خودایی نییە، کە له بهههشتدا، چیی بۆ باوه‌رداران داناوه،
له خۆرا باقى دەدۆڕێنێ به فانی!

خۆشه‌ویستی خوداو تاسەى لیقای خوداوه‌ندو رۆژى مه‌زید، دلی
داگیر نه‌کردوه!

نازانێ په‌نابردن بۆ خودا، چه‌نده گه‌وره‌یه!
دیسان ئازیزم، دیمەنى ئەو مامه پیره‌یه، هاته‌وه به‌ردیده‌م، له کوڵی
گریانو گه‌رمه‌شینی له ده‌ست سه‌ختیی ژیان، ته‌نها چاوی به‌فرمی‌سکی
برپییه ئاسمانو ده‌یگوت: ته‌نها داوا له خودا ده‌کە‌م، له قیامه‌تدا تۆ‌لەم
بۆ بکاته‌وه!

ئەم وشانه سادەن، بەلام به هه‌موو زاریکدا نایه‌نو هه‌موو که‌سیک
ناتوانی، وشه گه‌لیکی وه‌ها بدرکێنی!

ئەم پیره‌می‌رده، مه‌لای دوانزه‌عیلمو پرۆفیسۆری زانکۆ نییە! وه‌لێ،
زانایه به خودا.. که ئەه‌ویش لوتکه‌ی زانسته!

ده‌زانێ، که دونیا، خانه‌ی سه‌فه‌ره، نه‌ک لانه‌ی نیشته‌جێبوونو مانه‌وه‌ی
ئەبه‌دی.. له‌ویدا، ئیدی گۆچانی سه‌فه‌ر داده‌نیو له‌ کۆشکی شاهانه‌ی خوداییدا،
کۆتایی به هه‌موو نا‌ره‌حه‌تییه‌کانی ژین دینێ.. له‌ویدا، که یه‌کجار نوقمی
به‌هه‌شتی ده‌کە‌ن، ئەگەر داماو‌ترینو لیقه‌وماو‌ترینی دونیا بیت، ده‌ئیت:
«وَعَزَّيْكَ وَجَلَّ لَكَ مَارَأَيْتُ بُسًا قَطُّ» سویند به عیززه‌تو جه‌لاله هه‌رگیز
نا‌ره‌حه‌تیو بینه‌وا‌ییم نه‌دیوه!

ئیدی ئەمە زانینی راستەقینەیه!! ئەم ماریفەتی تەواوو سلوکی
عاریفانی حەقیقیە!

هەر بۆیە بە ئیمامی ئەحمەدیان گوت: مەعرووفی کەرخێ زۆر زانا
نییه! ئەویش لەوەلامدا گوتی: مەعرووف عیلمی خەشیەتی لە لایە، کە
ئیمە هەموومان بە دەوری ئەو عیلمەدا دەسوورپینەوه!!

فوزەیلی کورێ عەباز، بە هاروونە پەشیدی گوت: **تۆ لە من
زاهیدتری، چونکە من زاهیدم لە دنیاوە، کە فانیە.. بەلام تۆ زاهیدی
لە ناخەرەتیک، کە باقیە!**

نازیزم: بێرکردنەوه لە نزمی دنیاو پووچیو بێنرخیی مەتاعی
ئەم دنیا فانیە، بۆتە خەیاڵ! باوەشکردنمان بەم دنیاوەداو پێشبرکێ
بۆ کە ئەکەکردنی مأل و سامانیك، کە هەموومان دەزانین بۆ میراتگرانی
کوێدەکەینەوه، هێندە خەیاڵ و مێشکی داگیر کردووین، قیامەتمان بە
شیوەیهك فەرامۆش کردووه، وەکو مەحوی دەلێت:

**خەیاڵی پووچی دنیا، وەها دەماغ و دلمی پێچاوه
قیامەت، مەگەر هەر رۆژی قیامەت، بێتەوه فکرم!
زوهو و قەناعەت، تەقوا و وەرعو ترس لە خدا مالوایی لە هەواری
دلمان کردووه!**

جونهیدی بەغدادی پیمان دەلێت: زوهو و پشتکردن لە دنیا، بریتیه
لە: بەچکۆلە دانانی دنیاو سڕپنەوهی شوپنەواری لە دلد!

ئەبو سولهیمانی دارانی دەلێت: زوهو، وازهینانە لە هەموو شتیک،
کە لە خودات دوور دەخاتەوه!

ئىبنولقەيمىش دەئىت: ھەموو عارىفان لەسەر ئەو ھەو ھەو، كە زوھد
سەفەرى دڵە؛ لە داری دونیاو، وەرگرتنى مەنزىكە، لە مەنزىكەنى
ئاخىرەت!

كوا ئەو دڵانەى شەوانە، لە دەورى عەرشى خوداو رۆژانە لەسەر
فەرشى بەھەشت، وەكو پەروانەى دەورى چرا، دەسوورپنەو؟
ئىبنو سەمماك دەئىت: لاى زاھىد ئىقبال و ئىدبارى دونيا چوونەكە!
زیاد بكا، یان كەم، جیاوازی نییە!

ئىمامى زوھرى دەفەرموئەت: زاھىد ئەو كەسە، ھەرام بەسەر
سەبەرگرتنیدا زال نابو و ھەلەلەش سوپاس و شوكرى خودای بىر
ناباتەو!

سوفىانى ئەورى دەئىت: زوھد لە دونیا، بە خواردنى زېرو جلوبەرگى
شر نییە، بە ئكو بە ھىوابرەنە لە دونیا!!
لە دونیایەك وەكو پىغەمبەر «دروودى خودای لى بىت» دەفەرموئەت:
كە ئەگەر لاى خوداوەند، ھىندەى باڵەمىشوو لەیەك پىزى ھەبا، قومىك
ئاوى لى نەدەدا بە كافەر.

وھلى، زۆر لەو بەبىبايەختەر!!
بە داخوھە ئىمەش بە دوايدا رادەكەين! لە پىناويدا ھەموو شتىك
دەكەینە قوربانى! ھەندىجار دینەكەشمان!!

بەلام باورىا بىن، پەيامبەرى ئازىز دەفەرموئەت: «وێرەى
نزیكبوونەوھى قیامەت، تا دىت خەلكى زىتر باوھش بە دونیادا دەكەنو
زىتر لە خودا دوور دەكەونەو».

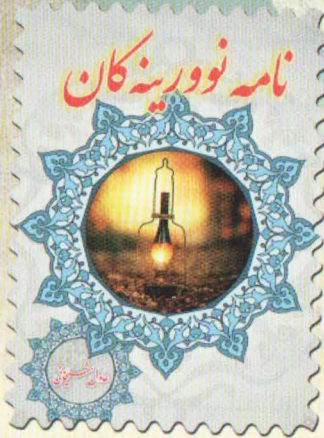
بۆ زانينى رازو نهينى زوهد، له ههسهنى بهسرى دهپرسين،
دهلئين: نهينى زوهدى تۆ چيه له دنيا، ئهئى ئيمام؟ له وهلامدا
گوتى چوار شت:

يهكهم: زانيم، كه رزقيك خودا بۆ منى دانابى، كهس نايبات، ههر
بۆيه دلّم مومتهمئين بوو.

دووهم: زانيم، كه ئهه كارى لهسهرمه، ئهه نجامى بدهم كهسيكى دى
بۆم ئهه نجام نادا، ههر بۆيه خۆم خهريكى بووم!

سئيهم: زانيم، كه خودا ئاگادارو چاوڊيره بهسهرمهوه، ههر بۆيه
شهرمم كرد، بمبينى له مهعسيهتدا!

چوارهم: زانيم، كه مردن حهققه، ههر بۆيه تويشوووم بۆ سهفهري
ديدارى خودايى ئامادهكرد.

نامہ می سی و شش

ھېچ ھەتوانى، بىرىنەكان سارپىژ ناكات، ھېچ دەرمانىك پشۈ نادات
بە رۆج، جگە لە متمانە بە خوداۋ خۆ ھاويشتە نىۋ دەرياي مېھرو
سۆزى خودايى!

ئەو كاتەى پىياسكەى ھەموو كاروبارەكان تەسلىم بە خودا دەكەى،
ئىدى دلىيىۋ ئارامى، دەبنە ھەمىشەمىۋانى دلت!

ئەو كاتەى كارەكانت دەسپىرى بە خودا، ئىدى پىرگەرۋوت ھەناسەى
ئاسوودەى ھەلدەمژى! ئىدى لە سىبەرى ﴿الَّذِي يَرَبُّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ دا!

تا زىتريش دل پەيوەستى خودا بىۋ بە راستى بەندەيەكى ملكەچ
بى، خودا زىتر يارمەتىۋ پشتگىرى خۆى بۆ بەندەكەى دەكاتە خەلات!
سەرگەۋتنىش بەسەر ئازارو كۆسپو ناردەحتىيەكانى ژياندا، بە
پىي دەستگرتنى بەندەيە بەھىزو دەسەلاتى خوداۋە!

كاكلى بەندايەتىش، رۋوكرەنە خودايە بە تەۋاۋى دلۋ ۋەرگىرانى
رۋوۋ لە ھەموو رۋوگەيەك، جگە لە رۋوگەى ئىلاھى!

ئىدى شتىك نىيە؛ چاۋەرۋانى بكەى جگە لە خودا!
متمانە بە ھېچ ناكەى جگە لە خودا، تەنانەت كەردەۋە باشەكانى
خۆشت!!

دەبىت ھىندە لە دەرياي مېھرو سۆزى خوداۋەند دلىيىۋ، كە بزانى
بەخشىنى ئەو بىسنوۋرەۋ كەرىمى عەتابەخش تەنھا خۆيەتى!
ئازىزم، مانايەكى زۆر ۋەرد ھەيە، كە من پىشتەر دركم پى نەكەردبۋو،
نەمدەزانى، كە ئەۋە پىچەۋانەيە بە متمانەى كولى بە خوداۋ
پشتبەستەنە بە كەردەۋەى چاك!!

عاريفان دهئین: نه گهر له کاتى گوناھو تاواندا، پرچاو ئومېدت به
خودا لاواز بوو، نه وه دياره تو به ئيعتماد له سهر کردهوه چاکهکانى
خوت، داواى يارمه تى و کوّمهك له خودا دهکەى!!
نا، نازيزم نا....

خو کاتى ئيمه گوناھ دهکەين و ياخى دهبين له خوداوهندو دهبينه
بهندهيهکى خراپو دوور له خودا! خوداوهند ههر خوداو پهروردگارى
ئيمهيه و ليمان دوورناکه ويته وه، نه وکاته درگای توبه و به زهيو ميهري
خوى خستوته سهر پشتو دالانى مه غفيره تى والا کردووه بوّمان!
ههرچهنده ئيمه شهرمه ندهو خه جالّه تين، به لام نهو زاته گه ورهيه،
لېبوردهو به خشنديه!

که واته: ههرگيز وهها بيرنه کهيته وه، کاتى نزاو پارانه وه، که خودا
نزاى منى گوناھبار وهرناگرى، تهنه نهو کاتانه چاوهرپى کوّمهکى
ئىلاھى نهى، که لات وایه پياوى چاکى!
ئيمه ههرچهنده چاکبين، به چاکهى خوّمان، ناگهين به لوتفى
بېسنوورى ئىلاھى!

کهى کردارى خواروخپچى ئيمه، دراوى مامه لهى فهيزى
ئىلاھيه!!

به چيمانه وه سه وداى نووسره تى خودايى و يارمه تى و دهسگيرۆيى
ئىلاھى بکهين؟!

مه گهر تهنه نهو کاتهى، که هه نيسک و قوئپى گريان گهروومان
دهتاسين و فرميسكى په شيمانى، رووى سيامان تهر دهکاتو دهستى

دوعاو نزاو پارانه ودهمان دهله رزی، چاوه پروانی لوتفی خودا بکهین!

به لگو به به خشندهیی خوئی، عه فومان پی عه تاکا!

گریه ی به کوئ، به دل، له خه رافاتی خو خه جل

نالهی دئی شه وان و هه ناسهی سه هه رگه هان

هه ر نه و هه ناسه یه، که بدا فینکی به دل

به و تاقه ناله یه، که بگا گهرمی به گیان «مه حوی»

ئیمه داوا له که سیک ده کهین، که خوئی ده فهرموئ: داوام لی

بکهین! به لئینیشی داوه، که وه لاممان بداته وه! لیمان نزیکه، بیسه رو

بینهری کردارو گوشتارمانه ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ سبا: ۵۰

هه ربویه شاعیر ده لی:

وَإِنِّي لأَرْجُو اللَّهَ حَتَّى كَأَنِّي
أَرَى بِجَمِيلِ الظَّنِّ مَا اللَّهُ صَانِعُ

که نه مهش، به راستی جوانترین گومان و گه ورهترین ئومیده به خودا،

که به شیوهیه که ره جاو ئومیدی به خودا هه یه، وه کو نه وهی به گومانی

باشی به خودا، به چاوی خوئی ببینی؛ چون خودا کاره کهی بو نه انجام دهد!!

که واته: نه و کاتهی له شکری خه م، هیرشت بو دین و ناده میزاده کان

ئازارت دده و مه ترسی و نارحه تی له هه موو لایه که وه گه ماروت

دده و، سه ری که هه لبره بو ئاسو و چاوه پروانی له شکری خودایه که به، که

ته نها خوئی نه بی، که س ژماره ی سه ربازه کانی نازانی؛ ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ

إِلَّا هُوَ﴾ المدثر: ۳۱

به نووری ئیمان، هه وری رهشی خه مه کانت بره وینه وه و بزانه

كه: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ التكويد: ٢٩

ئەوسا دەزانی؛ كه دەوروبەر، هیچیان بێ ناکرئ، جگه له کارێک، كه خودا دەیهوێت؛ ئەوهی دەیکەن، تەنها جێبهجێکردنی کارێکه، كه دەبوا ببێ و قەدەری خودای لەسەرە، هەرودگو چۆن براکانی یوسف -دروودی خودای لی بێ- ویستیان بیکوژن، بەلام نەمرد!

ویستیان شوینەواری بسپرنەوه، بەلام پلهو پایە ی زۆر بەرزتر بوووه!

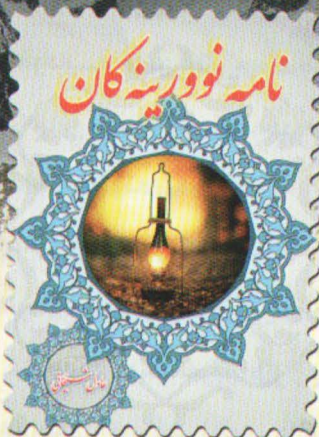
پاشان فرۆشرا؛ بۆئەوهی بیکەنه کۆیله، بەلام خودا کردی به پاشا! ویستیان خۆشه‌ویستییه‌که‌ی له دلی باوکیدا بسپرنەوه، بەلام زۆر له جاران زیتر بوو!

کهواته: هەرگیز نیگه‌ران مەبه؛ له پلانی ئادەمیزادەکان، ویستی خودا له سەر‌ووی ویستی هەموویانە‌وه‌یه، خودایه‌ک که هەمیشه زیندوووه هەرگیز نامرئ ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْوَحْدَى لَا يَمُوتُ﴾ الفرقان: ٥٨ ئیمامی عەلی «پەزای خودای لی‌بی‌ت» دەفەرموی: ئە‌ی خە‌لکینه، پشت به خودا ببه‌ستن، متمانە‌تان به‌و هە‌بێ؛ چونکه بۆ هە‌موو شتێ، خوداتان به‌سه!

ئە‌بن‌ولقە‌یم دەفەرموی: تە‌وه‌گول و پشت‌به‌ستن به‌ خودا، کۆ‌که‌ره‌وه‌ی عیلم و عە‌مه‌لی دله؛ چونکه عیلمی دل، بریتییه له: یه‌قین به‌وه‌ی، که خودا به‌سه، بۆ هە‌موو کارێ، که وه‌کیل بێ، وێ‌رای یه‌قین به‌وه‌ی که ئە‌و وه‌کیله، که خودایه به‌ باشت‌ترین شی‌وه ئە‌و کاره ئه‌نجام دە‌دا، که پێ‌ی سپ‌یر‌راوه، هاوکات ده‌بی‌ت باوه‌ری وه‌هابی‌ت، که که‌سی دی، ناتوانی

نامہ سی و حوت

ئىلاھى لە شەۋەزەنگى ئەم زەمەنە تارىك و ئەنگۈستە چاۋەدا، پەنام
 ھىناۋە بۇ تۇ، جگە لە نوورى تۇ، ئىلاھى.. تروسكاييەك بەدى ناكەم!
 كەسك نىيە جگە لە تۇ سكالای دلمى لا بکەم و دەرمانى دەردى
 منى لابی، جگە لە تۇ ئەى پەرۋەردگار، كى ھەيە لە دەرگای تۆى
 دابى و بۆى نەكرابىتەۋە؟ كى ھەيە دەستى بۇ لای تۇ بىلد كىردى و
 نائومىدەت كىردى؟ كى ھەيە بە دلى شكاو و فرمىسكى پىزاو ھەنسكى
 بەكۆلەۋە، كىرۋوشى بىردى و بە بارانى مېھرى خۆت گولۇ پىرژىنى
 دلىت نەكرىدى؟

كەس ھەيە جگە لە تۇ؛ پەناى بىپەنايان و ھىۋاى بىپىۋايان و رەجائى
 ئاۋاتەخۋازان بى؟! ئىلاھى ئەگەر مەن بەندەيەكى ياخى بىم، خۇ ھەر
 لەسەر زەۋىيەكەى تۇۋ لە ژىر سىبەرى ئاسمانەكەى تۇدام و لە رىزق و
 پۇزى تۇ دەخۇم!

خودايە مەن ھەرچەندە خىراپ بىم، تۇ ھەر خوداى بەخشىندە و
 مېھرىبانى، بىبەخشە بەندەيەك، كە بە دەستى خالى و روى سىۋا بارى
 تاۋانەۋە ھاتۇتە دەخالەتت!

ھەزار و داماو كەسەسەكان، كىيان ھەيە جگە لە تۆى دەۋلەمەند؟
 لاۋازو بىدەسەلاتەكان، كىيان ھەيە جگە لە تۆى بەھىزو بە توانا؟
 كى ھەيە جگە لە تۇ ھاۋارو ھەنسكى لىقەۋماۋان بىبىسى، كى ئاگائى
 لە قىرچەى جەرگو نالەى دى و كىسپەى دەرۋونە، جگە لە تۇ؟
 ئەۋەى داۋاى لى دەكرى، خۇ ھەر داۋا لە تۇ دەكا! ئەۋەى دەستى لى
 پان دەكرىتەۋە، ھەر دەست لە تۇ پان دەكاتەۋە! ئەۋەى لى دەترسىن

ئاتاۋانى لە تۆ نەترسى؟

ئەۋەى وا دەزانين كارى مەى بەدەستە، خۇ ھەموو كاروبارى وا لە دەستى تۆدان!!

ئەۋەى ئىمە ھىوامان پىيەتى، خۇ تەنھا ھىۋاى ھەر بە تۆيە!
خودايە شەرمەزارين، لە برى بىيىنە بەر دەرگاى والآت بە عىززەتەۋە،
بەرەۋ دەرگاى بەندەكانت رادەكەين بە زىللەتەۋە!!
كى ھەيە خۇى تەسلىمى تۆ كرديىو تۆش تەسلىمى دوژمنەكانيت
كرديى؟!؟

كى ھەيە داۋاى رزقو رۆزى لە تۆ كرديىو لەبرسا كوشتىتت؟
ئەۋەى بژى رزقى لەسەر تۆيەۋ ئەۋەى بمرى دىتەۋە بۆ لای تۆ،
خوداۋەند!

چەندىت نىعمەت پىداينو نەمانتۋانى شوكرى بكەين!
چەندجار تاقىتكردينەۋەۋ نەمانتۋانى ئارام بگرين!!؟
چەندجار تاۋانى ئىمەت بىنىو داتپۆشىن و پرورەشت نەكردين؟!
ئىمە خراپەمان كرددو تۆش ھەرلەسەر چاكەى خۆت بەردەۋامبوۋى
لەگەلمان؟!؟

خودايە كەسىك تۆ دەستى نەگرىو ھىدايەتى نەدەى، پىگەى چەندە
سەختو تاريكە! كەسى تۆ نەبىتە ھۆگرى دلى، چەند نامۆۋ تەنياۋ
بىكەسە؟!؟

ئەى ھەمىشە نزيك لە بەندەكانت، ئەى خۆشەويستى گوناھباران!
ئەى ئاسودەبەخشى دلى خوداويستان، پەناى بىپەناۋ كەسى

بىكەسان، ئەي قىيىنچىلىق تۆپەكاران، ئەي لايىق دەرىجىسى گوناھباران ئەي
داپۇشەرىيەتلىك، خاۋەننى لوتقى بىي شومار!

لە بەرامبەر مېھرىبانىت، تاۋانى خۇمان لا بچوگە! لە بەرامبەر
چاگە تۇدا خراپەي خۇمان لا چروگە!

چەند شەرمەزى دەرگاتىن، ھەزار ئەۋەندە بەتەماي لوتقى
كەرەم خەلاتىن!

يەحياي كورى موعاز دەلى: «إلهي؛ كَيْفَ أَدْعُوكَ وَقَدْ عَصَيْتُكَ، فَكَيْفَ
لَا أَدْعُوكَ وَقَدْ عَرَفْتُكَ!»

خودايە شەرمەزارم؛ چۈن لە روومىي لىت بىپارېمەۋە، لە كاتىكا
سەرىپچى فەرمانى تۆم كىرەۋە؟

بەلام دواي ئەۋەي بە تۆي بەخشىدە مېھرىبان ئاشنا بوۋم دەزانم
چەند بە بەزەيىت، چۈن لىت نەپارېمەۋە!

ئازىزم: ھەموو لەزەتو خۇشەيەكانى دونيا، مەتەيىكى كەمن،
خۇشەيەكى كاتىن، جگە لە خۇشىو لەزەتى قورىي ئىلاھى!!

نەزىكى لە خوداۋ ھۆگرېۋون بە زىكى ئەۋۋ پەيۋەستېۋون پىشەستىن
بە زاتى «الله»، لەزەتلىكى سەرمەدىو خۇشەيەكى نەپراۋە بەختەۋەرىيەكى
بىسنورە، ئەۋ ھەنگاۋانەي بۇلاي خوداۋەندەت دەبەن، ئەگەر بەسەر دېرۇ
دالو پىشكۆي ئاگرىشدا بىت، خۇشتىن لەزەتى رۇحن!

ئەۋ كاتەي مەۋف دەزانى بۇ كۆي ھەنگاۋ دەنىو بۇ لاي كى دەچى!
ئىدى سەختى رېگاۋ ناپەھەتى ئەۋ سەفەرە موقەدەسە، ناتوانن لەۋ
خۇشە مەحرۇمى بىكەن!!

ئەي ھاۋار: شاھەنشاي گەۋرە، مەلىكولمولوك، دەرگاي كىرگۈتە سەر
 پىشت، بانگى بەندەكانى دەكا بە لوتىۋو مەرھەمەتى يا عبادى!!
 بانگيان دەكا بۇ دەرياي مېھرى بېسنوورى خۇي، بۇ گەشتىن بەۋ
 دەۋلەتمەندەي ھەموو دەۋلەتمەندان موچەخۇرى ئەۋن!
 بەۋ دەسلەتدارەي ھەموو دەسلەتداران خىزمەتكارى ئەۋن! بەۋ
 توانايەي، كە ھەموو تواناداران غولامى ئەۋن!!
 گەشتىن بەۋ خۇدا! گەشتىن بەۋ دەۋلەت، كە تىيادا خۇزگەۋ
 ئاۋاتەكان سنوورىان نىيەۋ كەرەم بەخشندەيىۋ جودى ئىلاھى
 ھەرگىز كۈتايى نايات!
 گەشتىن بەۋ خۇدا، گەشتىن بەۋ خاۋەنى ھىزىك، كە ھەموو مەلەكوت
 لەبەردەستىدا لە گەردىلەيەك بچوكتىن، ھىزىك بە كافونونىك ھەموو
 گەردوونت بۇ ژىرو ژوور دەكات!
 بەلام كەي دەگەينە نىۋ دەۋلەت ئەمانى ئىلاھىۋ دەستمان دەكاتە
 جەبلى مەتىنى كۆمەكى ھىزى خۇداۋەند!
 ئەۋ كاتەي چىرپەي لىۋمان زىكرى ئەۋە، نىگاي چاۋمان يادى ئەۋە،
 تىرپەي دىلمان فىكرى ئەۋە!
 رازو نىازمان وىردى ئەۋە! زىيان مانمان ۋەققى ئەۋە، ھەنگاۋ تەنھا
 بۇلاي ئەۋە!

خۇ بۇ ئەۋ دەپازىنەنەۋە، تەنھا لەۋ دەپازىنەنەۋە! نىمايشمان ھەر بۇ
 ئەۋە، ئەم دىنپايەمان لا خەۋە، گەر قوربى خۇدامان ھەبى، ئىدى چى
 دەبى، با بىي، دىل جىگاي ئەۋىنى خۋايە، ترسو حوببى ۋى تىدايە،

ترسو له‌رزى له كهس نىيه، خه‌ياللى لاي به‌نده نىيه، كى دهن ده‌خاته
كارى خوا، ده‌توانى به‌خودا بللى نا؟!

ئه‌وه‌ى به‌ راست خواى ناسىبى، به‌ چاوى دل ئه‌وى دىبى، متمانه‌ى
به‌ هيزى خوا بى، ترسى خوا، له‌ دللىا روابى! مه‌حاله له‌ كهس بترسى،
بو هيج كار له‌ كهس بپرسى!

كهسى دهرگاي خوداي دىبى، له‌ دهرگاي كهسى دى ده‌دا؟!
كهسى خوداي خوئى ناسىبى، خوئى بو هيج كهس زه‌ليل ده‌كا؟ كهسى
خودا خوئى بانگى كا، روو له‌ رووگه‌ى هيج كهس ده‌كا؟! مه‌حاله دواى
ناسىنى خوا، حىساب بو به‌نده قه‌ت بكا!!

نازىزى من، ده‌گيرنه‌وه كابرايه‌ك ده‌بوىست له‌ رووبارىك بپه‌رپته‌وه
نه‌يده‌وي‌را، له‌و كاته‌دا عابديكى خواناس له‌سه‌ر پارچه كاغه‌زيك
شتىكى نووسى و كرديه نيو باخه‌لى كابراو پيى گوت: مه‌ترسه، باوه‌رت
به‌ خوداي گه‌وره، يارمه‌تيت ده‌دا بو په‌رينه‌وه، به‌لام وريابه! ئه‌گه‌ر
باوه‌رت به‌ خودا له‌ ده‌ستدا، ده‌خنكيى! كابرash متمانه‌ى پيكردو له
نيو رووباره‌كه‌دا زور به‌ ئاسانى هه‌نگاوى ده‌ناو نزيك بوو له‌وه‌ى
ته‌واو بپه‌رپته‌وه، به‌لام زورى هه‌زه‌كه‌رد بزاني له‌ نيو كاغه‌زه‌كه‌دا
چى نووسراوه! كاتيك كاغه‌زه‌كه‌ى كرده‌وه بينى نووسراوه «خودايه،
يارمه‌تى ئه‌م پياوه بده؛ بوئه‌وه‌ى له‌م رووباره بپه‌رپته‌وه»، كابرا
گوتى: هه‌ر ئه‌مه بوو، جا ئه‌مه چييه! ئه‌م خودايه چو‌ن يارمه‌تى من
ده‌دا؟! له‌و كاته‌دا، كه گومان گه‌يشته نيو دلى، به‌لادا هاتو كه‌وته نيو
ئاوه‌كه‌و نوقم بوو! تا نامه‌يه‌كى دى به‌ خوداي گه‌وره‌ت ده‌سپي‌رم.

